

കൈരളസ്തവ
രക്തസാക്ഷികൾ

By
T. M. Varughese.

1070

1951

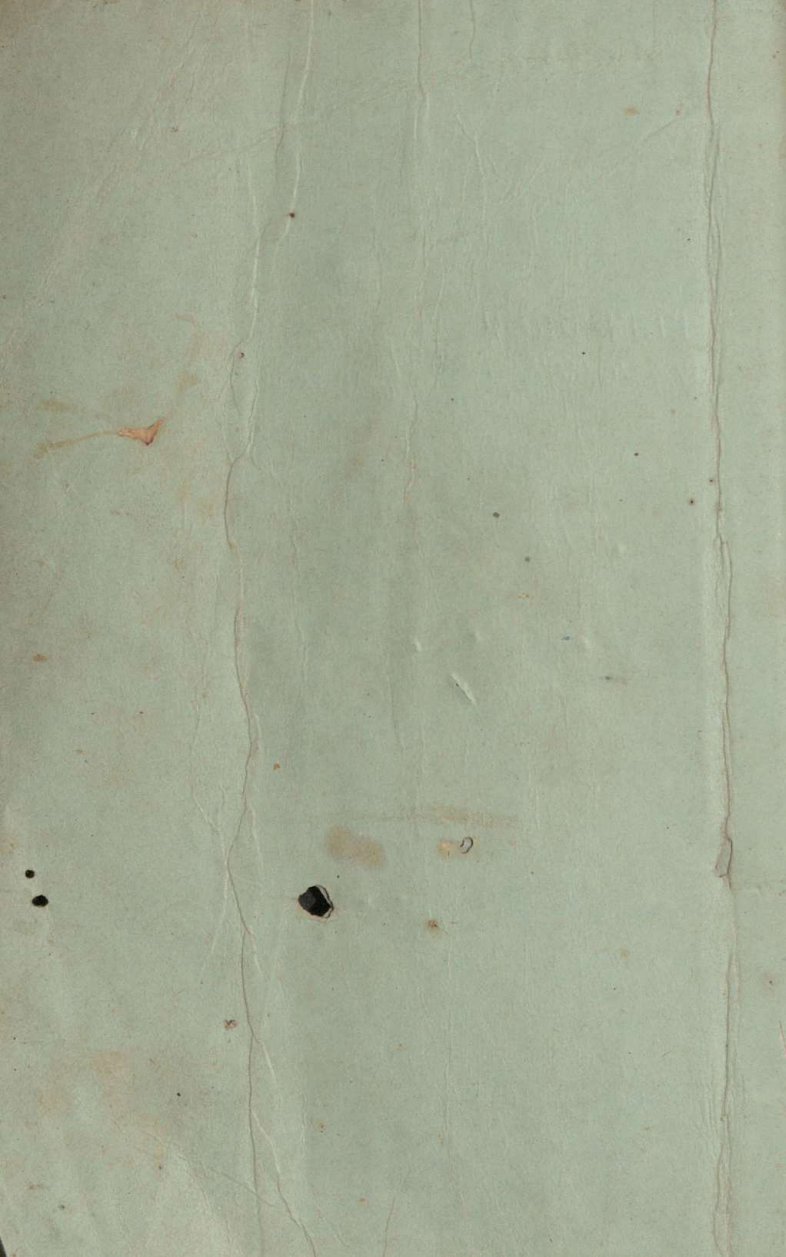
വില രൂ. 1

M.M. BABU
VANCHARAPARAMPIL
HOUSE

THALAVADY P.O.
ALLEPPEY (Dist)

KERALA
689572

Thane

ക്രൈസ്തവ

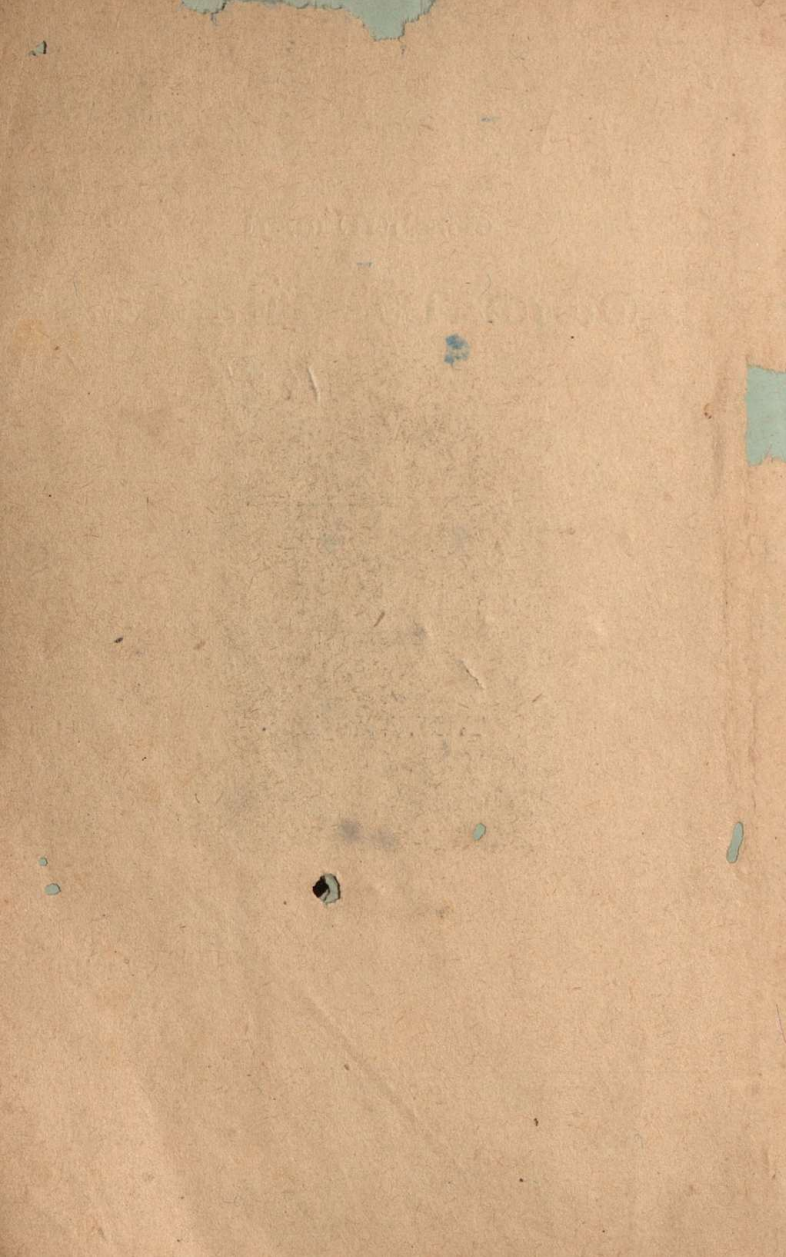
രക്തസാക്ഷികൾ.

1951.

By
T. M. Varughese.

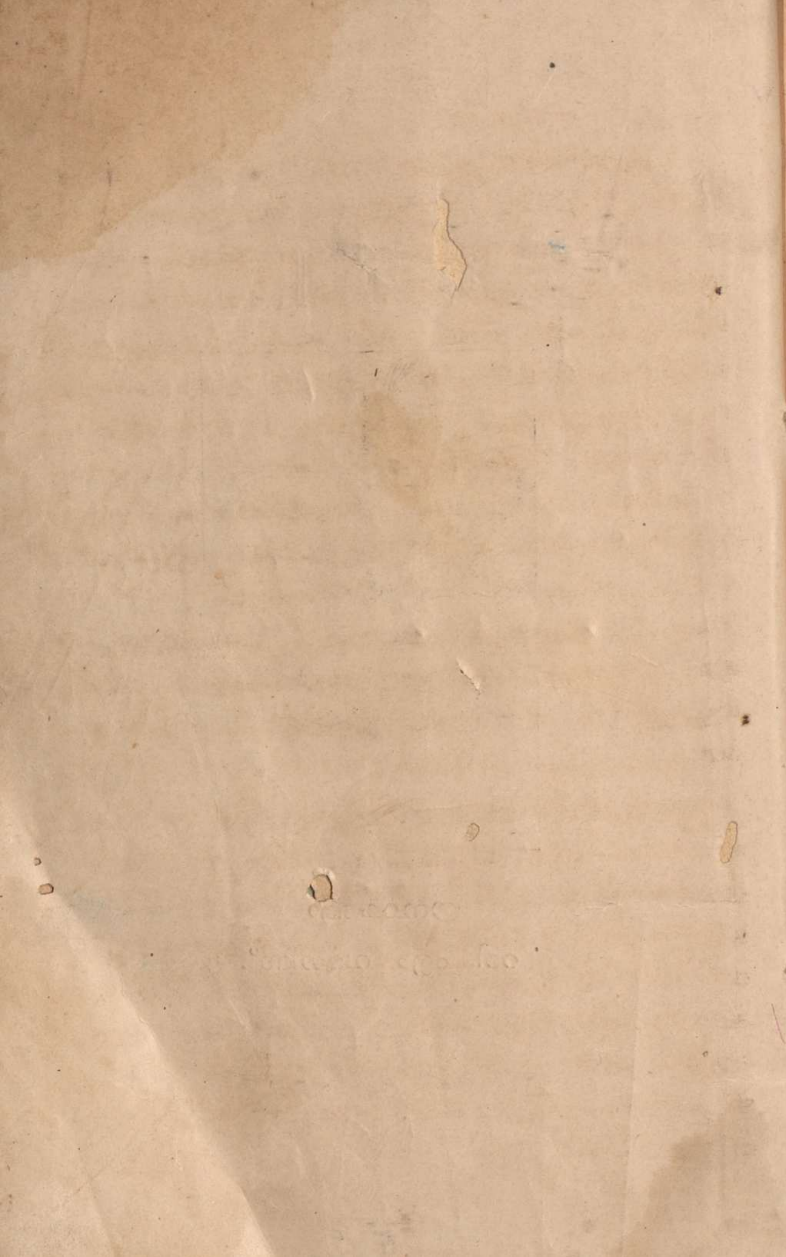
വില രൂ. 1

ഫ്രെഞ്ച് പ്രിൻറിംഗ് ഹൗസ്, കമ്പനക്ട്.

ഗുണമകർത്താ
റി. എം. വരൂനീസ്.

മുഖവുര

രക്തസാക്ഷികളുടെ രക്തം ക്രൈസ്തവസഭയുടെ അസ്ഥിവാദമത്രെ. വിശുദ്ധവേദപുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള സത്യങ്ങളെ അനുസരിക്കുക എന്നുള്ളതിനോടൊപ്പം അതിന്റെ സാക്ഷാത്തായ അനുഭവങ്ങളെ പ്രായോഗികമാക്കിത്തീർക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ക്രൈസ്തവാദർശങ്ങളിലെ ഏറ്റവും മുഖ്യമായ പ്രമാണം. ഈ പ്രമാണങ്ങളെ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടിട്ട് ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ആരംഭം മുതൽ കടന്നുവന്നിട്ടുള്ള ക്രിസ്തുവിശ്വാസവീരന്മാർ പല വിധ യാതനകൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനിടയായിട്ടുണ്ട്. പ്രാരംഭകാലത്തു ജാതീയ റോമാഗവൺമെന്റിന്റെ കീഴിൽ പത്തു പ്രധാന പീഡകൾ ക്രിസ്തുസഭ അനുഭവിച്ചു. അതിനുശേഷം റോമൻകത്തോലിക്ക മതവിശ്വാസികളിൽ നിന്നും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുസഭ അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള പീഡകളും ഒട്ടുംകുറവല്ല.

ഇപ്രകാരം വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി പോകുന്നതിൽ തങ്ങളുടെ ജീവനെ ബലി അർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വിശ്വാസവീരന്മാരുടെ രക്തസാക്ഷിമരണം ഈ കാലത്തു ജീവിക്കുന്ന വിശ്വാസികൾക്കു തങ്ങളുടെ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിൽ ധൈര്യവും പ്രോത്സാഹനവും നൽകുന്നതാണെന്നു കരുതി ചില വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു ഞാൻ എഴുതി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥം അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ പ്രേരിതനായിട്ടുള്ളതാണ്.

പ്രത്യേകിച്ചു ക്രിസ്തീയാദർശങ്ങളെ ചവിട്ടിത്തേക്കുകയും, ക്രൈസ്തവസഭകളെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്തുകയും ചെയ്യണമെന്നു കരുതി പല ഇസക്കുൾ എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്ന ഈ കാലയളവിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം അനേകരെയും അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ നിലനിൽക്കുമെന്നു പൂർണ്ണമായി കരുതുന്നതുകൊണ്ടും ബഹുമാന്യരായ എന്റെ പല സ്നേഹിതരുടെയും ബൈബിൾ സ്കൂളിൽ പഠിച്ചു ഇറങ്ങിയിട്ടുള്ള എന്റെ വാസല്യ അദ്ധ്യാപകരുടെയും അപേക്ഷ അനുസരിച്ചും ഈ പുസ്തകം ഇപ്പോഴെങ്കിലും രംഗപ്രവേശം ചെയ്യാൻ ഇടയാകുന്നതിൽ ഞാൻ അതീവ കൃതാർത്ഥനും ദൈവത്തോടു നന്ദിയുള്ളവനുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

അന്ധകാരപൂർണ്ണമായ ഒരു യുഗത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലാണ് നാം എത്തിയിരിക്കുന്നത്. വചനത്തിൽ കാണുന്ന പ്രകാരം സത്യസഭ പീഡനങ്ങളിൽ കൂടെ കടന്നുപോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പൂർവ്വകാലത്തെ വിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസത്തെ അഗ്നിക്കു കെടുത്തു വാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സിംഹങ്ങളുടെ ഗുഹയിൽ ആ വിശ്വാസത്തിനു ജ്ഞാതമായ ഒരു നിലയാണുണ്ടാകിരുന്നത്. ഈർച്ചവാളിന്റെ ഭർച്ചയേറിയ പ്രയോഗം അവരെ ഭീതിപ്പെടുത്തിയില്ല. “മരണപര്യന്തം വിശ്വസ്തനായിരിക്ക എന്നാൽ ജീവകിരീടം പ്രാപിക്കും” എന്നുള്ള വചനം തങ്ങളുടെ മുദ്രാവാക്യമായി കരുതിക്കൊണ്ടു അവർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ കാത്തു.

ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു ഈ പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകര

ണം ഒഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒന്നാണെന്നും ഉടനെ അതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടതു ചെയ്യണമെന്നും കാണിച്ച ഒരു കത്തു പാസ്റ്റർ കെ. ഇ. ഏബ്രഹാം അമ്മേരിക്കയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ പേർക്കു എഴുതുകയും ആയതു എന്നെ തദപിഷയത്തിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ പുസ്തകനിർമ്മാണത്തിലും അച്ചടിയിലും എന്തെങ്കിലും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പാസ്റ്റർ ഏബ്രഹാം മിനോട്ടും മറ്റും ഭംഗിയായി നിർവഹിച്ചതന്നു കമ്പനാടു ഫെബ്രുവരി പ്രിൻറിംഗ് ഹൗസ് അധികൃതരോടുമുള്ള എന്റെ നന്ദിയെ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും സർവശക്തനായ കർത്താവിന്റെ പാദാവിനങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും തൽഗ്രന്ഥത്തെ പൊതുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ലാഭേച്ഛ കൂടാതെ പൊതുജനങ്ങൾ എല്ലാം വായിച്ചു പ്രയോജനപ്പെടുത്തത്തക്കവണ്ണം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിലുള്ള ഇതു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നത്. വേണ്ടിടത്തോളം ബുക്കുകൾ ചേർക്കുന്നതിന്നു സാദ്ധ്യമാകാതെപോയി. ഉള്ള ഏതാനും ചില ബുക്കുകൾ മാത്രം ഇപ്പോൾ ചേർക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥകർത്താ റി. എം. വരഗീസ്
മുളക്കുഴ.

ആമുഖം

ഏതാനും ക്രൈസ്തവരക്തസാക്ഷിപ്രവരന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങളെ സംക്ഷേപിച്ചു എഴുതിയിട്ടുള്ള ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം ആധുനികലോകത്തെ വിശ്വാസികൾ വായിച്ചുഗ്രഹിക്കേണ്ടതുതന്നെയാണ്. അപ്പോസ്തലിക പീരിയേഡിന്റെ അവസാനഘട്ടമുതൽ ഏകദേശം 250 വർഷക്കാലത്തോളം പത്തു മതപീഡകളാണു നടന്നിട്ടുള്ളത്. ക്രിസ്താബ്ദം 67-ൽ നീറോചക്രവർത്തി ആരംഭിച്ച ഈ പീഡ ഡയോക്ലീഷൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു 313-ൽ അവസാനിച്ചു. ഭയങ്കരമായ പരിശോധനയുടെ ഈ കാലയളവിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ പതിനാറു രക്തസാക്ഷിമരണങ്ങൾ. പുറജാതീയചക്രവർത്തിമാർ റോമാസിംഹാസനത്തിൽ വാണിരുന്നപ്പോൾ മാത്രമല്ല യഥാർത്ഥക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒടുവിലെ ഭാഗത്തു വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന എഴു ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ നവീകരണസ്ത്രങ്ങളെ മുറുകെപിടിച്ചുകൊണ്ടു വർത്തിച്ച പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു സഭാനേതാക്കന്മാർക്കു നേരിട്ടിട്ടുള്ളതാണ്.

ലത്തീൻഭാഷയിൽ നിന്നു ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ തർജ്ജമ ചെയ്ത പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകം ആദ്യമായി 1549-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവായ ഹെൻറി എട്ടാ

മെൻറ പുത്രൻ എഡ്വേർഡ് ആറാമൻ നടപ്പിലാക്കി. അതു ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലെ ഏറ്റവും വലിയ നിക്ഷേപങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു എങ്കിലും റോമാസഭാംഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അതു വലിയ അതുപ്ലിക്കു കാരണമായി. എഡ്വേർഡിന്റെ സഹോദരി മേരിരാജ്ഞി പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു നേതാക്കളു അഗ്നിക്കിരയാക്കിപ്പോകിലോ രക്തസാക്ഷികളുടെ മരണമൂലം നവീകരണം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ മുദ്രയിടപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. ലാറിമർ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒരുന്നാളും കെട്ടുപോകാത്തതായ ഒരു വിളക്കുക്കത്തിച്ചിട്ടാണ് അവർ കടന്നുപോയത്.

ഈ വിശ്വാസവിരന്ധരായ ദൈവമക്കൾ രക്ഷകന്റെ തിരുമുഖത്തെ കണ്ടുകൊണ്ടുതങ്ങളുടെ ജീവനെ അർപ്പിച്ചു തിരശീലകളുറ്റം കടന്നുപോയി. സ്വർഗ്ഗീയ സന്തോഷംകൊണ്ടു അവരുടെ മുഖം പ്രകാശിച്ചിരുന്നുവെന്നും അവരുടെ മരണമൂലം അന്തർ സത്യവഴികളെ കണ്ടുപിടിച്ചു നീതിപാഥകളിൽ കൂടികടന്നുപോകുന്നതിനു ഇടയായി എന്നും ഈപുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. മാർക്കസിന്റെയും മേഴ്സിയായുടെയും ചരിത്രത്തിന്റെ അവസാനഭാഗത്തു ഗ്രന്ഥകാരൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഭയങ്കരമായ പീഡാകാലം നമ്മെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസത്തയോടുകൂടെ രക്ഷാനായകനിൽ ആശ്രയം വച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ നല്ലപോർ പൊരുതാം. മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ രക്ത

സാക്ഷികൾ എത്ര ദുർലഭമാണ്. ഭൂമിയോടും ജഡത്തോടും പഠിച്ചെഴുതിരിക്കുന്ന നാം നിത്യനഗരത്തെക്കുളു യാത്രയിൽ എത്ര അലസന്മാരായി കാണപ്പെടുന്നു! സത്യത്തിനുവേണ്ടി സാക്ഷി നിൽക്കുന്നതിനും നിത്യഭവനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ദർശനം എപ്പോഴും നമ്മുടെ ചിന്താഗതിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനും പാസ്റ്റർ റി. എം. വരഗീസിന്റെ ഈ പരിശ്രമ ഫലം പ്രേരകമായി ഭവിക്കട്ടെ! ഈ സഹോദരന്റെ യത്നങ്ങൾ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രചരിക്കുന്നതിനു മുഖാന്തിരമായി തീരട്ടെ!!

എ. ചെറിയാൻ ബി. എ., ബി.എൽ.
(റിട്ടയർഡ് ഡിസ്ട്രിക്ട് & സെഷൻസ് ജഡ്ജി)

അവതാരിക.

ഭൂലോകമെങ്ങും, വിശിഷ്ടാ ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ അധിവസിക്കുന്ന ക്രിസ്തുഭക്തന്മാർ ഒരു പീഡനത്തെ അഭിമുഖീകരിപ്പാനിടയുണ്ടെന്നു സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടു സ്തരം ഘോഷിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ “ക്രൈസ്തവരക്തസാക്ഷികൾ” എന്ന ഈ വിശിഷ്ട കൃതിയുടെ പുറപ്പാട് എല്ലാ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും സ്വാഗതാർഹമായിരിക്കുന്നു. ശ്രീമേത്തുകിസ്തുവിനുവേണ്ടിയും അവന്റെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട സുവിശേഷം നിമിത്തവും നിഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട രക്തസാക്ഷിപ്രവരന്മാരുടെ ചരിത്രങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ ദുർലഭമല്ല. ആംഗലഭാഷാ പരിചയ സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത നാട്ടുകാർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടത്തക്കവണ്ണം രക്തസാക്ഷിവിരന്മാരുടെ ചരിത്രങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ മലയാളഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നില്ല. മലയാളത്തിൽ ഇറങ്ങിയിട്ടുള്ള സഭാചരിത്രപുസ്തകങ്ങളിൽ മതപീഡാവൃത്താന്തരങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും രക്തസാക്ഷികളെ കുറിച്ച് മാത്രം പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകം ഇതേവരെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പരദേശാചില ചരിത്രശകലങ്ങൾ അങ്ങിങ്ങായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പുസ്തകരൂപേണ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതു ഇപ്പോൾ മാത്രമാണ്. ഇൻഡ്യാ (പുർണ്ണസുവിശേഷ) സഭാ ഫീൽഡ് സെക്രട്ടറി പാസ്റ്റർ റി. എം. വർഗീസ് അവർകളെ ഈ മഹത്

ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി തന്റെ വിശുദ്ധകരങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ച സപർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിനെ സ്തുതിപ്പാൻ വിശ്വാസികളേവരും കടവെട്ടിരിക്കുന്നു.

അമ്മേരിക്കൻ മിഷ്യനറി പാസ്റ്റർ ആർ. എഫ്. കഷ്ഠം ഞാനും പത്രാധിപനായിരുന്നു രണ്ടു വ്യാഴവട്ടക്കാലത്തിനു മുൻപു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന "സുവിശേഷപ്രഭാഷകൻ" മാസികാഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇതിലെ ചില ചരിത്രഭാഗങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവു എഴുതിയതുതുടരെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവന്നു. സത്യഭക്തന്മാരായ വായനക്കാർക്ക് ക്രിസ്തുവിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ സ്ഥിരതയ്ക്കു അവ മുഖാന്തിരമായി ഭവിച്ചു എന്ന് അന്നുതന്നെ ഞങ്ങൾക്കറിവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രസ്തുതമാസികാപ്രസിദ്ധീകരണം മുടങ്ങിപ്പോയതിനാൽ ഇതിലെ ചരിത്രങ്ങൾ തുടർന്നു പ്രസിദ്ധീകരിപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിക്കാതെ വന്നു.

എന്റെ ഈ കഴിഞ്ഞ അമ്മേരിക്കൻ പത്രനകാലത്ത് 1949 ജൂലായ് 23, നവംബർ 15 എന്നീ രണ്ടു തീയതികളിൽ നമ്മുടെകർത്താവ് എന്നെ ചില പ്രത്യേക കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ക്രിസ്തുവിന് സജീവസാക്ഷികളായി വിശുദ്ധ ജീവിതം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന സത്യഭക്തന്മാർ ഇൻഡ്യായിൽ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുന്ന കാര്യങ്ങളും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. തദവസരം മുതൽ, ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി തങ്ങളുടെ

അവസാന തുളുരക്തം പോലും ബലിയർപ്പിപ്പാൻ വിശ്വാസികൾ സന്നദ്ധരാകമാറ് തങ്ങളെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കേണ്ടതിന് പ്രബോധിപ്പിപ്പാനുള്ള ആത്മപ്രേരണ എന്നെ ഭരിച്ചുതുടങ്ങി. തന്നിമിത്തം പാസ്റ്റർ വറഗീസ് അവർകളുടെ, സുവിശേഷപ്രഭാഷകൻ മാസികയിലെ ലേഖന സമുച്ചയം പൂർത്തീകരിച്ച് പുസ്തകമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് എഴുതുവാൻ ഞാൻ ദൈവാത്മാവിനാൽ പ്രേരിതനായിത്തീരുകയും അങ്ങനെ അമ്മേരിക്കയിൽ നിന്ന് എഴുതുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോഴിതാ, ആ പുസ്തകം രൂപമെടുത്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണാനുള്ള സന്ദർഭം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

ദൈവത്തെ പരമാർത്ഥമായി സേവിക്കുക നിമിത്തം പീഡയനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള വിശുദ്ധന്മാരുടെ സംഖ്യ ഒട്ടനവധിയാണ്. മലാഖി പ്രവാചകനും പുതിയ നിയമസംഭവങ്ങൾക്കും ഇടയ്ക്കുള്ള കാലത്ത് സിറിയ രാജവായ അന്തിയോക്കസ് എപ്പിപ്പാനസ് മുതലായ വിജാതീയ രാജാക്കന്മാരുടെ അമർഷത്തിൽ യഹൂദ വിശുദ്ധന്മാർ അനുഭവിച്ച പീഡയുടെ ചരിത്രം മക്കാബ്ര പുസ്തകങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ സൂചന എബ്രായ ലേഖനം 11-ാം അദ്ധ്യായം 35 മുതൽ 38 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ക്രൈസ്തവ സഭയുടെ ആദിമ ശതകങ്ങളിൽ ആദ്യം യഹൂദന്മാരിൽ നിന്നും, തുടർന്നു ജാതികളിൽ നിന്നും

അനവധി പീഡകളുണ്ടായി. റോമൻ ചക്രവർത്തിമാർ നടത്തിയ മതപീഡകൾ ഏറ്റവും ഭയങ്കരങ്ങളായിരുന്നു. അവയിൽ സർവപ്രധാനമായവ പത്തു പീഡകളാകുന്നു. സഭാചരിത്രകാരന്മാർ “പത്തു പീഡകൾ” എന്നു ആയതിന്നു നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അപ്പൂണ്ണം തന്നെ, നവീകരണകാലത്തു തിരുവചനത്തിലെ സത്യങ്ങൾ നിമിത്തം നാമധേയ ക്രൈസ്തവരിൽ നിന്നു സത്യഭക്തന്മാർ അനുഭവിച്ച പീഡകളുടാധാരാളമാണ്. അങ്ങനെയൊക്കെയൊക്കെയായിട്ടുണ്ടായിട്ടുള്ളവയെക്കുറിച്ചു രക്തസാക്ഷിമരണവൃത്താന്തങ്ങളിൽ ഏതാനും മാത്രമേ നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന ചരിത്രഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും, കഴിഞ്ഞ ശതാബ്ദങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുഭക്തന്മാർ അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള പീഡയുടെ ആകമാനമായ ഒരു രൂപം സഭാചരിത്രജ്ഞാനമില്ലാത്ത വായനക്കാർക്കു പോലും ലഭിക്കുമെന്നതു ഈ പുസ്തകത്തിനുള്ള ഒരു പ്രത്യേക വൈശേഷ്യമാകുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസലോപനം വായനക്കാർക്കും നന്നായി ഗ്രഹിക്കത്തക്കവണ്ണം ലളിതവും ശുദ്ധവുമായ ഭാഷ ഉപയോഗിച്ചു ഈ സംക്ഷിപ്തചരിത്രം എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ആസ്വാദ്യതയായിരിക്കുന്നു. രക്തസാക്ഷി വീരന്മാരുടെ മരണവൃത്താന്തം സുഗ്രാഹ്യമാകുവാൻ പര്യാപ്തങ്ങളായ ചിത്രങ്ങൾ പുസ്തകത്തിനു ഒരു ഭൂഷണമായിട്ടുണ്ട്.

തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തന്നെത്തന്നെ യാഗമായർപ്പിച്ച ക്രിസ്തുവിനായി തങ്ങളെത്തന്നെ യാഗാർപ്പണം ചെയ്യാൻ വായനക്കാർക്കു ആത്മപ്രേരണ നൽകുന്നതാ

൯" ഇതിലെ ഓരോപേജും എന്നു പറവാൻ മടിക്കേണ്ടതില്ല. ഇതിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പേജു മാത്രമേ ഒരു വിശ്വാസിക്കു വായിപ്പാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ എന്നിരുന്നാൽതന്നെയും അവനെ യേശുരാജാവിനുവേണ്ടി കഷ്ടം അനുഭവിപ്പാൻ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു പര്യാപ്തമായിട്ടാണ് ഇതിലെ ഓരോ പേജും ഇരിക്കുന്നത്.

കർത്താവിനായി തങ്ങളുടെ പൈതങ്ങളെ വളർത്തുന്ന മാതാക്കൾ ഇതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന സിന്ധോരോസയുടെ ചരിത്രം വായിക്കട്ടെ. കർതൃപക്ഷത്തു ജീവിതം നയിപ്പാൻ അഭിവാഞ്ചിക്കുന്ന ബാലജനങ്ങൾ അവളുടെ ഏഴ് പുത്രന്മാരുടെയും ബാലനായ കൂറിലോസിന്റെയും ചരിത്രം പാരായണം ചെയ്യട്ടെ. ക്രിസ്തുവിനു സാക്ഷികളായി ജീവിക്കുന്ന സഹോദരിമാർ പെർപ്പെച്ചുവാ എന്ന മഹതിയുടെ ചരിത്രം നോക്കട്ടെ. ക്രിസ്തീയസഹോദരർ "രക്തസാക്ഷികളായ മൂന്നു സഹോദരന്മാരുടെ വൃത്താന്തം വായിക്കട്ടെ. സഭാപാലകന്മാർ ഇസ്രായേൽ", പോലിക്കാർപ്പ്, കുപ്രിയാനോസ് ആദിയായ സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷിമരണവൃത്താന്തം വായിക്കട്ടെ. നവീകരണയോഗാക്കൾ ജോൺഹൂസ്, തോമ്മസ് ക്രാൻമർ മുതലായ ഗംഭീരപുരുഷന്മാരുടെ മരണവൃത്താന്തം വായിക്കട്ടെ. എന്നുവേണ്ടാ, ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ വിവിധമുഖങ്ങളിലൂടെ സുവിശേഷരണാങ്കണത്തിൽ ആയോധനം ചെയ്യുന്ന സത്യഭടന്മാരെല്ലാം വായിച്ചിരിക്കേണ്ട ഒരു വിശിഷ്ടപുസ്തകമാണിത്.

കേരളത്തിലും വിദേശങ്ങളിലും സത്യക്രിസ്തീയ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്ന മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ ഈ പുസ്തകത്തിനു സഹർഷസമാഗതവും, പ്രചുരപ്രചാര

വും ലഭിക്കുമെന്നുള്ളതു നിസ്സന്ദേഹമാണെന്നു. ഇൻഡ്യയുടെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ സുവിശേഷഘോഷണാത്മകമായി താമസിക്കുന്ന കർത്തൃശുശ്രൂഷകന്മാരോടു ഇത്തരുന്നത്തിൽ എനിക്കുള്ള ജാപേക്ഷ, ഈ ചെറുവിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം ഭാരതത്തിലെ എല്ലാ ഭാഷകളിലും പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ഉദ്യമമുണ്ടെന്നതത്രെ. സുവിശേഷശുശ്രൂഷകന്മാർ അവരവർ വേല ചെയ്യുന്ന നാട്ടിലെ ഭാഷയിലേക്കു ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ അനുമതിയോടു കൂടെ വിവർത്തനം ചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചാൽ ഇൻഡ്യയിലെ മിക്ക ഭാഷകളിലും ഇതു പ്രചരിപ്പാൻ ഇടയാകുമല്ലോ.

മലയാളക്രൈസ്തവജനതയ്ക്കു ഒരു അമൂല്യനിക്ഷേപമായി ഈ സംക്ഷിപ്തചരിത്രം പരിലസിക്കത്തന്നെ ചെയ്യും. ഈ മഹത്വചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രചരണം, ആസന്നഭാവത്തിൽ ഉണ്ടാകുവാനിടയുള്ള പീഡകളുടെമദ്ധ്യേ “ദൈവകൽപനയും യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യവും നിമിത്തം” ഏതു ത്യാഗവും കഷ്ടവും അത്രയുമല്ല, മരണംതന്നെയും വരിപ്പാൻ സന്നദ്ധരായ ഒരു കൂട്ടം ആത്മികധർമ്മഭടന്മാരെ സജ്ജമാക്കുന്നതിന്നു സർവ്വകാര്യങ്ങൾ കൈകളിൽ ഒരു ഉപകരണമായി ഭവിക്കട്ടെ എന്നുള്ള ആശംസയോടുകൂടെ, ക്രിസ്തുഭക്തന്മാർ തങ്ങളുടെ ജീവൻ ആർക്കുവേണ്ടി ബലിയർപ്പണം ചെയ്യാൻ തയ്യാറാകുന്നുവോ, ആ ക്രിസ്തുഭഗവാന്റെ വിശുദ്ധനാമത്തിൽ ഇതിനെ ഭാരതീയ ജനതാസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കമ്പനാട്,
12-1-51.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസൻ,
കെ. ഇ. ഏബ്രഹാം

വിഷയസരണി.

പുറം

1.	നിത്യനഗര ദർശനം.	1
2.	നാലുതരക്കുതസാക്ഷിവിരന്ദർ.	7
3.	തിമോമയോസു.	10
4.	സിന്ധോരോസയും ഏഴുപുത്രന്മാരും	12
5.	മാർസും മേഴ്സിനയും.	16
6.	വിശുദ്ധനായ ഇഗ്നാത്യോസു.	25
7.	വിശുദ്ധനായ പോലിക്കർപ്പു.	29
8.	പെർപെച്ചവാ.	37
9.	വിശുദ്ധനായ ലോറൻസു.	45
10.	ബാലനായ സിറീൽ.	49
11.	വിശുദ്ധനായ സെബാസ്റ്റ്യൻ.	52
12.	രക്തസാക്ഷികളായ മൂന്നുസഹോദരന്മാർ.	55
13.	കപ്രിയോനോസു.	63
14.	മോറിറ്റേറനിയയിലെ തിമോമി.	70
15.	തിയോഡോറോസു.	73
16.	മസ്സിലിയക്കരനായ വിക്റ്റർ.	77
17.	ലോറൻസുസാൻഡേഴ്സു.	81
18.	വില്യം ഹണ്ടർ.	87
19.	ഡോ: റോളൻഡുടെയിലർ.	99
20.	ജോൺ ഹുസ്സു.	107
21.	റിഡ്ലിയും ലാററിമറും.	122
22.	റോലിൻസു വൈറ്റ്.	131
23.	തോമ്മസു ക്രാൻമർ.	137
24.	ജിറോനിമോ.	146

Continued from p. 1

The first of these is the

question of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

ക്രൈസ്തവ രക്തസാക്ഷികൾ

Gleams from the Eternal City.

1. നിത്യനഗര ദർശനം

“പിതാവേ നിനക്കു കഴിയുമെങ്കിൽ ഈ പാന പാത്രം എന്നിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയേണമെ, എന്നാലോ എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല നിന്റെ ഇഷ്ടമെന്നയാകട്ടെ”

റോമിലെ ഒരു കാരാഗൃഹത്തിനുള്ളിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു ആരോ ഒരാൾ മേൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനയുടെ ശബ്ദം മന്ദമായി പുറപ്പെടുവിച്ചതു കാരാഗൃഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഉലാവിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാവൽ പടയാളിയുടെ ശ്രവണപുടങ്ങളിൽ എത്തി. ഈ ശബ്ദം അർദ്ധരാത്രിയുടെ നിശ്ശബ്ദതയെ ഭഞ്ജിക്കത്തക്കതായിരുന്നു. തന്റെ ജോലിനിർവ്വഹണത്തിൽ ഈ ശബ്ദം എവിടെനിന്നു ഉണ്ടായി എന്നറിവാൻ കാരാഗൃഹത്തിന്റെ അഴിക്കരികിലെത്തി ശ്രദ്ധിച്ചു. ഒരു യുവാവിന്റെ ദയനീയ ശബ്ദമാണെന്നു മനസ്സിലായി. ഉള്ളിലേക്കു കടന്നു, ഒരു മെഴുകുതിരിയുടെ വെളിച്ചത്തിന്റെ സഹായത്താൽ താൻ നോക്കിയപ്പോൾ സമുഖനായ ഒരു യുവാവ് തന്റെ കൈകൾകൊണ്ടു് സാധുവായ ഒരു വൃദ്ധന്റെ തലയെ മന്ദം മന്ദം തലോടുന്നതും അതേ

അവസരം തന്റെ തലയെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നതും കണ്ടു. “പിതാവേ! എനിക്കുവേണ്ടി ദുഃഖിക്കരുതേ! ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ മണിക്കൂറുകൾക്കുള്ളിൽ ഞാനെന്റെ രക്ഷിതാവോടുകൂടെ ചേരമെന്നുള്ളതിനാൽ സന്തോഷിക്കമാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ പിതാവേ അവിടുന്ന് സമാധാനമായി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനു ഇടയായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് മാത്രമാണ് എന്റെ ആശം. എന്നാൽ എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എനിക്കു പറയാനുള്ളതു ശ്രദ്ധിച്ചാലും! ഇന്ന് ഈ കാരാഗൃഹത്തിന്റെ വാതിൽ എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി തുറന്നിരുന്നാലും എന്റെ കർത്താവിനുവേണ്ടി ആ രംഗസ്ഥലത്തേക്കു കടന്നുചെന്ന അവിടെ രക്തസാക്ഷിയായി മരിക്കുവാനത്രെ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്” എന്ന് ഈ മകൻ അപ്പനോടു സഭയെയും പറയുന്ന വാക്കുകൾ കേട്ടു. ഈ ധൈര്യവാക്കുകൾ കേട്ട് വൃദ്ധനായ മനുഷ്യൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു.

“മാക്കസേ! എന്റെ മകനെ! ഓമനപുത്രാ! ഈ അന്ധകരമണിക്കൂറിലും നിന്റെ വാക്കുകൾ എന്നെ എന്തൊരു സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു! നന്നിൽ വിജയശ്രീയായി വിലസുന്ന ആ വിശ്വാസം മൂലം എല്ലാ കൈപ്പും എനിക്കു മധുരമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. നിന്റെ പിതാവിന്റെ ഏകയശ്ശതിനു നീ ഇഷ്ടമുള്ളവനായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ മരണസന്ദർഭത്തിലും നിന്റെ വിശ്വാസധീരത്വം മൂലവും കർത്താവിനുവേണ്ടി രക്തസാക്ഷിയായി മരിക്കണമെന്നുള്ള നിന്റെ ആഗ്രഹം കൊണ്ടും നീ എനിക്കു മുന്പുണ്ടായിരുന്നതിനേക്കാൾ

ഏഴിരട്ടി വാസലധമുള്ളവനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ വിലയേറിയ സുവിശേഷം വഹിച്ചുകൊണ്ട് പരലുസിനെയും ബർബാസിനെയും പോലെയുള്ള ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളം കർത്താവിന്റെ സാക്ഷിയായിത്തീരവാൻ ഞാൻ നിന്നെക്കുറിച്ചു വളരെ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴാകട്ടെ, ആ ആശയെല്ലാം നഷ്ടിഭവിച്ചല്ലോ. അതാ ഭൂതകേൾക്കുന്നതായ ആ ക്രൂരസിംഹങ്ങളുടെ ഗർഭിണിനാദം നാം ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ നമ്മുടെ നിത്യനഗരത്തിൽ ചെന്നെത്തുമെന്നു വിളിച്ചു പറയുന്നില്ലയോ? ഹാ! "അതെത്രമാത്രം സന്തോഷമാണ്" എന്നിൽ ഉളവാക്കുന്നത്!"

"പ്രിയ പിതാവേ! അവിടുന്ന് എന്റെ കൈമേൽ കിടന്നുറങ്ങിയ ആ സമയം ദൈവഭൂതന്മാർ നമ്മുടെ തലകൾക്കു ചുറ്റും പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ച ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി. ഞാൻ അനുഭവിക്കുവാൻ പോകുന്ന ഭൂമിതങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നിരാശ എനിക്കുണ്ടായി എങ്കിലും ഞാൻ കണ്ട കാഴ്ച എന്നെ കൂടുതൽ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും എന്റെ കർത്താവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ മാർച്ചിരുന്ന തിരശീല അശേഷം മാറി അതുകാണാൻ തക്കവണ്ണം എനിക്കിടയായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു" എന്നു മകൻ അപ്പനോടു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ പിതാവിപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "എന്റെ രക്ഷിതാവിനെ ഗതസ്ഥനെയിൽ വെച്ചു ശുശ്രൂഷിച്ച ഭൂതഗണം നമ്മെ ബലപ്പെടുത്തേണ്ടതിനുവേണ്ടി നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഉള്ളതായി എറിക്കു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ ദുഃഖം നിന്നെപ്രതിമാത്രമാണ്. എങ്കിലും അതെല്ലാം

ഇപ്പോൾ നീങ്ങിയിരിക്കുന്നു! ദൈവം നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന ഉപകാരങ്ങൾക്കായി നമുക്കു അവനു സ്തോത്രം ചെയ്യാം”.

ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോൾ കാരാമഹപ്രമാണി കാരാമഹത്തിന്റെ വാതിൽ തുറക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു. അടിമകളെ ബന്ധനത്തിൽനിന്നും ഇറക്കി രംഗസ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുവരുവീൻ എന്നുള്ള ശബ്ദം ഉണ്ടായി മാക്സും തന്റെ പിതാവും കിടന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു എഴുന്നേറ്റു. ആ പിതാവു പുത്രന്റെ തോളിന്മേൽ ചാരിക്കൊണ്ടു കൊലസ്ഥലത്തേക്കു നടന്നു.

മാക്സു തന്റെ പിതാവിനോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “പിതാവേ, മരണം നമ്മെ വേർപെടുത്താത്തതായ നിത്യഭവനത്തിലേക്കു നാം എത്രയും വേഗം ചെന്നുചേരും”. ഇവരുടെ ധൈര്യം കണ്ടു കാരാമഹപ്രമാണിക്കുപോലും അതിശയം ഉണ്ടായി. ഈ ഭയങ്കര ഘട്ടത്തിലും ഇത്രമാത്രം ധൈര്യം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം ഇടയായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതു അമാനുഷികമായ ഏതൊ ശക്തി ഇവരെ സഹായിക്കുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കണം എന്നു അയാൾ വിചാരിച്ചു.

ഇതിന്റെ ശേഷം എല്ലാവരും അവരവരുടെ ആസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു. റോമിലെ വിരന്മാരും ധീരന്മാരും ആയ ആളുകൾ രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ കാണേണ്ടതിന്നു ചുറ്റും കൂടിയിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയുടെ കൽപനപ്രകാരം കാഹളം ഉഴുതി. മാക്സും തന്റെ പിതാവും രംഗസ്ഥലത്തേക്കു പ്രവേശിച്ചു. അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു തങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു മൗനമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

കൂരസിംഹങ്ങളുടെ കൂട്ട വലിച്ചു രംഗസ്ഥലത്തു കൊണ്ടുവന്നു. അപ്പോൾ രണ്ടുപേർ ഏഴുനേരമുനിന്നുകൊണ്ടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ഇവർ നസ്രായന്റെ പിൻഗാമികളാണ്, ഗലീലയിലെ പ്രവാചകനും പൊന്തിയോസു പിലാത്തോസിനാൽ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവൻ വിധിക്കപ്പെട്ടവനായ യേശുവിന്റെ പിൻഗാമികളത്രെ. ഇവരെപ്പോലെയുള്ള ആളുകളെ കീഴ് തേച്ചു തീ കത്തിച്ചു നശിപ്പിക്കുകയത്രെ നമ്മുടെ നീറോ ചക്രവർത്തി ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഇപ്പോഴുകൊണ്ട് ഇവരെ സിംഹങ്ങൾക്കു ഇരയാക്കുവാൻ പോകുകയാണ്”. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞശേഷം ഒരുക്കിയിരുന്ന സിംഹത്തെ അഴിച്ചുവിട്ടു. സിംഹം ആദ്യമായി യൂവാവിന്റെ നേരെ ചാടി. എന്നാൽ തന്റെ മകനെ കൊല്ലുന്നതിനു മുമ്പായി തന്നെ കൊന്നുകളയട്ടെ എന്നു കരുതി ആ വൃദ്ധൻ സിംഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ചാടി മൃതിഭയപ്പെട്ടു. തന്റെ പിതാവു സിംഹത്തിനു ഇരയായിത്തീരുന്നതും സന്തോഷത്തോടുകൂടെ ജീവനെ വെടിയുന്നതും ഈ മകൻ നോക്കിക്കൊണ്ടു നിശ്ചലനായി നിന്നു. പിന്നീടു താൻ ഉയരത്തിലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടു, “പിതാവേ! എന്റെ ആത്മാവിനെ തൂക്കുയിലേക്കു ഭാരമേൽപ്പിക്കുന്നു” എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചതിന്നു മാത്രയിൽത്തന്നെ സിംഹത്തിന്റെ കൂത്തുപല്ലുകൾക്കു ഇരയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. താൻ മരിക്കുന്ന അവസരം സ്വർഗ്ഗീയ സന്തോഷം കൊണ്ടു തന്റെ മുഖം പ്രകാശിച്ചിരുന്നു.

ആ രാത്രിറോമയിലെ കാരാഘോരവാതുക്കൽ നിന്നവനായ കാവല്ലാരൻ തന്റെ കാരാഘോരത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന വിശുദ്ധന്മാരായ ആ ധീരയോദ്ധാക്കു

ഉടെ അഭാവത്താൽ ചിന്താമഗ്നനായി തീർന്നിട്ട് ഇ പ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു, "നസ്രായക്കാരുടെ ദൈവമെ! ന ക്ഷത്രമണ്ഡലങ്ങൾക്കു" അപ്പുറമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന നിത്യവും ശാശ്വതവുമായ ആ പട്ടണത്തിലേക്കു നിന്റെ ഈ രക്ഷയെ വഴി നടത്തിയ ആ വെളിച്ചം തന്നെ ഏനെയും നടത്തേണമേ." ഈ കാവലക്കാരൻ ഉച്ചരിച്ച വാക്കുകൾ ഗവർണ്ണർ കേട്ടപ്പോൾ കപിതനായി അയാളേയും സിംഹങ്ങൾക്കു ഇരയാക്കിത്തീർക്കുവാൻ കൽപനയിട്ടു. യാതൊരു ഭുവവും പ്രദർശിപ്പിക്കാതെ തന്റെ ആയുസ്സിന്റെ അവസാനമണിക്കൂറിൽ സ്വീകരിച്ചവനായ ആ കർത്താവിന്റെ കൈകളിലേക്കു തന്റെ ജീവനെ ഭൂമേൽ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു.

നല്ലവോർ പൊരുതുഞാൻ - എൻക്രിസ്തുൻനമ്മത്തിൽ,
 വടക്കു കിരീടം പ്രാപിച്ചാൻ - തൻ നിത്യരാജ്യത്തിൽ
 "വിശ്വാസത്തിന്റെ നയക്കു ഈ നിന്റെ യോദ്ധാവെ
 വിശ്വസനയ്യിക്കാക്കുക നല്ല ന്യായത്തോളവും"

2. നാൽപ്പതു രക്തസംക്ഷിവിരന്മാർ

“നിന്റെ കിരീടം ആരും എടുക്കാതിരിപ്പാത്തുവെന്ന്
നിനക്കുള്ളതു പിടിച്ചുകൊൾക.”

ലിസിനിയസ് ചക്രവർത്തി അമ്മീനിയയിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ‘തണ്ടറിംഗുലീജിയൺ’ എന്ന പേരോടുകൂടിയ തന്റെ സൈന്യം സെബാസ്റ്റി എന്ന സ്ഥലത്തു പാളയമടിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ സൈന്യത്തിലുൾപ്പെട്ട നാൽപ്പതുപേർ ക്രിസ്ത്യാനികളായിരുന്നു. അവരെയും ക്രൂരതയായ വിധം പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനു രാജകൽപ്പനയുണ്ടായി.

ഈ കൽപ്പനയുണ്ടായതു ഒരു ശൈത്യകാലത്തായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയുടെ കൽപനപ്രകാരം നാൽപ്പതുപേരെയും ഒരു കളത്തിൽ വെള്ളം ഉറഞ്ഞു കട്ടിയായിത്തീർന്ന ഫിമത്തിന്റെ പുറത്തു രാത്രിമുഴുവനും നഗ്നരായി കിടത്തി കഷ്ടപ്പെടുത്തി. ആ കളത്തിന്റെ ഒരറ്റത്തായി ഒരു ചെറിയ വിട്ടു നിർമ്മിക്കയും ആ വിട്ടിൽ കാവൽപട്ടാളനായകനായ സെബ്രോണിയസ്സിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നല്ലവണ്ണം എറുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന തി, വീഞ്ഞും, ചൂടുവെള്ളം ആദിയായ സാമാനങ്ങളും തയാർ ചെയ്തിരുന്നു. ഈ നാൽപ്പതുപേരിൽ ആരെങ്കിലും ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തെ തള്ളിപ്പറയുന്നപക്ഷം അവരെ ആ കളത്തിൽ നിന്നും എടുത്ത് ഈ ഭവനത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നും, വീഞ്ഞും ചൂടുവെള്ളവും കൊടുത്തു അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

നേരം രാത്രിയായി. കാക്സസും പർവതത്തിൽ നിന്നു അടിച്ചുതുടങ്ങിയ ശീതക്കാറ്റുമൂലം പട്ടണവാസികൾ എല്ലാം അവരുടെ കതകുകളും ജനാലകളും ഭദ്രമായി അടച്ചു മുറിക്കുള്ളിൽ ആഴിയുണ്ടാക്കി തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ആ കളത്തിൽ കിടന്നിരുന്നവരായ ക്രിസ്ത്യാനികളാകട്ടെ, ചിലർ പ്രാർത്ഥനയിൽ പോരാടിക്കൊണ്ടും മറ്റു ചിലർ തണുപ്പുസഹിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ കളത്തിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ഓടിനടന്നും സമയം കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഇങ്ങനെ മണിക്കൂർ കറെ കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ഈ അവസ്ഥരം എല്ലാം അവരുടെ നാവിൽ നിന്നു പൊങ്ങിയ ഗീതം ഇതായിരുന്നു: “കർത്താവേ, ഇതാ നിന്റെ വീരന്മാരിൽ നാൽപ്പതുപേർ നിനക്കുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. നീ ജയിച്ചുകൊള്ള. നൽകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ജീവകിരീടം ഈ നിന്റെ യോദ്ധാക്കൾക്കു നൽകേണമേ”. എന്നാൽ ഈ നാൽപ്പതുപേരിൽ ഒരാൾ തണുപ്പുതീരെ സഹിച്ചാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ നേരെ സെബ്രോണിയസ്സിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു തന്നെ ഭവനത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കണമെന്ന് ക്രിസ്തുവിശ്വാസത്തെ തള്ളിപ്പറവാൻ തയ്യാറാണെന്നും പറഞ്ഞു.

ഇപ്രകാരം തങ്ങളിൽ ഒരാൾ വിശ്വാസത്തെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ശേഷം 39 പേരുടെയും ഗീതം മേൽപ്രകാരം നാൽപ്പതുപേർക്കു ജീവകിരീടം തരേണമേ എന്നുള്ളതായിരുന്നു. സെബ്രോണിയസ്സാകട്ടെ ആ കളത്തിലേക്കു നോക്കിയപ്പോൾ രക്തസാക്ഷികളാകുവാൻ പോകുന്ന ആ 39 പേരുടെയും തലമേൽ ഓരോ കിരീടം വെയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു

വിസ്തരിച്ചു. താനും അവരോടുകൂടെ കഷ്ടം അനുഭവിക്കുന്നതിന്നു തീർച്ചയാക്കി ആ കളത്തിൽ പോയി കിടന്നു.

നേരം പ്രഭാതമായപ്പോൾ ഈ രക്തസാക്ഷി വീരന്മാരായ നാൽപ്പതുപേരും മൃതിയടഞ്ഞിരിക്കുന്നതും അവരുടെ ആത്മാക്കൾ രാജസന്നിധിയിലേക്കു പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നതും കാണുന്നതിനിടയായി.

പ്രിയ വായനക്കാരാ! സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ മഹത്വത്തിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്നു നീ കരുതുന്നുവെങ്കിൽ അവന്റെ നിന്ദയെ നാം ഈ ലോകത്തിൽവെച്ചു സഹിക്കണം. ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ഏകീഭവിക്കണമെന്നു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നീ ആദ്യമായി ശുശ്രൂഷയുടെ ഏകീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതു ആവശ്യം. “മരണപശ്ചത്തം വിശ്വസ്തനായിരിക്ക, എന്നാൽ ഞാൻ ജീവകിരീടം നിനക്കുതരും” എന്നുള്ള നമ്മുടെ പരമ രക്ഷിതാവിന്റെ വാക്കുകളിൽ ആശ്രയിച്ചു നമുക്കു അവന്റെ ശുശ്രൂഷ ദിവസവും വഹിക്കാം.

3. എഫസോസിലെ ബിഷോപ്പായ വിത്തുല തിമോഥയോസ്.

രണ്ടാമത്തെ മതപിഡകാലത്തു് ഡൊമിഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ആജ്ഞപ്രകാരം കൊല്ലപ്പെട്ട ഒരുവനായിരുന്നു വി: തിമോഥയോസ്. ഇദ്ദേഹം ലൂസ്യ എന്ന പട്ടണത്തിൽ ജനിച്ചു. പിതാവു് യവനനും മാതാവു് ഒരു യെഹൂദസ്ത്രീയുമായിരുന്നു. ഇരുവരും ക്രിസ്ത്യാനികളായ ശേഷം തങ്ങളുടെ പുത്രനെ സുവിശേഷസത്യങ്ങൾ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിച്ചു.

വി: പൗലുസ് ആസ്യയിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവൻ തിമോഥയോസിനെ സഹ പ്രവർത്തകനായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. തിമോഥയോസ് പൗലുസിനോടു കൂടെ മക്കദോന്യയിലേക്കു പോകയും അവിടെനിന്നു അപ്പോസ്തലനോടും ശീലാസിനോടുമൊന്നിച്ചു സുവിശേഷപ്രഘോഷണം ചെയ്തു സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോസ്തലൻ മക്കദോന്യയിൽ നിന്നു ഗ്രീസിലേക്കു പോയപ്പോൾ തിമോഥയോസിനെ അവിടെ താമസിപ്പിച്ചു. ഒടുവിൽ അപ്പോസ്തലൻ അവനെ അഥേനയിലേക്കു വിളിപ്പിക്കുകയും അവിടെനിന്നും തെസ്സലോനികയിൽ പീഡ അനുഭവിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചാനായി തിയോഹിക്കുകയും ചെയ്തു.

തിമോഥയോസ് തന്റെ വേലയെ നിവർത്തിച്ചശേഷം അഥേനയിലേക്കു തിരിച്ചു വരികയും തെസ്സലോനികയിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ലേഖനമെഴുതുന്നതിൽ പൗലുസിനെയും, ശീലാസിനെയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം താൻ പൗലുസിനോടുകൂടെ കോരിന്ത്, യറുശലേം, എഫേസോസ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു. ഈ സമയത്താണ് തിമോഥയോസ് എഫേസോസിലെ ബിഷോപ്പായി നിയമിക്കപ്പെട്ടത്. തദവസരം തനിക്കു 30 വയസുമാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

പൗലുസ് റോമയിൽ ബന്ധനസ്ഥനായി പാർക്കുമ്പോൾ താൻ പോയി കാണുകയും, അതിന്റെ ശേഷം A. D. 97 വരെ ആ സഭയെ ഭരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആ കാലത്തു് ഒരിക്കൽ ജാതികൾക്കു ഒരു മഹോത്സവം ഉണ്ടായിരുന്നു, അന്നു ജനങ്ങൾ വികൃതവേഷധാരികളായി വിഗ്രഹങ്ങളെ ചുമന്നുകൊണ്ടു് തെരുക്കൾ തോറുന്നടക്കു പതിവായിരുന്നു. ഈ വിഗ്രഹാരാധന കണ്ടിട്ടു് തിമോഥയോസ് അതിനെ അധിക്ഷേപിച്ചു പ്രസംഗിച്ചു ജനങ്ങൾ കപിതരായി തങ്ങളുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന വടികൾ കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ അടിച്ചു ബോധരഹിതനാക്കി. രണ്ടു ദിവസത്തിനുശേഷം താൻ സേവിച്ചിരുന്ന കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്കു ഈ വിശുദ്ധൻ കടന്നുപോയി.

4. സിമ്പോറോസയും

അവളുടെ ഏഴു പുത്രന്മാരും

മൂന്നാമത്തെ മതപീഡാകാലത്തു രക്തസാക്ഷി കളായി അനേകർ ജീവൻ വെടിയുന്നതിനിടയായി. ഈ കാലത്തു രക്തസാക്ഷിയായിത്തീർന്ന ഒരു വനിതാരത്നമായിരുന്നു സിമ്പോറോസ.

സകല രാജവംശികളും പുറജാതിദേവന്മാർ ബലികഴിക്കണമെന്നുള്ള ത്രയാൻചക്രവർത്തിയുടെ ആജ്ഞ റോമാസാമ്രാജ്യം എങ്ങും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അക്കാലത്തു് പല സ്ഥലങ്ങളിലായി ചിന്നിച്ചിതറി പാർത്തിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഒന്നാകെ കൊന്നൊടുക്കുന്നതിനു ഉദ്ദേശിച്ച ഒരു പഠനായിരുന്നു ഇതു്. രാജാവിന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിക്കാതെ ധൈര്യമായി നിന്നിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെയെല്ലാം കാരാഗൃഹത്തിലടച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു പടയാളികൾക്കു നിർദ്ദേശം കൊടുത്തു. രാജ്യത്തുള്ള കാരാഗൃഹങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളെ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. പലരേയും സിംഹങ്ങൾക്കു ഹരയാക്കി. ചിലരെ തീയിലിട്ടു ദഹിപ്പിച്ചു. സിമ്പോറോസയേയും അവളുടെ ഏഴു പുത്രന്മാരെയും പ്രത്യേകം ഒരു ജയിലിലിട്ടു സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. അവൾ വളരെ സൗന്ദര്യവതിയും അവളുടെ മക്കൾ അഭോഗദൃഢമാത്രമായിരുന്നതിനാൽ അവരെ ഏതുവിധേനയും ഈ നിലയിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കണമെന്നുള്ള താൽപര്യമാണ് പടയാ

ഉകൾക്കും ന്യായാധിപന്മാർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നത്.
 സിമ്പോറോസയെ വിളിച്ചു അവർക്കു രാജ്യത്തു ഏ
 റവും മാനുഷമായി ജീവിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള സർവ്വ
 സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാമെന്നും മക്കളെ
 എല്ലാവരെയും റോമൻ സൈന്യത്തിൽ ഉയന്നു ഉദ്യോഗ
 ഗത്തിൽ നിയമിക്കാമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു അവ
 ളുടെ ഹൃദയത്തെ വശീകരിക്കുന്നതിന്നു ആവതു ശ്ര
 മിച്ചു. എന്നാൽ അവളാകട്ടെ താൻ പിടിച്ചിരിക്കു
 ന വിശ്വാസത്തിൽനിന്നും ഒരു കാലത്തും മാറുന്ന
 തല്ല എന്നും ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതി ഏതു കഷ്ടതയും സ
 ധിപ്പാൻ തയ്യാറാണെന്നും സഭയെയും പറഞ്ഞ വാ
 ക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ അവളെ അവർ വാറാൽ അടിക്കുകയും
 അതിനുശേഷം ഫെർമലീസു ഭേവന്റെ
 ക്ഷേത്രത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി അവളുടെ നീണ്ടത
 ലമുടി അവിടെയുള്ള ഉത്തരത്തിന്മേൽ കെട്ടി അ
 ര്ദ്ധനഗ്നയായി തൂക്കിയുമിട്ടു. അനന്തരം അവളുടെ
 പുത്രന്മാർ ഏഴുപേരെയും അവളുടെ മുൻപിൽ നി
 രയായി നാട്ടിയിരുന്ന തുണിന്മേൽ ബന്ധിച്ചു അവ
 ളുടെ ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ അവയവങ്ങളിലും കയ
 റുകെട്ടി ആഞ്ഞുവലിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതുകൊണ്ടാണെന്നും
 അവർ തങ്ങളുടെ തീരുമാനത്തിൽനിന്നും ലേശം വ്യ
 തിചലിക്കുന്നില്ല എന്നു കണ്ടു അവരെ ഓരോരുത്ത
 രെയും താഴെപറയുന്നവിധം മാതാവിന്റെ മുഖിൽ
 വച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞു. അമ്മയുടെ ധൈര്യമേറുന്ന
 വചനങ്ങൾ ഈ പൈതങ്ങളെ വളരെ ധൈര്യപ്പെ
 ട്ത്തി.

മുത്ത മകനായ ക്രൈസ്തവനായ സിനെ കൊല്ലുന്നതിനായി പടയാളികൾ മുതിരുന്നതിന്നു മുൻപ് ആ പ്രിയ മാതാവു തന്റെ മകനെ ഇങ്ങനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. “മകനെ! നീ എന്റെ ആദ്യജാതനാണ്ല്ലോ, നിന്റെ പിതാവിന്റെ മരണാനന്തരം ഞാൻ നിന്നെ ദൈവഭക്തിയിൽ വളർത്തി നിന്റെ മാതൃകാപരമായ ജീവിതം മൂലം നിന്റെ സഹോദരന്മാരും വിശ്വാസത്തിൽ നിലനിൽക്കുവാൻ ഇടയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു; നീ മാതൃകയായി കാണിച്ച ആ ജീവിതനടപടി ഇന്നു നിന്റെ അനുഭവത്തിൽ അവരെ കാണിപ്പാനുള്ള സമയമായിരിക്കുന്നു. യാതൊരു അധൈര്യവും പ്രദർശിപ്പിക്കാതെ നല്ല ഭടനായി മുന്നോട്ടു വരിച്ചുകൊൾക. നിത്യനഗരത്തിൽ കത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നമുക്കു ഒരുമിച്ചു കാണാം” അമ്മയുടെ ഈ വാക്കുകൾ മകനെ വളരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി. ശത്രുക്കൾ അവനെ അവന്റെ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു പിൻതിരിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ആവതു ശ്രമിച്ചിട്ടും സാധ്യമായില്ല. ഒരു പടയാളി കുന്തം കൊണ്ടു ക്രൈസ്തവനായ സിന്റെ കഴുത്തിന്നു കുത്തുകയും അങ്ങനെ അവനെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാമത്തെ മകൻ ജൂലിയസിനെ നെഞ്ചിൽ കുന്തം കുത്തിയിറക്കി കൊല്ലുകയും മൂന്നാമൻ നെററസിനെ ചങ്കിലും, നാലാമൻ പ്രൊഷിയസ്സിനെ വയറിലും, അഞ്ചാമൻ ജസ്റ്റസിനെ പുറത്തും ആറാമൻ സ്റ്റാക്കററസിനെ മാർവിലും കുന്തം കുത്തിയിറക്കി കൊന്നു. ഈ കാഴ്ചയെല്ലാം മാതാവു കണ്ടുകൊണ്ടു തുങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു. അവളുടെ ഹൃദയം തകർന്നുകൊ

ണ്ടിരുന്നുവെങ്കിലും തന്റെ പ്രിയമക്കളെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അരുമനാഥനോടൊന്നിച്ചു കാണാമെന്നുള്ള പ്രത്യാശ ഞവളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അതോർത്ത ആശ്വസിച്ച്.

എന്നാൽ തന്റെ ഇളയ മകൻ യുജീനിയസിനെ ശത്രുക്കൾ കൊല്ലുന്നതിനു ഉപയോഗിച്ച വിധം ഏറ്റവും ഹൃദയകാഠിന്യമുള്ള ഒരുവനെപ്പോലും തകർന്നതായിരുന്നു. ശത്രുക്കൾ ഒരു കഴി കഴിച്ചു ഈ ബാലനെ ആ കഴിയിൽ നിർത്തി കഴുത്തററം ഉരിയിട്ടു നിറച്ചു ദഹിപ്പിക്കുവാൻ ചെയ്തത്. മാതാവു ഈ അവസരം കണ്ണുനീർ തുടിക്കൊണ്ടു മകനോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “മകനേ! ഞാൻ എന്റെ വിശ്വാസക്കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി നോക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ നിന്റെ സഹോദരന്മാർ ആരൂപേതം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഇരിക്കുന്നത് കാണുന്നു. നീയും അവിടെ കാണാമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എത്രയും വേഗത്തിൽ ഞാനും നിങ്ങളോടൊന്നിച്ചു അവിടെ കാണും. ഈ ബാലനാകട്ടെ ആ അതിവേദനയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ തന്റെ കണ്ണുകളെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുയർത്തിക്കൊണ്ടു, “സ്നേഹമുള്ള കർത്താവേ! എന്റെ ആത്മാവിനെ തുക്കച്ചിലേക്കു ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്റെ തലയെ ചായിച്ചു മരണം ആസ്വദിച്ചു.

ഒടുവിലായി ഈ ധീരവതിയായ മാതാവിനെ ശത്രുക്കൾ കെട്ടഴിച്ചു താഴെയിറക്കി ഒരു വലിയ കല്ലു അവളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടി നഭിയുടെ ആഴത്തിലേക്കു താഴ്ത്തിക്കളഞ്ഞു.

5. മാർക്കസ് മേഴ്സിയായും

Marcus & Mercia.

നീറോ തന്റെ 16—മത്തെ വയസ്സിൽ റോ മായിലെ ചക്രവർത്തിയായിത്തീർന്നു. അവന്റെ മാതാവായ അഗ്രിപ്പാനാ അവളുടെ ഭർത്താവായ ക്ലൌഡിയോസിനു വിഷം കൊടുത്തു കൊന്നതിന്റെശേഷം തന്റെ പ്രഥമവിവാഹത്തിലെ പുത്രനായ നീറോയെ രാജാവാക്കി. താൻ ചെറുപ്പമായിരുന്നതിനാൽ രാജഭരണത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലെ അഞ്ചു വർഷക്കാലം സമർത്ഥനായ ആളുകളുടെ സഹായത്താൽ വളരെ യോഗ്യമാംവണ്ണം ഭരണം നടത്തി. എന്നാൽ അതിനുശേഷം അവൻ ജന്മനാ ലഭ്യമായിരുന്ന അഹങ്കാരസ്വഭാവം വർദ്ധിച്ചു. ഇങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ പോപ്പിയാസാബിനാ എന്ന പേരോടുകൂടിയ സുന്ദരിയായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ വലയിൽ അവൻ അകപ്പെട്ടു. തന്മൂലം തന്റെ ഭാര്യയായിരുന്ന ഒക്ടേവിയായെ താൻ ഉപേക്ഷിച്ചു ഒരു ദ്വീപിൽ അയച്ചു അവിടെ അവളെ കൊല്ലിക്കയും തന്റെ സ്വന്തമാതാവിനെ വധിക്കയും ചെയ്തു.

ഈ ദുഷ്ടനും ഭയങ്കരനുമായ രാജാവു കലടയായ ഈ സ്ത്രീയോടുകൂടെ വാഴുമുളവിൽ അനേക ക്രിസ്ത്യാനികൾ രക്തസാക്ഷികളായിത്തീരുന്നതിനു ഇടയായി.

ഇക്കാലത്തു റോമാസൈന്യാധിപനായിരുന്നതു

മാക്സ എന്നു പേരോടുകൂടിയ സുമുഖനും, പരാക്രമശാലിയും, ബുദ്ധിമാനമായ ഒരു യുവാവായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം യുദ്ധങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടു റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ യശസ്സിനെ പുലർത്തി.

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെമേൽ അതിഭയങ്കരമായ പിഡനടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഇക്കാലത്തു റോമാനഗരീക്ക അടുത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഏതാനും ക്രിസ്തീയ കുടുംബങ്ങൾ പാർത്തിരുന്നു. അവരിൽ ഒരു വൃദ്ധനായ ഇടയനും അയാളുടെ ഏകമകളായ മേഴ്സിയാ എന്ന യുവതിയും ഏറ്റവും ലളിതമായ നിലയിൽ ഒരു ചെററുകുടിലിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ മാക്സ സൈന്യാധിപൻ ഈ ഗ്രാമവാസികൾ പാർക്കുന്ന സ്ഥലത്തുകൂടി നടന്നു പോകുവഴി ഒരു വൃദ്ധനായ ഇടയന്റെ ഏറ്റവും സൗന്ദര്യവതിയായ മകളെ കാണുന്നതിനിടയായി. അദ്ദേഹത്തിനു അവളുടെമേൽ അനുരാഗം ജനിക്കുകയും അവളെ തന്റെ ഭാര്യയാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനാഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു ദിവസം രാവിലെ താൻ ഈ ചെററുകുടിലിലേക്കു ചെല്ലുകയും ഈ യുവതിയോടു അവളെ തന്റെ ഭാര്യയാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വിവരം പറയും ചെയ്തു. ഈ യുവതിയാകട്ടെ താൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നും പുറജാതിയായ അദ്ദേഹത്തെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള കാലത്തും അനുകൂലിക്കുന്നതല്ലെന്നും ഖണ്ഡിതമായി മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇതിങ്കൽ മാക്സ അധൈര്യപ്പെടാതെ പലപ്പോഴും ഈ ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോകുകയും മേഴ്സിയായുടെ അനുവാദം ആവശ്യപ്പെട്ടു

കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. അവളാകട്ടെ അശേഷം അതിനെ നിരാകരിക്കുകയാണു ചെയ്തത്.

ഒരു ദിവസം മഹാഭാരതത്തിലായ പോഷിയാ സാബിനാ ഏകയായി തന്റെ മണ്ഡപത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ സുമുഖനായ മാക്കസു തന്റെ ഒരുഭോഗികവേഷത്തിൽ കൊട്ടാരത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കൂടി കടന്നുപോകുന്നതു കാണുകയുണ്ടായി. അവൾ അദ്ദേഹത്തെ കൈകാട്ടി വിളിക്കുകയും സൈന്യാധിപൻ തന്റെ യൂണിഫോമിൽ അവളുടെ മുൻപാകെ വിനീതനായി നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്തു. ഈ പോഷിയാസാബിനാ തന്റെ ഭർത്താവായ നീറോയെ വധിച്ചശേഷം മാക്കസിനെ തന്റെ ഭർത്താവായി സ്വീകരിച്ചു റോമാസാമ്രാജ്യം ഭരിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിച്ചു. ഇതു മനസ്സിൽ കരുതിക്കൊണ്ടു അവൾ മാക്കസിനോടു തന്റെ ആലോചനയെ അറിയിച്ചു. മാക്കസുകൾ ഇതിൽ ആശ്ചര്യഭരിതനായിത്തീർന്നു ചക്രവർത്തി ഇതു അറിയുന്നതിനിടയാകുന്നപക്ഷം തന്റെ ജീവനും അപകടത്തിലാകുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു. തന്മൂലം ഈ സ്ത്രീയുടെ ഇംഗിതത്തിനു വഴിപ്പെടാതെ രാജ്ഞിയുടെ സന്നിധിയിൽനിന്നു ചെട്ടെന്നു മറഞ്ഞു കളഞ്ഞു. രാജ്ഞി കോപിഷ്ടയായിത്തീർന്നിട്ടു മാക്കസിനോടു പകരം വീട്ടുമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു.

മാക്കസു ഇടയയുവതിയെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നും അതുകൊണ്ടാണു തന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു അനുകൂലിക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളതു എന്നും മനസ്സിലാക്കി എങ്ങനെയെങ്കിലും ആ യുവതിയെ കൊന്നുകളവാൻ ഉള്ള ലക്ഷ്യം നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം സായാഹ്നത്തിൽ രാജ്ഞി തന്റെ ഭർത്താവായ നീറോയോടുകൂടെ മണ്ഡപത്തിൽ ഉലാ വിക്കൊണ്ടു കാറ്റു കൊള്ളുകയായിരുന്നു. ഈ രാജ്ഞിയുടെ സകല ആഗ്രഹങ്ങളെയും നിവൃത്തിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ എപ്പോഴും തയ്യാറുള്ളവനായിട്ടാണു നീറോ ഇരുന്നിരുന്നത്. ചെന്നായ്ക്കളുടെ പാലിൽ കളിച്ചാൽ സെതന്ദ്ര്യം വർദ്ധിക്കുമെന്നും അതുകൊണ്ടു ദിവസംതോറും അതിനു ആവശ്യമുള്ള പാൽ വേണമെന്നും അവൾ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനു ഉത്തരവിടുകയും വളരെ ക്ലേശം സഹിച്ചു കൊട്ടാരവാസികൾ ആയതു ദിനംതോറും നിവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടുമാണിരുന്നിട്ടുള്ളതു്. അവൾ ഭർത്താവിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു, “അല്ലയോ പ്രിയ ഭർത്താവേ! എന്റെ കണ്ണുകൾക്കു ഇമ്പം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു നമ്മുടെ മുൻപിൽ കാണുന്ന തെരുവീഥിയിലെ വീടുകൾക്കു തീ കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു സേവകന്മാരോടു ആജ്ഞാപിച്ചാലും” എന്നു പറഞ്ഞു. രാജാവു ഉടനെതന്നെ കൽപനയും കൊടുത്തു. തെരുക്കളിലെ വീടുകൾ എല്ലാം എരിഞ്ഞുതുടങ്ങി. സേനാനായകൻ വിവരം അറിഞ്ഞയുടനെ ചക്രവർത്തിയെ സമീപിച്ചു വിവരങ്ങൾ ഉണർത്തിച്ചു. ചക്രവർത്തിയാകട്ടെ, യാതൊരു കൂസലുംകൂടാതെ തന്റെ രഥംപൂട്ടി ആ തെരുവിലേക്കു പോകയും ധാരാളം പണംകൊടുത്തു ജനത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

മഹാരാണിയുടെ പ്രേരണയാൽ വീടുകൾക്കു തീവച്ചതു ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്നു ഒരു ശ്രുതി നാടൊക്കും പഠത്തി. സർവ്വക്രിസ്ത്യാനികളെയും കാരാഹൃത്തി

ലാക്കട്ടെ എന്നും, അവരെ പിററെ ദിവസം സിം
 ഫങ്ങളുടെ കഴിയിലേക്കു എറിഞ്ഞുകളയട്ടെ എന്നും
 ഉള്ള ഒരു കൽപനയും രാണി രാജാവിൽനിന്നു വാ
 ങ്ങി, ഉടൻതന്നെ സേവകന്മാരെ അയച്ചു
 അതു നിവർത്തിപ്പിച്ചു. തൽഫലമായി സർവ്വ ക്രി
 സ്ത്യാനികളും ബന്ധനത്തിലായി. രാജ്ഞിയുടെ അ
 ഭിഷ്ടവും സാധിച്ചു. മാക്സ സ്നേഹിക്കുന്ന മേഴ്സി
 യായുടെ ജീവനെ ഈ കൈയ്ക്കു ഇല്ലാതെയാക്കണം
 എന്നുള്ള ഏക ഉദ്ദേശമായിരുന്നു പോപ്പിയാസാബി
 നായ്ക്കു ഉണ്ടായിരുന്നത്.

മാക്സിനു ഇതു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലായി. വ
 ള്ള വിധേനയും താൻ സ്നേഹിക്കുന്ന മേഴ്സിയായെ
 ഈ വിപത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കണമെന്നു കരുതി ബ
 ണ്ധനത്തിൽ ആക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി അവളെ സമീ
 പിച്ചു തന്റെ ആഗ്രഹത്തെ വീണ്ടും പ്രദർശിപ്പി
 ച്ചു. ഈ പ്രവശ്യാവും മേഴ്സിയാ തനിക്കു ലഭിച്ചി
 രുന്ന വിശ്വാസത്തെ മുറുകെപിടിച്ചുകൊണ്ടു ധൈര്യ
 സമേതം താൻ മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതുപോ
 ലെ വീണ്ടും പറഞ്ഞു. മാക്സിന്റെ ഹൃദയം വ
 ഉരെ തവിച്ചു. ഒടുവിൽ അവളെയും അവളുടെ പി
 താവിനെയും അവസാനമായി കാരാഗൃഹത്തിലാക്കി.

ആ രാത്രി റോമായിലെ കാരാഗൃഹം സൂതി
 സ്തോത്രങ്ങളാൽ മുവരീകൃതമായി. നസറായനു
 വേണ്ടി മരിക്കുവാൻ ഇടയായിത്തീരുന്നതിലുള്ള സ
 ന്തോഷാതാൽ ചിലർ ആശ്വാസഗീതങ്ങൾ പാടി
 തുടങ്ങി. ചിലർ സുഖനിദ്രയിലായി. എന്നാൽ

ഇതിനടയ്ക്കു “പിതാവേ’ ഒരിക്കലും വേർപെടാത്ത ആ നിത്യ രാജ്യത്തിൽ നമുക്കൊന്നിച്ചു വസിക്കാമല്ലോ, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം നമ്മെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുമല്ലോ, ഒന്നുകൊണ്ടും അധൈര്യപ്പെടരുതു” എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഒരു നേരിയ ശബ്ദം ആ കാരാഗൃഹത്തിന്റെ അഴിക്കുള്ളിൽ നിന്നും കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ അവസാനമണിക്കൂറിലും മേഴ്സിയാ പിതാവിനെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന വചനങ്ങളായിരുന്നു അവ. എന്നാൽ ഈ അവസരം നിദ്ര പോലും ലഭിക്കാതെ കിടക്കയിൽ കിടന്നുരുളുകൊണ്ടു താൻനിമിത്തം മരണത്തിനധീനരാകുവാൻ പോകുന്ന ആ ജനക്കൂട്ടത്തെ ഓർത്തു മോങ്ങിക്കരയുന്ന മാർക്സിനെ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ ഒരുത്തരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

നേരം പ്രഭാതമായി—സൈന്യാധിപൻ രാജാവിന്റെ ആജ്ഞയെ നിറവേറുന്നതിനായി രാജസന്നിധിയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. “ക്രിസ്ത്യാനികളെ സിംഹങ്ങളുടെ കഴിയിൽ” എന്നുള്ള ഉരത്ത ശബ്ദം, കാഴ്ച കാണാൻ വന്നുകൂടിയ തടിച്ച ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നും കേട്ടുതുടങ്ങി. കാരാഗൃഹത്തിന്റെ ഇരുവഴി വലിച്ചുതുറന്ന ശബ്ദം കേട്ട മാത്രയിൽ തന്നെ തങ്ങളുടെ യാത്രയ്ക്കു സമയമായി എന്ന അറിവു കാരാഗൃഹവാസികൾക്കുണ്ടായി. സൈന്യാധിപൻ തന്റെ ഔദ്യോഗിക വേഷത്തിൽ വാതുക്കൽ നിന്നുകൊണ്ടു രണ്ടുപേരെ വീതം സിംഹത്തിന്റെ കഴിയിലേക്കു പറഞ്ഞയച്ചുതുടങ്ങി.

ചില ദിവസങ്ങളായി പട്ടിണിക്കിട്ടിരുന്ന കൃഷിച്ച കിടന്ന സിംഹങ്ങളുടെ മധ്യത്തിലേക്കു അയക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെ ചില നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അവകൾ ഇരയാക്കി തീർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

വാർദ്ധക്യം ചെന്ന തന്റെ പിതാവിനെ വിട്ടുപിരിയേണ്ട സന്ദർഭം മേർസിയായിക്കു വന്നു. ഈ അവസരം മാർക്കു വാതിലിനോടു കരകൂടെ അടുത്തുനിന്നു കൊണ്ടു മേഴ്സിയായോടു “അല്ലയോ പ്രിയ മേഴ്സിയാ! ഈ അവസാനമണിക്കൂറിലും നീ നിന്റെ നിശ്ചയത്തെ മുറുകെ പിടിക്കുകയാണോ? എന്നെ നിന്റെ ഭർത്താവായി നീ അംഗീകരിക്കുകയും നീ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തെ തള്ളിപ്പറകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം ഈ ഘോരമരണത്തിൽനിന്നു നിനക്കു രക്ഷപെടുവാനും നിന്റെ ജീവകാലം മുഴുവനും സസുഖം ജീവിപ്പാനും കഴിയുന്നതാണ്”, നിന്റെ സമ്മതം എന്നിങ്ങനെ നൽകുമോ?” എന്നു ചോദിച്ചു. തന്റെ പിതാവിനെ വേർപെടുന്ന ഏറ്റവും ദുഃഖകരമായ ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ ഈ സേനാനായകന്റെ വാക്കുകൾ അപളുടെ ഹൃദയത്തെ വളരെയൊന്നു വെട്ടി. അവൾ മൗനമായി നിൽക്കുക മാത്രം ചെയ്തു.

പിതാവു മകളെ ആലിംഗനം ചെയ്തശേഷം കൊലസ്ഥലത്തേക്കു യാത്രയായി, അവസാനമായി മേഴ്സിയായും കാരാഗൃഹത്തിനുള്ളിൽ നിന്നും വെളിയിലേക്കു ഇറങ്ങി. കൊലസ്ഥലത്തേക്കുള്ള യാത്രയിൽ അവളോടു കൂടെ മാർക്കും മനോ മനോ നടന്നു.

തുടങ്ങി. അവളെ സമീപിച്ച മാക്സ് തന്റെ അവസാന അപേക്ഷ അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ അവൾ മാക്സിനോടു “അല്ലയോ മാക്സെ! മരണത്തിന്നോ, ജീവന്നോ, വാഴ്ചകൾക്കോ, അധികാരങ്ങൾക്കോ, ഇപ്പോഴുള്ളതിന്നോ, വരുവാനുള്ളതിന്നോ ഉയർത്തിന്നോ, ആഴത്തിന്നോ, മറ്റു യാതൊരു സൃഷ്ടിക്കോ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള ദൈവസ്നേഹത്തിൽനിന്നു എന്നെ വേർപിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല എന്നു ഞാൻ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു”. ഇതു കേട്ടു മാക്സിന്റെ ഹൃദയം തകർന്നു. മരണവേളയിലും മേൽസിദ്ധായിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന അവളുടെ രക്ഷിതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴം കാണുവാൻ തനിക്കു ഇടയായി. അവൻ ഉടനെ തന്റെ പുറംകുപ്പായം എടുത്തു അവളുടെ മേൽ ഇടുകയും അവളുടെ വലതുകൈക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ടു താൻ ഇപ്രകാരം പറയും ചെയ്തു. “നീ സ്നേഹിക്കുന്നവനായ യേശുവിനെ ഞാൻ എന്റെ രക്ഷിതാവായി ഈ മണിക്കൂറിൽ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നീ ആഗ്രഹിക്കുവണ്ണം ഞാൻ ഇതാ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാക്കിത്തീർക്കുന്നു. കൂടാതെ നീ എന്റെ ഭാര്യയും ഞാൻ നിന്റെ ഭർത്താവും ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. വരികനാം ഒരുമിച്ചു സിംഹങ്ങൾക്കു ഇരയാകട്ടെ”.

ഇത്രയും പറഞ്ഞശേഷം കാണികളായ ഒരു വലിയ സംഘത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ധീരതയോടുകൂടെ രംഗസ്ഥലത്തേക്കു പ്രവേശിച്ചു. ചില നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ആ ധീരയോദ്ധാക്കൾ തിരശീലുകളിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു.

ഓ! പ്രിയ വായനക്കാരാ! അവസാനവിനാശികയിലും ഒരു ആത്മാവിനെ കൂടെ കർത്തൃസന്നിധിയിൽ കാഴ്ച വെക്കേണ്ടതിനു ധൈര്യം പ്രകടിപ്പിച്ച ആ വനിതാരത്നത്തിന്റെ ജീവിതം നിനക്കു മാതൃകയായിരിക്കട്ടെ! അവളിൽ കത്തിച്ച ആ പ്രകാശം അവസാനംവരെ ജ്വലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു താൻ സ്നേഹിച്ചവനായ കർത്താവിന്റെ കയ്യിൽ തന്റെ ജീവനെ ഭരമേൽപ്പിച്ചതുപോലെ ഭയങ്കരമായ പീഡാകാലം നമ്മെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ വിശ്വസ്തതയോടു കൂടെ രക്ഷാനായകനിൽ ആശ്രയംവെച്ചുകൊണ്ടു നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ നല്ല പോർ പൊരുതാം.

“ഞാൻ നല്ല പോർ പൊരുതു, ഓട്ടം തികച്ചു, വിശ്വാസം കാത്തു, ഇനി നീതിയുടെ കീരീടം എനിക്കായി വെയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു നീതിയുള്ള ന്യായാധിപതിയായ കർത്താവു ആ ദിവസത്തിൽ എനിക്കു നൽകും”.

6. വിശുദ്ധനായ ഇഗ്നാത്യോസ്.

റോമാ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ത്രായാന്റെ കാലത്തു മൂന്നാമത്തെ മതപീഡ ആരംഭിച്ചു. അക്കാലത്തു അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികൾ രക്തസാക്ഷികളായി മരിച്ചു. അവൻ പാർസ്യരാജാ പിടിച്ചടക്കേണ്ടതിനായി വലിയ ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടി അന്ത്യോക്യയിൽ വരികയും അവിടെ അന്നുണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെ അശേഷം സഹോദരങ്ങളായി ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

യോഹന്നാൻ അപ്പോസ്തലന്റെ ശിഷ്യനും അപ്പോസ്തല പിതാക്കന്മാരിൽ ഒരുവനുമായ ഇഗ്നാത്യോസ് ഇക്കാലത്തു അന്ത്യോക്യയിൽ കത്തോലിക്കന്റെ വേല ശക്തിയോടുകൂടെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. രാജാവിന്റെ കൽപന ഭയന്നു അനേക വിശ്വാസികളും വിഗ്രഹങ്ങളെ വണങ്ങുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും അപ്രകാരം വണങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇഗ്നാത്യോസ് ഇതു കണ്ടു വളരെ സങ്കടപ്പെട്ടു, വിഗ്രഹങ്ങളെ വണങ്ങുന്നതിനേക്കാൾ ചക്രവർത്തിയുടെ മുമ്പിൽ ചെന്നു മരിക്കുന്നതുതന്നെ നല്ലതു എന്നു കരുതി രാജസന്നിധിയിൽ എത്തി ധൈര്യസമേതം നിന്നു.

ചക്രവർത്തി:- എന്റെ കൽപ്പനകളെ ലംഘിക്കുകയും ആയതു മറുത്തുവെക്കുകയും ഒരു മാതൃകയാക്കിത്തീർക്കുകയും

ചെയ്വാൻ നീ ശ്രമിക്കുന്നതിനാൽ നിന്നിൽനിന്നും
തിരിച്ചുവന്നു പിശാചാണെന്നു എനിക്കുതോന്നുന്നു.

ഇഗ്നാത്യോസ്: എന്റെപേര് "തീയോഫോ
രസ്സ്" എന്നാണ് അതു അവിടുത്തേക്കറിയാമോ?
പിശാചിനു ക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസന്മാരിൽ യാതൊരു
ധികാരവുമില്ല. ഞാൻ പിശാചിന്റെ കൈകളെ അ
ഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, ഞാൻ അവനു ഒരുനാളും
അടിമയായിത്തീരുകയില്ല.

ചക്ര: തീയോഫോരസ്സ് എന്നതിന്റെ അർത്ഥം
എന്തു്?

ഇഗ്നാ: ദൈവത്തെ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വഹി
ക്കുന്നവൻ (ദൈവവാഹി) എന്നു തന്നെ.

ചക്ര: ലോകമെങ്ങും യുദ്ധം ചെയ്തു ജയം പ്രാപി
ക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ദൈവം വസിക്കു
ന്നില്ലേ?

ഇഗ്നാ: ജനം മെരുശ്ശമായി വെച്ചു കമ്പിടുന്ന ക
ള്ളപിശാചുക്കൾ ദൈവങ്ങളോ? സകല ചരാചര
ങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചുഭരിച്ചുവരുന്ന ഒരു ദൈവമുണ്ട് അ
വന്റെ പുത്രനായ യേശുവരത്രെ എന്റെ രക്ഷിതാവു്.

ചക്ര: നീ ഇത്രയും ഉയർത്തി പറയുന്നവൻ, പൊ
ന്തിയോസ് പീലാത്തോസിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ ക്രൂ
ശിക്കപ്പെട്ടവനല്ലയോ? അവനെ രക്ഷിതാവെന്നു പ
റയുന്നതെത്ര ഭോഷതപം?

ഇഗ്നാ: എന്റെ അരുമനാഥനും രക്ഷിതാവാമാ
യവൻ ക്രൂശിൽ മരിച്ചതു ശരിതന്നെ. അവൻ

ന്റെ ജീവനെ ഈവിധം ലോകത്തിന്റെ പാപ പരിഹാരാത്മകം കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ പിശാചിന്റെ തലതകൻപോകുകയേല്പായിരുന്നു. ഈ രക്ഷകനെ ഉള്ളിൽ കൈക്കൊള്ളുന്നവരെ പിശാചു തീണ്ടുകപോലും ഇല്ല.

ചത്ര: നീ ഇത്രയും അഹങ്കാരമായി സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നു ഭയപ്പെടുന്നില്ലാ എന്നു തോന്നുന്നു.

ഇഗ്നാ: ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും സർവ്വപരാചരങ്ങളുടെയും സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നു.

ചത്ര: ഞാൻ നിനക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന അഗ്നിയെ നീ ഭയപ്പെടുന്നുവോ?

ഇഗ്നാ: നീ എനിക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന അഗ്നിയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നില്ല. നീ നരകത്തിൽ അനുഭവിപ്പാൻ പോകുന്ന അഗ്നിയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

ചത്ര: നിന്നെ ഞാൻ സിംഹങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണമാക്കിത്തീർക്കും.

ഇഗ്നാ: സിംഹത്തക്കാൾ ഭയ്യന്മാരായവരുടെ ഇടയിൽ ഞാൻ ജീവിക്കുവാനുണ്ട്. ഇപ്പോൾ സിംഹം എന്റെ ശവക്കല്ലറയായിരിപ്പാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ചത്ര: ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട നസറായനായവനെ നീന്റെ തലയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളകയില്ല എന്നു തന്നെയങ്ങോ ശാഠ്യം പിടിക്കുന്നത്.

ഇഗ്നാ: അദ്ദേഹം എന്റെ തലയിലല്ല, എന്റെ ഹൃദയത്തിലത്രെ ഇരിക്കുന്നത്, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ജീവനിലും മരണത്തിലും പരിത്യജിക്കുകയില്ല.

തൽക്ഷണം രാജാവു കോപപരവശനായി അദ്ദേഹത്തെ റോമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ഭൂഷ്മുഗങ്ങളാൽ വധിക്കപ്പെടുന്നതിന്നു കൽപന കൊടുത്തു. കൽപന ലഭിച്ചയുടനെ പത്തുപടയാളികൾ തന്നെ പിടിച്ചുകെട്ടി കപ്പൽവഴിയായി റോമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി സിംഹങ്ങൾക്കു ഏൽപ്പിച്ചു. സിംഹങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കടിച്ചുകീറി ചില എല്ലുകൾ ഒഴികെ മറെറല്ലാം തിന്നുകളഞ്ഞു. റോമായിലേക്കുള്ള തന്റെ യാത്രയും മരണനേരത്തെ പ്രാർത്ഥനയും കണ്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പോലും ചഞ്ചലഹൃദയരായി. ഈ മരണവൃത്താന്തം ചക്രവർത്തിക്കേട്ടയുടനെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിൽനിന്നും പിന്മാറിക്കളഞ്ഞു.

ഇഗ്നാത്യോസ് അനുഭവിച്ചാൻ പോകുന്ന കഷ്ടതകളെക്കുറിച്ച് തന്റെ സ്നേഹിതനായ പോലിക്കാർപ്പിനു ഇപ്രകാരം എഴുതി. “എനിക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മൃഗങ്ങൾക്കു ഞാൻ ഇരയായിത്തീരുന്നതിന്നു ദൈവം എത്രയുംവേഗം അനുവദിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ അത്രയും ഭാഗ്യവാനായിരുന്നു.” ഒരു അധൈര്യവും പ്രദർശിപ്പിക്കാതെ തനിക്കായി കാത്തുനിന്നിരുന്ന സിംഹങ്ങളുടെ വായ്ക്കു ഇരയായി തന്റെ ജീവനെ കർത്താവിങ്കൽ ഭരമേല്പിച്ചു.

7. വിശുദ്ധനായ പോലിക്കാർപ്പ്.

എ. ഡി. 163-ൽ മാക്സ് ഒറീലിയസ്സ് റോമിലെ ചക്രവർത്തിയായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു ഏഷ്യയിലും ഗ്രാലയിലും ഉണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പീഡക്കു ഒരവസാനവും ഇല്ലായിരുന്നു. അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ജാതികൾ പോലും ക്രിസ്ത്യാനികളായിരുന്നവരുടെ ധൈര്യം കണ്ടു അതിശയം കൂറി. ചിലരെ നഗ്നനായി മുളകളുടെയിടയിൽ കൂടി നടത്തി പാരവശ്യത്താൽ വീഴ്ന്നതുവരെ അടിച്ചു കഴുത്തുപറ്റി. ചിലരുടെ കൈകളിലും കാലുകളിലും ആണി തറയ്ക്കുകയും ചിലരെ ക്രൂരത ക്കാകൊണ്ടു മുറിവേല്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഇക്കാലത്തു രക്തസാക്ഷികളായി മരിച്ചവരിൽ ഒരാളത്രെ വി. പോലിക്കാർപ്പ്. ഇദ്ദേഹം യോഹന്നാൻ അപ്പോസ്തലന്റെ ശിഷ്യനും സൂന്നാസഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനുമായിരുന്നു. താൻ തന്റെ ഇടവകയെ സുവിശേഷാനുസൃതം നടത്തുകയും മറ്റുള്ള സഭയ്ക്കു വേണ്ടി തന്നാൽ ആവതു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു.

എൺപത്തിയാറാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞ ഈ വന്ദ്യവയോധികന്റെ രക്തസാക്ഷിമരണത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പൂർവ്വികചരിത്രമെഴുത്തുകാരാൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഗെർമാനിക്കസ് എന്ന പേരോടുകൂടിയ ഒരു യു
വകൃഷ്ണാനിയെ ഭയങ്കരമായ വിധത്തിൽ കാട്ടുമുഗ
ങ്ങൾക്കു ഇരയായി എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുവാൻ പോക
ുന്നു എന്നുള്ള വിവരം പട്ടണം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചു. ഇ
തു കാണുന്നതിനു അനേകമാളുകൾ ഒന്നിച്ചുകൂടി. എ
ന്നാൽ തന്റെ ജീവനെ തുണവൽഗണിച്ചു യെയ്യു
സമേതനായി വന്യമുഗങ്ങളുടെ കളത്തിലേക്കു ഒരു
ങ്ങിപ്പറപ്പെട്ടുവരുന്ന കൃഷ്ണീയയുവാവിന്റെ പ്രസ
ന്നമുഖം കാണികളെ ആശ്ചര്യപരതന്ത്രരാക്കി. ഇ
പ്രകാരമുള്ള ഒരു മനുഷ്യനിൽക്കു ഹേതുവായിത്തീർന്ന
ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു മനസ്സിലാക്കുക
യാൽ പലരും അവന്റെ വച്ചുതന്നെ ക്രിസ്ത്യാനിക
ളായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ 'ക്രിസ്ത്യാനി' കൊല്ലപ്പെട
ണം' എന്നുള്ള ഭയങ്കര ശബ്ദം ചുറ്റും മാറൊലി
ക്കൊണ്ടു. "എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളെയും കൊന്നു
മരിക്കണം. അവരുടെ നേതാവായ പോളിക്കാർപ്പി
നെ തിരഞ്ഞു പിടിച്ചു നശിപ്പിക്കണം" ഈ ശബ്ദം
മാത്രമേ കേൾപ്പാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

തന്റെ ജീവൻ അപകടനിലയിലായി എന്നു
പോളിക്കാർപ്പിനു മനസ്സിലായപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒ
ളിപ്പിടങ്ങളെ അഭയം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നു. എ
ന്നാൽ ഒരു ചെറുചെതൽ തന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുക
യും തൻമൂലം ശത്രുക്കളുടെ കൈയിൽ അകപ്പെടുക
യും ചെയ്തു.

— ഈ അവസരം രക്ഷപ്പെടത്തക്കവണ്ണം വേണ്ട
സൗകര്യങ്ങൾ തനിക്കുണ്ടായിരുന്നിട്ടും താൻ ഒരു

രക്തസാക്ഷിയായി മരിക്കേണമെന്നാണു ദൈവേഷ്ടം എന്നു വിചാരിച്ചു തന്നെത്തന്നെ അവർക്കു ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തു. സദാനേരവും പ്രസന്ന വദനനായിരുന്ന പോലിക്കാർപ്പിൽ ഈ അവസരം ഒരു അധൈര്യലക്ഷണവും കണ്ടില്ല. താൻ ഭക്ഷണം കഴിച്ച ശേഷം വളരെ എരിവോടുകൂടി പ്രാത്ഥിച്ചു. ഈ പ്രാത്ഥന കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർപോലും കണ്ണനീർ ധാരധാരയായി ഒഴുകിത്തന്ന കൊല്ലാതിരിക്കേണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി അവർ തന്നോടിപ്രകാരം പാഞ്ഞു. “ഹേ! മഹാനഭാവനായുള്ളോവേ! നിങ്ങളുടെ ജീവനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടമില്ല. ക്രിസ്തുവിനെ ഒരു വാക്കു ദൂഷിച്ചുപാഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ വിട്ടയയ്ക്കാം” അപ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്റെ കണ്ണുകളെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുയർത്തി അൽപനേരം ധ്യാനിച്ചു. “ഹാ! സ്നേഹിതരേ! ക്രിസ്തുവിനേയും തന്റെ മാർഗ്ഗത്തേയും ഉപേക്ഷിക്കേണമെന്നു പറഞ്ഞു സമയം വ്യർത്ഥമായി കളയുന്നതെന്തിനു? എണ്ണത്തിയാകു വർഷമായി ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനു ഊഴിയം ചെയ്തുവരുന്നു. ഒരുദാഷവും താൻ എന്നിക്കു ചെയ്തിട്ടില്ല. ആശ്രയിക്കുന്നവരെ ഉപേക്ഷിക്കാത്തവനും അനാഥരുടെ നാഥനും ഭക്തവത്സലനും സത്യവചനമായി വെളിപ്പെട്ടവനും ആയ ഇവനെ ഞാൻ ദൂഷിക്കുന്നതെങ്ങനെ?” എന്നു ഏവരുടെയും ഹൃദയം ഉരുകത്തക്ക വിധം സംസാരിച്ചു.

ഒടുവിൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ ഗവർണ്ണരുടെ മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കി. പോലിക്കാർപ്പിന്റെ വെള്ളി

പോലെ നരച്ച മുടിയും പ്രസന്നവദനവും കണ്ടു ഗ
വർണ്ണകൾ അദ്ദേഹത്തോടനുസരണമുണ്ടായി. ചക്രവ
ത്തിയുടെ ദൈവങ്ങളെ വന്ദിച്ചാൽ വിദ്യയുടേതെന്നു
ഗവർണ്ണർ പോലിക്കാർപ്പിക്കാൻ പഠിച്ചു. പല ഉ
പായങ്ങളും ഭിക്ഷാനികളും പ്രയോഗിച്ചു നോക്കിയി
ട്ടും വി: പോലിക്കാർപ്പി തന്റെ അഭിഷിക്തങ്ങൾക്കു
വഴിപ്പെടായ്കയാൽ ഗവർണ്ണർ കപിതനായി. രം
ഗസ്ഥലത്തു സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഘോരസിംഹ
ങ്ങൾക്കായി ഇദ്ദേഹത്തെ ഇടുക്കൊടുപ്പാൻ ഗവർണ്ണർ
വിധികൽപിച്ചു. രംഗസ്ഥലം അനവധി ജനങ്ങ
ളാൽ നിബിഡീകൃതമായിരുന്നു. പോലിക്കാർപ്പി
ന്റെ ഭയങ്കരമരണം കണ്ടു സന്തുഷ്ടിയടയുന്നതിനു
ആളുകൾ അക്ഷമരായി നിന്നു. വയോവൃദ്ധനായ ആ
ദൈവഭട്ടാൻ ക്രൂരന്മാരായ പടയാളികളുടെ അക
മ്പടിയോടുകൂടെ രംഗസ്ഥലത്തേക്കു ആനയിക്കപ്പെട്ടു.
കൽപനപ്രകാരം അലരുന്ന സിംഹങ്ങളുടെ നേരെ
അവർ വിശുദ്ധ പോലിക്കാർപ്പിനെ എറിഞ്ഞു
കൊടുത്തു. ആ വിശുദ്ധപിതാവിനെ ചീന്തിക്കീ
റുന്നതു കാണാൻ കൗതുകത്തോടുകൂടെ നോക്കിക്കൊ
ണ്ടിരുന്നവരെല്ലാം അതുതപരതന്ത്രരാകത്തക്കവണ്ണം
ആ ഘോരസിംഹങ്ങൾ വിശുദ്ധപോലിക്കാർപ്പി
ന്റെ ചുറ്റും ആട്ടിൻകുട്ടികളെപ്പോലെ ശാന്തരായി
നിന്നു. ഇതു കണ്ടു എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു എ
ങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ വെറുതെ വിടുകയുവാൻ അവ
ർക്കു മനസ്സുണ്ടായില്ല. ഒടുവിൽ അഗ്നികണ്ഡത്തിൽ ഇ
ട്ടു ദഹിപ്പിക്കുമെന്നു പാഞ്ഞു ഭയപ്പെടുത്തി. അ
പ്പോൾ അദ്ദേഹം ഗവർണ്ണരോടു “അൽപനേരം ജപ
ലിച്ചു ക്ഷണത്തിൽ കെട്ടുപോകുന്ന ഒരു അഗ്നി

യെക്കൊണ്ടു നീ എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ നിത്യ ശിക്ഷയാകുന്ന ന്യായവിധിയുടെ ഭയങ്കരമായ അഗ്നി അഭക്തയായി ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു നീ അറിയുന്നില്ല. നീ എന്തിനു താമസിക്കുന്നു, നിന്റെ ഇഷ്ടപോലെ എന്നോടു ചെയ്തുകൊൾക” എന്നു സഭയെയും പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടു ഗവർണ്ണർ അദ്ദേഹത്തെ ദഹിപ്പിക്കുവാൻതന്നെ ആജ്ഞ കൊടുത്തു.

ക്ഷണത്തിൽ ദഹിപ്പിക്കുന്നതിനായുള്ള വിറകും മറ്റും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുറ്റും കൂട്ടിയിട്ടു തന്നെ തുണിനോടു ചേർത്തു ആണി തറച്ചു ബന്ധിക്കുന്നതിനായി തുടങ്ങിയപ്പോൾ “എന്നെ ആണി തറയ്ക്കാതെ തന്നെ ഞാൻ ഇളകാതെ ഒരിടത്തു നിന്നുകൊള്ളാം. ഈ ജപലിക്കുന്ന തീയിൽ ദഹിക്കുന്നതിനു എനിക്കു ശക്തി തരുന്നവൻ നിങ്ങളുടെ ആണികളുടെ സഹായം കൂടാതെ ഉറച്ചു നില്പാൻ എന്നെ പ്രാപ്തിപ്പെടുത്തും” എന്നു ആ വിശുദ്ധൻ പറകയും അദ്ദേഹത്തെ ആണി തറയ്ക്കാതെ തുണിനോടു ചേർത്തു ബന്ധിക്കു മാത്രം ചെയ്തുകയും ചെയ്തു. കൈകൾ പുറകിൽ കെട്ടപ്പെട്ടവനായി നിന്നുകൊണ്ടു ദൈവത്തിനു സുപ്രസാദമായ ഒരു യാഗം അർപ്പിക്കേണ്ടതിനായി വി: പോലിക്കാപ്പ് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നോക്കി ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

“യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാവായ സർവ്വശക്തനായ ദൈവമേ! നിന്റെ രക്തസാക്ഷികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഞാനും ഭാഗഭാക്കായി കഷ്ടം അനുഭവിപ്പാൻ നീ എന്നെ യോഗ്യനാക്കിത്തീർത്ത ഈ ദിവസത്തിനും ഈ സമയത്തിനുമായി ഞാൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു.

നിന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അതേ പാ
നപാത്രം കടിപ്പാനും, നിത്യജീവനായി അമർത്യാ
തയുടെ ദേഹ ദേഹികളോടുകൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവി
നാൽ ഉയർപ്പിക്കപ്പെടുവാനും ആയതിലേക്കു ഈ
ശരീരവും ദേഹിയും വിലമതിക്കാവതല്ലാത്തതും സ്വീ
കാരയോഗ്യവുമായ ഒരു യാഗമായി, അവിടുത്തെ സ
ന്നിധിയിൽ ഇന്നു കൈക്കൊള്ളപ്പെടുവാനും ഇടയാ
ക്കേണമേ. ഞാൻ അവിടുത്തെ വാഴ്ത്തുന്നു, ഞാൻ
അവിടുത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു. പിതാവേ! എന്നെ
ഏൽപ്പിച്ച ആളുകളെ അവിടുന്ന് അനാഥരായി വി
ടുകയില്ലെന്നു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.
ഞാൻ ഇതാ എന്നെത്തന്നെ തൃക്കയ്യിലേക്കു ഭരമേൽ
പിക്കുന്നു. സകല മാനവും മഹത്വവും എന്നെന്നേ
ക്കും അവിടുത്തേക്കു ഉണ്ടാകട്ടെ, ആമൻ.”

തന്റെ പ്രാർത്ഥന അവസാനിപ്പിച്ചതോടു
കൂടെ ആളുകൾ ചിന്തയ്ക്കു തീ കൊള്ളുത്തി. അഗ്നി ആ
ളിക്കുത്തി, പുക മേലോട്ടുയർന്നു. എന്നാൽ തീനാളും
അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ സ്വർഗ്ഗീകാതെ
മുററും ഒരു കോട്ട പോലെ നിന്നു. താൻ തന്റെ കണ്ണു
കളെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ഉയിർത്തിക്കൊണ്ടു, “പ്രിയ
കർത്താവേ! സന്തോഷത്തോടു കൂടെ ഈ കഷ്ടതകൾ
അനുഭവിക്കുന്നതിനു ശക്തി തരേണമേ”, എന്നു വീ
ണ്ടും പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം അഗ്നിജ്വാല
യുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ആ വിശുദ്ധൻ ശ
ബ്ദം ഉയർത്തി ദൈവത്തിനു സ്തോത്രഗീതങ്ങൾ പാ
ടി. അവസാനത്തെ ആ സ്മൃതിഗാനങ്ങൾക്കൊപ്പം
താളംപിടിച്ചതു ജപിക്കുന്ന തീനാളങ്ങളായിരുന്നു.

വൃദ്ധനായ ആ വിശുദ്ധന്റെ ശ്രവണമധുരമായ അന്തഃശബ്ദത്തിനു ശ്രുതി മീട്ടുവാനോ എന്നു തോന്നുമാറു തീജപാല ഒരു മുദ്രസ്വരത്തെ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ പരിശുദ്ധന്റെ അതിപാവനമായ ശരീരത്തേയും വെണ്ണചാമരപോലെ അതിധവളമായ തലമുടിയേയും സ്വപർശിക്കുവാനുള്ള ആശങ്കയാൽ ഭയപ്പെട്ടിട്ടോ അടുശ്വമായ ഒരു മഹൽശക്തിയുടെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടോ അഗ്നിനാളം കാരറത്തു പാളി കിടക്കിടെ വിറക്കുന്നതുപോലെ കാണപ്പെട്ടു. വിപോലിക്കാർപ്പിന്റെ ശരീരം തീക്കണ്ഡത്തിന്റെ നടുവിൽ സ്വർണ്ണസമാനമായി വിളങ്ങി. അദ്ദേഹം ദഹിക്കപ്പെടായ്കയാൽ ജനങ്ങൾ അന്ധാളിച്ചു നില്ക്കൊണ്ടു. പടയാളികളിൽ ഒരാൾ ഒരു വലിയ കുന്നം എടുത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർവിൽ കുത്തി. ആ കത്തേററപ്പോൾ മാർവിൽനിന്നു രക്തം പ്രവഹിക്കുകയും അതു ആ അഗ്നിയെ കെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

വീണ്ടും അവർ ആഴി കൂട്ടി. അപ്പോൾ അഗ്നിയിൽനിന്നും മാംസം വെന്തെരിയുന്ന മണം വെളിയിൽ വ്യാപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരാവയവങ്ങൾ ഓരോന്നായി മുറിഞ്ഞുവീഴുന്ന ശബ്ദം കേൾക്കുമായിരുന്നു. ഈ അവസരവും സ്തോത്രഗീതങ്ങൾ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിപാവനമായ ജീവിതവും സുദൃഢമായ ദൈവവിശ്വാസവും സുവിശേഷഘോഷണത്തിലുള്ള അൽപമല്ലാത്ത തീക്ഷ്ണതയും നിർമ്മലമായ ദൈവ ഭക്തിയും എത്ര വിലയേറിയതു്! അറുപതു കൊല്ലത്തോളം ക

ർത്താവിന്റെ തോട്ടത്തിൽ വിശ്വസ്ത വേലക്കാരനായിരുന്ന വിശുദ്ധ പോലീക്കാർപ്പ് തന്റെ എൺപത്താറമത്തെ വയസ്സിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു രക്തസാക്ഷിയായി കർത്താവിൽ നിദ്ര പ്രാപിച്ചു.

ഞാൻ കണ്ടു വലുതെന്നുവരും വിശ്വാസവീരരേ
വിൻ ചെല്ലം ഞാനും നിശ്ചയം ഈ ദൈവധീരരേ

തൻ ക്രൂശ ചുമന്നിടുവാൻ ഇല്ലൊരു ലജ്ജയും
എൻ വേർക്കു കഷ്ടപ്പെടുത്താൻ എന്നെന്നും ഒരത്ഭിട്ടം.

ഓർ മുൾ കിരീടം അല്ലയോ എൻ നാഥൻ ലക്ഷണം
തൻ യോഗാവാഗ്രഹിക്കുമോ ഈ ലോകാധിപം.

8. പെർപ്പെച്ചവാ.

റോമാ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന സെപ്റ്റിമിയസ്യസെവറസിന്റെ കാലത്തു റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്ന വടക്കെ ആഫ്രിക്കാ വരെയും പീഡുകൾ എത്തുകയും അനേകരും രക്തസാക്ഷിമരണത്തിനു ഇരയായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കാലത്തു രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ച ഒരു വനിതാ രത്നമായിരുന്നു പെർപ്പെച്ചവാ.

ഇവൾ ഉൽകൃഷ്ട കലജാതയും ഇരുപത്തിയെട്ടു വയസ്സു പ്രായമുള്ളവളും ആയ ഒരു യുവതി ആയിരുന്നു. അവൾക്ക് ഒരു ചെറിയ കുട്ടി മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീർന്ന കാരണത്താൽ ശത്രുക്കൾ അവളെ കാരാഗൃഹത്തിലാക്കി. അവളുടെ പിതാവ് അന്യജാതിക്കാരനായിരുന്നതുകൊണ്ടു മകൾ കിടന്നിരുന്ന കാരാഗൃഹത്തിൽ കൂടെക്കൂടെ പോയി അവളോടു 'ക്രിസ്തീയ മാർഗ്ഗത്തെ വിട്ടുകളക' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കു പരിവായിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം അവൾ പിതാവിനോടു: "എന്റെ പ്രിയ പിതാവേ! ഞാൻ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവളാകയാൽ എനിക്കു ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വാസം ഇല്ല എന്നു പറയുന്നതെങ്ങനെ" എന്നു ചോദിച്ചു. അപ്പൻ അതു കേട്ടു കോപാന്ധനായി "നിന്നെ ഞാൻ വെട്ടി നശിക്കും" എന്നു പറഞ്ഞു പുലി പോലെ അവളുടെ നേരെ പാഞ്ഞുചെന്നു എങ്കിലും

അവളുടെ നിലയും സഹിഷ്ണുതയും കണ്ടു ഉപദ്രവിപ്പാൻ മനസ്സുവരാതെ മടങ്ങിപ്പോയി. അവൾക്കു ഇങ്ങനെ ഒരു ഉപദ്രവം മാത്രമല്ല, സമുദ്രത്തിലെ തിരകൾ പോലെ മേൽക്കുമേൽ ദുഃഖങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

അവളുടെ ഈ സ്ഥിരഗ്രൂതം പിതാവിനെ വളരെ ദുഃഖിപ്പിച്ചതിനാൽ കുറെനാൾ മകളെ കാണുന്നതിനു പോലും പോയില്ല. കൂടാതെ മുലകുടിമാറീട്ടില്ലാത്ത തന്റെ കുട്ടിയെ അവളിൽ നിന്നു പിരിച്ചുക്കൊണ്ടുപോയി. അമ്മയെ നോക്കി ആ കുട്ടി കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അമ്മയും ദുഃഖസാഗരത്തിൽ മുഴുകിപ്പോയി. മനസ്സലിവുണ്ടായി ആ പടയാളികൾ കുഞ്ഞിനെ അവളുടെ പക്കൽ തിരികെ ഏൽപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ അവൾക്കുണ്ടായ ഹൃദയാനന്ദം വർണ്ണിക്കാവതല്ല.

കുറെ ദിവസങ്ങൾ കാരാഘൃഹത്തിൽ ഇപ്രകാരം താമസിച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്കു ഇവളോടുകൂടെ കാരാഘൃഹത്തിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചിലർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു നീങ്ങിയായി. അവളെ ദേശാധിപതിയുടെ മുൻപാകെ കൊണ്ടുപോയി അവിടെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലിയർപ്പിക്കുവാൻ അവളോടു അവൻ ആജ്ഞാപിച്ചു.

എന്നാൽ അവളാകട്ടെ, ആ ആജ്ഞയെ നിഷേധിക്കയാണുണ്ടായത്. തന്നിമിത്തം പൈതലിനെ അവളിൽനിന്നു മാറ്റുകയും അവളെ ഒരു ഇരുട്ടറയിൽ പാർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം

പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെ അന്നത്തെ കാവൽസൂക്ഷിപ്പുകാരായിരുന്ന തെന്തെയസും, പൊമ്പോണിയസും ചില മണിക്കൂറുകൾ ശുദ്ധവായു ശ്വാസിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനും ആ അവസരത്തിൽ പെർപ്പെച്ചുവാ അവളുടെപൈതലിനെ സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനും അനുവദിച്ചു.

ഒടുവിൽ വീണ്ടും അവളുടെ പിതാവ് അവളെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനായി കാരാഗൃഹത്തിലെത്തി. തന്റെ മകളുടെ കാൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ആ പിതാവ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “എന്റെ കണ്മണിയേ, എന്റെ മകളേ, എന്റെ ഓമനക്കുഞ്ഞേ, എന്റെ മുഖത്തെ നോക്കി കരുണ കാണിക്കയില്ലയോ? ഞാൻ നിന്നെ ജനിപ്പിച്ച നിന്റെ പിതാവല്ലയോ? ഓമനയായി നിന്നെ വളർത്തിയ ഞാൻ ഇപ്പോൾ നരച്ച വൃദ്ധനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അൽപകാലത്തിനുള്ളിൽ ഞൻ ഈ ലോകം വെടിയും. നിന്റെ അമ്മയേയും, കൂടെപ്പിറപ്പുകളേയും, തറവാട്ടുകാരെയും ഒന്നുവിചാരിക്ക. എന്റെ മകളേ! നീ ഇങ്ങനെ ക്രിസ്ത്യാനിയാായി മരിച്ചുപോയാൽ നമ്മുടെ ജാതിക്കു എത്ര വലിയ അപമാനമാണുണ്ടാകുന്നതു, എന്റെ പൊന്നുമകളേ! ഓമനേ! നിന്റെ വാത്സല്യപിതാവിനെയും പൈതലിനെയും ഓർത്തെങ്കിലും ഈ ബുദ്ധിക്കെട്ട വിചാരം വിട്ടുകളക”. ഇപ്രകാരം കണ്ണുനീരോടും നിലവിളിയോടുംകൂടെ പറഞ്ഞ അവളുടെ പിതാവിന്റെ വാക്കുകളെ കേട്ടു അവളും ദുഃഖിച്ചു എങ്കിലും തന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ

നിന്നു അൽപംപോലും വ്യതിചലിക്കാതെ “ദൈവതിരുഹിതം അത്രേ നിവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ടതു്” എന്നു മാത്രം മറുപടി പറഞ്ഞു.

പിതാവു പിന്നെയും അവളുടെ കട്ടിയെ എടുത്തു അവൾക്കു കാണിച്ചുകൊണ്ടു: “ഈ കട്ടിയുടെ ഭാഗമെങ്കിലും ഒന്നു നോക്കിയെങ്കിലും ദയ കാണിക്ക” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ “ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്തീയസ്ത്രീ, സത്യദൈവത്തെ വന്ദിക്കുന്നവൾ” എന്നു ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അതു കേട്ടപ്പോൾ ആ പിതാവു പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. നറുങ്ങിയ ഹൃദയത്തോടുകൂടെ അയാൾ അവളെ വിടുപിരിഞ്ഞുപോയി.

കരുന്നാളത്തെ കാരാഗൃഹവാസം കൂടെ കഴിഞ്ഞ ശേഷം ന്യായാധിപതിയുടെ സന്നിധിയിലേക്കു ക്രിസ്ത്യാനികളെ കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു ആജ്ഞയുണ്ടായി.

തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം തള്ളിപ്പറയുന്നതിന്നും കർത്താവിനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിന്നും ദാഹരോരുത്തരെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഉപദേശിച്ചു. എന്നാൽ ആരുമൊന്നും തങ്ങളുടെ സ്ഥിരവൃതം ലംഘിച്ചില്ല. പെർപ്പെച്ചുവായുടെ തവണയായപ്പോൾ അവളുടെ പൈതലിനെയും കൈകളിൽ ഏന്തിക്കൊണ്ടു വൃദ്ധനായ പിതാവു മകളുടെ മുമ്പിൽ എത്തി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “മകളേ! അവസ്ഥാനുമായി നിന്നെ ഒന്നുകൂടെ കാണേണ്ടതിനത്രെ ഞാൻ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നത്. നിന്റെ പൈതലിനോടു മനസ്സുലിവുണ്ടാകണം. നിന്റെ പിതാവിന്റെ നരച്ച തലയെ രക്ഷിക്കുക. എ

ന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു നിന്നെ കൊല്ലുന്ന കാഴ്ച എങ്ങനെ സഹിക്കും? തലക്കാലം വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലി അർപ്പിക്കുക, ഞാൻ മരിച്ചിട്ടു നീ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്ന് മരിക്കുന്നപക്ഷം അതു എനിക്കു സമാധാനത്തെ നൽകുമല്ലോ. എന്റെ ഭാഗ്യമെന്തെ! നിന്റെ വാത്സല്യപിതാവിനെ ദുഃഖത്തോടെ ശവക്കുഴിയിലേക്കു ഇറക്കരുതേ.”

ഈ വശീകരണവാക്കുകൾക്കു ഒന്നിനും അവൾ വശംവദയാകാതെ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരത പുണ്ടു “ഞാൻ ഒരനാളും വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലി അർപ്പിക്കുന്നതല്ല” എന്ന് ഉച്ചസ്വരത്തിൽ എല്ലാജനങ്ങളും കേൾക്കെപ്പറഞ്ഞു. ഇതിങ്കൽ ന്യായാധിപതി കൂലിച്ചു അവളെ പുറത്താക്കുന്നതിനു കാവൽക്കാർക്കു കൽപന കൊടുത്തു. ഇതുവരെയും ആ പിതാവു അവളുടെ പൈതലിനേയും കൈയിൽ ഏന്തിക്കൊണ്ടു കെഞ്ചി അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനു ശേഷം ക്രിസ്ത്യാനികളുടെമേൽ തീർപ്പുകൽപിച്ചു. “ജനതരിയുടെ സന്തോഷത്തിനായി ഈ ക്രിസ്ത്യാനികളെയെല്ലാം ഒരു ഒഴിവുദിവസം വനമൃഗങ്ങൾക്കു ഇരയാക്കിത്തീർക്കട്ടെ” എന്നായിരുന്നു തീർപ്പ്.

തങ്ങളുടെ അവസാനമിനിറ്റു കാത്തുകൊണ്ടു കിടന്നിരുന്ന ജയിൽവാസികളായവർക്കു അവരുടെ സ്നേഹിതന്മാരെയും ചാർച്ചക്കാരെയും അന്ത്യമായി ഒന്നുകൂടെ കാണുന്നതിനു അനുവാദം കൊടുത്തു. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും വ്യസനാക്രാന്തനായി ദുഃഖാബ്ധിയിൽ മുഴുകി പെർപ്പെച്ചവായുടെ പിതാവു നി

ച്ഛേദനമായി അവിടെ നിന്നിരുന്നു. തന്റെ പിതാവിന്റെ വാടിയതും ക്ഷീണിച്ചതുമായ മുഖം കാണുന്നത് പെർപ്പെച്ചവായും മമഭേദകമായ ഒന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ അക്കരെനാട്ടിൽ അവൾക്കുവേണ്ടി കാത്തുനിൽക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ ആനന്ദമുഖം അവൾ കണ്ടപ്പോൾ ഈ വിധ പ്രയാസങ്ങൾ ഏറ്റവും നിസ്സാരമെന്നായി. ദൈവം തന്റെ ജനങ്ങളെ ആശ്വാസമില്ലാത്തവരായി വിട്ടുകളകയില്ല. ഭയങ്കര പ്രതീക്ഷയുടെ ആ ദിവസങ്ങളിൽ, ആശ്വാസങ്ങളുടെ ബഹുവിധമായ ശോഭനമേറിയ രശ്മികളാൽ അവൾ ആനന്ദം അനുഭവിച്ചിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭർശനങ്ങൾ അവൾക്കുണ്ടായി.

ഇങ്ങനെ വിഷമമേറിയതും ക്ഷണികവുമായ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷം ഭിത്തിപൂർണ്ണമായ പ്രതീക്ഷാവാസരം സമീപിച്ചു. വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന പുരോഹിതന്മാരുടെയും പുരോഹിതന്മാരുടെയും അനുജന്മാവസ്തുക്കൾ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. എങ്കിലും ഇങ്ങനെയുള്ള മൂഢത്വങ്ങളെ അകന്നു നിൽക്കുവാനായിട്ടാണ് ജീവൻ വച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു ഇപ്രകാരം തങ്ങൾ സന്നദ്ധരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത് എന്നു അറിയിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ യുക്തിവാദത്തെ എതിർപ്പാൻ ശത്രുക്കൾക്കു കഴിവില്ലാതായിത്തീരുകയും അവർ ലജ്ജിതരായി അവരുടെ ശ്രമത്തിൽനിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞുപോകയും ചെയ്തു.

ഏറ്റവും ലളിതരീതിയിലുള്ള വസ്ത്രധാരണ യോട്ടകൂടെ ജയഗീതം പാടിയുകൊണ്ടു പെർപ്പെച്ചു വാ കൊലസ്ഥലത്തേക്കു നടന്നുവെന്നു. പുരുഷന്മാരെ പുള്ളിപ്പുലികളും കരടികളും ചീന്തിക്കീറണമെന്നായിരുന്നു വിധി. എന്നാൽ പെർപ്പെച്ചവായേയും തന്നോട്ടുകൂടെ കാരാശിമത്തിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഫെലിസിറ്റാസ് എന്ന സ്ത്രീയേയും നഗ്നരാക്കി തലമുടികൊണ്ടു തൂണിന്മേൽകെട്ടിത്തൂക്കി ഇടുങ്ങുതിര കൽപിച്ചു. രക്തപ്രവാഹത്തിന്റെയും ഘോരതയുടെയും കാഴ്ചകളിൽ രസിക്കുക പതിവുള്ള മുമ്പിയരായ കാണികൾക്കു തന്നെയും അവരെ വസ്ത്രംധരിപ്പിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതിനു ശേഷം അവരെ രംഗസ്ഥലത്തു കൊണ്ടുവന്നു നിർത്തി, ഒരു കൂറ്റൻകാളയെ ഇളക്കി കൂറും ജനിപ്പിച്ചു അവരുടെ നേരെ വിട്ടു. അതു പാഞ്ഞുചെന്നു ഫെലിസിറ്റാസിനെ കുത്തി മരണകരമായ പരുക്കുകൾ ഏൽപ്പിച്ചു. പെർപ്പെച്ചവായെ കൊമ്പിൽ കുത്തിയെടുത്തു കടഞ്ഞു. അവളുടെ വിതറിക്കിടന്ന നിലയങ്കി കീറി. തലക്കെട്ടു അഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ പെർപ്പെച്ചവാ ഒരിക്കൽക്കൂടെ അങ്കിയെടുത്തുചുറ്റിക്കൊണ്ടു മരിക്കാരായ ഫെലിസിറ്റാസിന്റെ അടുക്കലേക്കു ഓടിയെത്തി അവളെ സാവധാനത്തിൽ നിവർത്തിത്തീ. ആ നിഷ്കർമഗമാകട്ടെ പിന്നീടു അവരോടു എതിർക്കുന്നതിനു മുതിർന്നില്ല. അതിനുശേഷം രംഗസ്ഥലത്തുനിന്നും അവരെ വലിച്ചിഴച്ചു പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു. ഇത്രയുമൊക്കെ കഴിഞ്ഞിട്ടും ആ കർക്കശ ജനസംഘം ഉപ്തിപ്പെടാതെ പരസ്യസ്ഥലത്തുവെച്ചു വധിക്കേണ്ടതിനു അവരെ വീണ്ടും കൊണ്ടുവരണമെന്നു

വിളിച്ചുകി. പെർപ്പെച്ചുവായും ഫെലിസിറ്റാസും
 അന്യോന്യം ചുംബനം ചെയ്തശേഷം ഖഡ്ഗപ്ര
 യോഗമേറു വിശ്രാമം അടയുന്നതിനു പിന്നെയും
 രംഗസ്ഥലത്തു പ്രവേശിച്ചു. പെർപ്പെച്ചുവായെ കൊ
 ല്ലുന്നതിനു വാളുമായി വന്നവൻ ഒരു യുവാവായിരു
 ന്നു. ഈ കൂരസംഭവങ്ങളുടെ രംഗം ആ യുവാവിനു
 പൂർവ്വ പരിചയമുള്ളതല്ലായിരുന്നതിനാൽ ഒന്നിലധി
 കം പ്രാവശ്യം ഖഡ്ഗം പ്രയോഗിച്ചാറെയും സാര
 മായ മുറിവു ഏല്പിക്കുന്നതിനു സാധിക്കാതെ വിറ
 ച്ചുപോയി. അയാളുടെ പരിഭ്രമം കണ്ടിട്ടു അവൾ
 തന്നെ സ്വന്തം കൈയെടുത്തു തന്റെ ശരീരത്തിൽ
 വാൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനു ഒരു മമ്ബന്ധാനം കാണി
 ച്ചുകൊടുത്തു. പടയാളി അപ്രകാരം ചെയ്യുകയും അ
 വൾ തന്റെ ജീവനെ കർത്താവിൽ ഭരമേല്പിക്കുകയും
 ചെയ്തു.

9. വിശുദ്ധനായ ലോറൻസ്.

ലോറൻസ് റോമിലെ ബിഷോപ്പായ സെക്റ്ററസിന്റെ കീഴിൽ ഒരു ശുശ്രൂഷകനായിരുന്നു. എട്ടാമത്തെ മതപീഡാകാലത്തു സെക്റ്ററസ് ഒരു രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു. കൊലനിലത്തേക്കു കൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ ലോറൻസ് അദ്ദേഹത്തെ പിൻതുടരുകയും ആശ്വാസവചനങ്ങൾകൊണ്ടു ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അവർ തമ്മിൽ അന്ത്യമായി പേർ പിരിയേണ്ട സന്ദർഭം വന്നപ്പോൾ തന്റെ രക്തസാക്ഷിമരണത്തെ തുടർന്നു ലോറൻസിന്നും അതേ അനുഭവം ഉണ്ടാകേണ്ടിവരുമെന്നു സെക്റ്ററസ് തന്റെ അനുഗാമിയെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. ഈ വാക്കുകൾ യഥാർത്ഥമായി ഭവിച്ചു എന്നു പിന്നാലെ സംഭവിച്ച ലോറൻസിന്റെ ബന്ധനത്തെയും ക്രൂരതയായ മരണത്തെയും കുറിച്ചു കേൾക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

ഈ പീഡാകാലത്തുപോലും റോമിലെ ക്രിസ്തീയസഭ പകർന്നു ഭണ്ഡാരം ശക്തിയുള്ളതായിരുന്നു. ഭണ്ഡാരവകയെല്ലാം ലോറൻസിന്റെ അനേചങ്ങളായിക്കു അധീനപ്പെട്ടതായിരുന്നു. സഭാശുശ്രൂഷകന്മാരുടെ സംരക്ഷണത്തിനു പുറമെ അനേക വിധവമാക്കും അനാഥക്കും അതിൽനിന്നു സന്ധാരണം നൽകിവന്നു. വളരെ സ്ഥലങ്ങളിലെ സഭകളുടെ തെരുക്കുകളിൽ സഹായിക്കുന്നതിനും കൂടെ അതിൽനിന്നും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

വലേറിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കീഴിൽ റോമിലെ ഗവർണ്ണറായിരുന്ന മാക്രിയാനസ് ഈ ധനത്തെക്കുറിച്ച് അറിയുകയും അതു കൈക്കലാക്കണമെന്നു വാഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ലാറൻസിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കുന്നതിനായി പടയാളികളെ അയച്ചു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണത്തിൽ പിടിച്ചുകെട്ടി വലിച്ചിഴച്ചു ഗവർണ്ണറുടെ മുമ്പാകെ ധാജരാക്കി.

“ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നു പറയുന്ന നിങ്ങൾക്കു സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയുമായി നിരവധി ദ്രവ്യം ഉണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നതു വാസ്തവമാണോ” എന്നു മാക്രിയാനസ് ബന്ധനസ്ഥനെ കണ്ട ക്ഷണത്തിൽ കഠിനസ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു. മഹാവലിയ ധനം സഭയ്ക്കുണ്ടു എന്നു ലാറൻസു മറുപടി പറഞ്ഞു. “എന്നാൽ അതു എടുത്തുകൊണ്ടു വരിക. കൈസറിനുള്ളതു കൈസറിനു കൊടുക്കണമെന്നു നിങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. രാജ്യസംരക്ഷണത്തിനായി രാജാവിനു ഈ ധനം കൊണ്ടു ആവശ്യമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു നീ അവയെല്ലാം കൊണ്ടുവന്നു ഏൽപ്പിക്കണം” എന്നു മാക്രിയാനസ് ആവശ്യപ്പെട്ടു. സഭയുടെ അതിമഹത്തായ ധനം മൂന്നുദിവസത്തിനുള്ളിൽ സമക്ഷത്തു കൊണ്ടുവന്നു ഏർപ്പെടുത്താമെന്നു അൽപസമയം ആലോചിച്ചശേഷം ലാറൻസു മറുപടി പറഞ്ഞു.

ഇതുകേട്ടപ്പോൾ ഗവർണ്ണർക്കു തൃപ്തിയായതിനാൽ ലാറൻസിനെ വിട്ടയച്ചു. സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, നിക്ഷേപങ്ങൾ എന്നിവ തന്റെ പക്കൽ കൊണ്ടുവ

നേൽപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരം പ്രതീക്ഷിച്ചു മാ
ക്രിയാനസു അക്ഷമനായി കാത്തിരുന്നു.

നിശ്ചിതദിവസം അവൻ ഉദ്യോഗസ്ഥസം
ഘത്തിന്റെ അകമ്പടിയോടുകൂടെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ
പതിവായി കൂടിവരുന്ന സ്ഥലത്തെത്തി. ലാറൻ
സു വാതുക്കൽ ചെന്നു ശാന്തമായി അവരെ ഒരു ഉൾ
മുറിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. നിക്ഷേപം എ
ല്ലാം സ്വരൂപിച്ചു കഴിഞ്ഞുവോ എന്നായിരുന്നു ഗവ
ർണ്ണരുടെ ആദ്യത്തെ ചോദ്യം. “ഉവ്വു” വന്നു കണ്ടാ
ലും, എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഓരോ വരിയായി നിർ
ത്തിയിരുന്ന ആ സഭയിലെ അനാഥരും വിധവക
ളുമായ ഒരു കൂട്ടത്തെ ലാറൻസു ഗവർണ്ണരെ കാണി
ച്ചു. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ ഗവർണ്ണർ അമ്പരന്നുപോയി.
ആ കാഴ്ചയാൽ സംഭ്രാന്തചിത്തനായിത്തീർന്ന ഗവർ
ണ്ണർ ഉഗ്രഭാവത്തോടുകൂടെ ലാറൻസിന്റെ നേരേതി
രിഞ്ഞു “നീ പരിഹസിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം എ
ന്ത്? ഏൽപ്പിച്ചതൊക്കെ വാശത്താലെയ്ക്കു നിക്ഷേ
പങ്ങൾ എവിടെ” എന്നു ചോദിച്ചു. “നിന്റെ മുൻ
പാകെ കാണുന്ന ഈ ജനങ്ങളത്രെ സഭയുടെ സാ
ക്ഷാത്തായ നിക്ഷേപങ്ങൾ” എന്നു ലാറൻസു ഉത്ത
രം പറഞ്ഞു.

ആശിച്ചതുപോലെ ധനലബ്ധിയുണ്ടാകാത്ത
തിൽ കപിതനും നിരാശാപൂർണ്ണനുമായിത്തീർന്ന ഗ
വർണ്ണർ ഔരഭാവം പൂണ്ടു ലാറൻസിനെ പിടിച്ചു
കെട്ടി കണ്ടറത്തടവിൽ ആക്കുന്നതിനു ആജ്ഞ നൽ
കി. ആ കണ്ടറയുടെ കൽത്തളത്തിൽ ആഴി കൂട്ടി

അതിനേൽ വലിപ്പമേറിയ ഒരു ഇരമ്പുകടകം വച്ചു അതിൽനിന്നുള്ള ചൂടു സഹിച്ചു സാവധാനത്തിൽ മുതിയടയുന്നതിനായി ലാറൻസിനെ നഗ്നനായി അതിനുള്ളിൽ കിടത്തി. പരപീഡകനായ ഈ നിഷ്ഠുരഗവർണ്ണൻ തന്റെ പാരുഷ്യത്തിന്റെയും പ്രതികാരേച്ഛയുടെയും സംതൃപ്തിക്കായി ഭയങ്കരമായ ഈ കാഴ്ച കണ്ടു രസിച്ച്കൊണ്ടു നിന്നു. എന്നാൽ അതു ജയിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയും ആത്മാവും അന്ത്യത്തോളം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനു ലാറൻസിനു കഴിവു ലഭിച്ചു. പിറുപിറുപ്പിന്റെ യാതൊരു മന്ദശബ്ദം പോലും ഈ മഹാത്മാവിന്റെ അധരങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടിരുന്നില്ല, പ്രത്യുത, റോമിലെ ക്രിസ്തീയസഭയ്ക്കുവേണ്ടിയും സാമ്രാജ്യം മെത്തമായി ദൈവത്തിങ്കലേക്കു മാനസാന്തരപ്പെടേണ്ടതിനുവേണ്ടിയും അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു കിടന്നു. തന്റെ കൈകൾ സ്വർഗ്ഗത്തിനുനേരെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു പിതാവേ! എന്റെ ജീവനെ തൂക്കച്ചിൽ ഭരമേൽപിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ജീവൻ വെടിഞ്ഞു.

ഈ സംഭവം കണ്ടുകൊണ്ടു നിന്ന ഒരു റോമൻ പടയാളിയുടെ ഹൃദയത്തെ അതു സ്പർശിക്കയാൽ അവൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീർന്നു. ഇതു പ്രസിദ്ധമായപ്പോൾ അവനേയും കഠിനമായി ഭണ്ഡിപ്പിച്ചു ശിരമേദം ചെയ്തുകയറുകയുണ്ടായി.

10. ബാലനായ സിറിൽ (ക്രീലോസ്)

ദീസിയൂസ് ചക്രവർത്തിയുടെ ശേഷം വലേറിയൻ റോമാ ചക്രവർത്തിയായിത്തീർന്നു. ഇക്കാലത്തു ക്രിസ്തീയസഭയ്ക്കു എട്ടാമത്തെ പീഡ ആരംഭിച്ചു. ഈ ഉപദ്രവം 42 മാസം റോമാസാമ്രാജ്യമെങ്ങും നടന്നു; വളരെ ഭക്തന്മാർ രക്തസാക്ഷികളായി മരിച്ചു. ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഒരുവനായിരുന്നു സിറിൽ എന്നു പേരായ ബാലൻ.

സിറിൽ കപ്പലോക്യയിലെ കൈസര്യ പട്ടണത്തിൽ ജനിച്ചു. ഈ ബാലൻ രക്തസാക്ഷിയായി മരിക്കുമ്പോൾ അവനെ 6 വയസുമാത്രമേ പ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ വിഗ്രഹാരാധികൾ ആയിരുന്നു. ഈ കുട്ടി ചെറുപ്പത്തിലെതന്നെ കർത്താവായ യേശുവിനെ തന്റെ രക്ഷിതാവായി അംഗീകരിക്കുകയും എപ്പോഴും “യേശുവേ! യേശുവേ! എന്റെ രക്ഷിതാവേ!” എന്നു ചുരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തുക പതിവായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കരുതു എന്നു മാതാപിതാക്കന്മാരും സ്നേഹിതന്മാരും സ്നേഹത്തോടും ശാസനയോടുംകൂടെ അവനെ ഉപദേശിച്ചു. അവനതിനു കീഴ്പ്പെടാഞ്ഞതിനാൽ അപ്പൻ അവനെ അടിച്ചു വീട്ടിൽനിന്നു പുറത്താക്കി. ശത്രുക്കൾ അവനെ പിടിച്ചു ന്യായാധിപതിയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി. ന്യായാധിപതി കുട്ടിയെ വിളിച്ചു അവനോടു: “കണ്ടേ! നീ ഇങ്ങനെ

ബുദ്ധികെട്ടവനായിത്തീർന്നതെന്തുകൊണ്ടാണു്? നിനക്കു പ്രയോജനമുള്ളതും നന്മവരുന്നതുമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നീ ചിന്തിക്കാത്തതു എന്തു്? നിന്റെ ഈ വിശ്വാസത്തെ വിട്ടുകളക, ഞാൻ നിന്റെ കററുക്കു മിച്ച സുഖത്തോടെ നിന്റെവീട്ടിലേക്കു അയയ്ക്കാം” എന്നു വളരെ ശാന്തമായും സ്നേഹമായും സംസാരിച്ചു. അതിനു കുട്ടി “എനിക്കു വീടും ധനങ്ങളും എന്തിനു? അല്ല ലോകസന്തോഷങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു ആത്മരക്ഷയെ നഷ്ടപ്പെടുത്താമോ? ഞാൻ മരിച്ചാൽ ദൈവം എന്നെ മോക്ഷലോകത്തിൽ ചേർത്തു എനിക്കു നിത്യാനന്ദം നൽകും, അതു മാത്രം എനിക്കു മതി” എന്നു പറഞ്ഞു. ന്യായാധിപതി അതു കേട്ടു അവനെ ഭയപ്പെടുത്തേണ്ടതിനായി ബന്ധിച്ചു കൊലക്കളത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി അഗ്നിമൂളി കാണിച്ചു തിരിച്ചുകൊണ്ടു വരണമെന്നു പടയാളികളോടു രഹസ്യമായി പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവനെ കൊണ്ടുപോയി കാണിച്ചെങ്കിലും അവൻ അല്പംപോലും ഭയപ്പെടാതെ വീണ്ടും ന്യായാധിപതിയുടെ മുൻപാകെ ശാന്തതയോടും ധീരതയോടുംകൂടെ നിന്നുകൊണ്ടു: “നിങ്ങളുടെ വാളും തീച്ചും ഉയം ഏതെന്നു എന്തു ചെയ്വാൻ കഴിയും? നിങ്ങൾക്കു ചെയ്വാൻ ഉള്ളതു വേഗം ചെയ്തുകൊൾവിൻ! ഞാൻ എന്റെ മോക്ഷവീട്ടിൽ വേഗം ചെന്നെത്തട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു. അവിടെ നിന്നിരുന്ന പലരും ഇതുകേട്ടപ്പോൾ കരഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു: “നിങ്ങൾ എന്തിനു കരയുന്നു? ഞാൻ പോകുന്ന സ്വർഗ്ഗനഗരം എങ്ങിനെയുള്ളതെന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്നേക്കുറിച്ച് ദുഃഖിക്കാതെ സന്തോ

ഷിക്കുകയായിരുന്നു,” എന്നു വളരെ പ്രസന്നതയോടുകൂടെ സംസാരിച്ചു.

ന്യായാധിപന്റെ കൽപനയനുസരിച്ച് അവനെ ശതാക്ഷർ തീപ്പുളയിലേക്കു എറിഞ്ഞു, മഹാസന്തോഷത്തോടുകൂടെ താൻ തീപ്പുളയിൽ കിടന്നു ജീവനെ വിട്ടു. ഇതു സംഭവിച്ചതു എ. ഡി. 260 ൽ ആയിരുന്നു

കഷ്ടതകൾ ദൈവമേ! എന്നവകാശം തന്നെയല്ലേ
വിശ്വസിപ്പാൻ മാത്രമല്ല നൽവരം— തങ്ക
കഷ്ടതകൾ സഹിപ്പാനും പ്രാപ്തിയാ

വന്മരണത്താഴ്വരയിൽ ഞാൻ ചരിച്ചീടിലുമൊരു
തിന്മയും ഭയപ്പെടുകയില്ല ഞാൻ— നിൻചെ
ങ്കോലെന്നിങ്ങു സമാശ്വാസമല്ലയോ?

11. വിശുദ്ധനായ സെബാസ്റ്റ്യൻ.

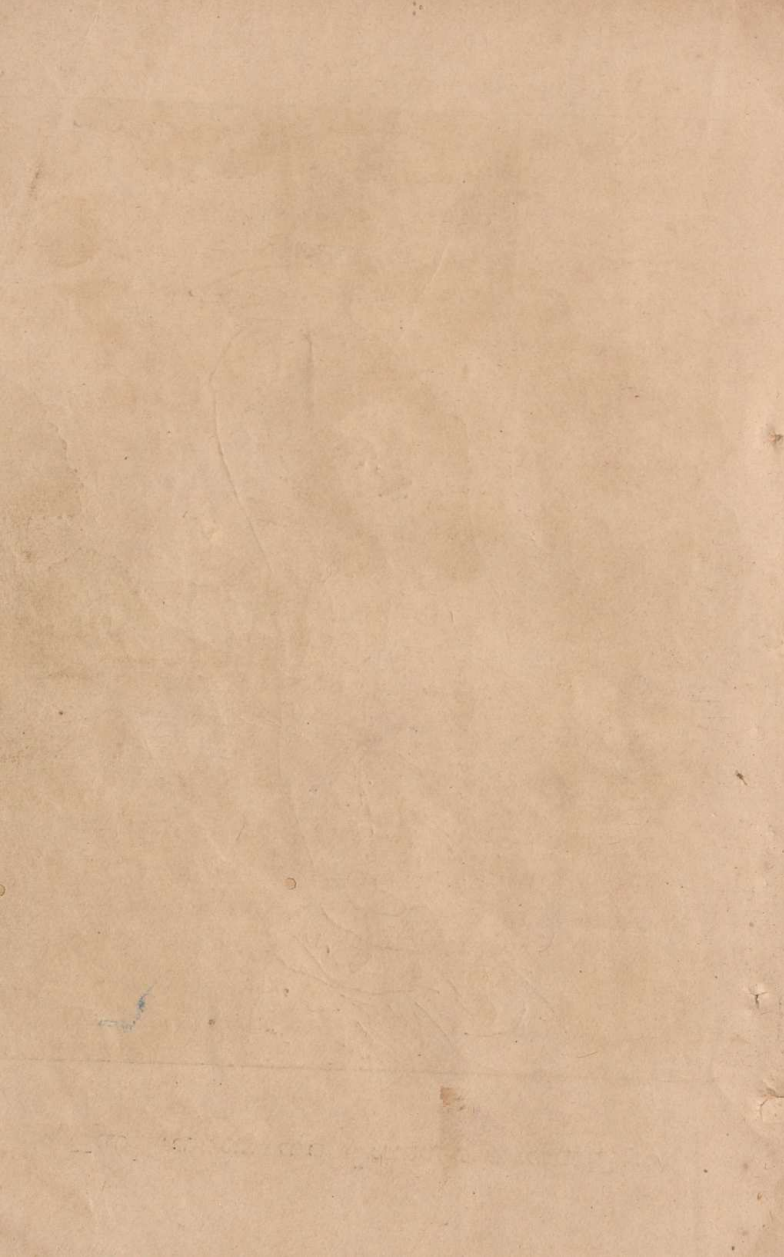
ഗർവ്വീഷ്വരും, കോപിയും, ക്രൂരനുമായിരുന്ന ഡയോക്ലീഷന്റെ കാലത്തു പത്താമത്തെ മതപീഡ ആരംഭിച്ചു. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലുമായി താമസിച്ചിരുന്ന പാവപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ ചക്രവർത്തിയുടെ പത്തു വർഷക്കാലത്തെ ഭരണത്തിനിടയ്ക്കു അനുഭവിച്ച കഷ്ടതകൾ അവർണ്ണനീയംതന്നെ.

ഇക്കാലത്തു ജീവൻ ത്യജിക്കേണ്ടിരുന്നവരായ ആളുകളിൽ ഒരാളായിരുന്നു വിശുദ്ധനായ സെബാസ്റ്റ്യൻ. ഇദ്ദേഹം ഗാൾ ഭേദത്തു നാരിബോൺ പട്ടണത്തിൽ ജനിച്ചു. ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ വിശുദ്ധിയിൽ വളർത്തപ്പെട്ട ഈ യുവാവു മിലാൻപട്ടണത്തിൽ തന്റെ അഭ്യസനം പൂർത്തിയാക്കുകയും ഒരു സത്യക്രിസ്ത്യാനിയായി ജീവിതം നയിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ ലോകം തനിക്കു യോഗ്യമായതല്ലെന്നു ഏറെ താമസിയാതെ അറിയുന്നതിനു സാധിച്ചു.

ഈ യുവാവിനെ റോമിൽ ചക്രവർത്തിയുടെ അംഗരക്ഷകന്മാരിൽ ഒരാളായി നിയമിച്ചു. വിഗ്രഹാരാധകരുടെ മധ്യത്തിൽ ഒരു സത്യക്രിസ്ത്യാനിയായി വളർന്നുവരുന്നതിനു വേണ്ട സകല ശക്തികളും ഉയരത്തിൽനിന്നു ദിവസേന തനിക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ജഡമോഹങ്ങളിലേക്കു തന്നെ ആകർഷിക്കത്തക്ക അനേക സംഗതികളും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അവയിൽ ഒന്നിലും ദൃഷ്ടി പതിക്കാതെ അവൻ

വിശുദ്ധനായ സെബാസ്റ്റ്യനെ അന്വേഷ്യനത്

ജീവിച്ചു. തന്റെ യജമാനന്മാരാൽ താൻ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവനായും സമന്മാരാൽ ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടവനായും തിന്ന-ഇളേമ്മം പീഡാകാലത്തു പല പ്രയാസങ്ങളും അനുഭവിച്ചു. തങ്ങളുടെ ദേവനെ ആരാധിക്കാതെ വേറെ ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്ന ഈ യുവാവിനെ എങ്ങനെയെങ്കിലും തൽസ്ഥാനത്തുനിന്നു മാറ്റുകയും ഒട്ടക്കിക്കളുകയും ചെയ്യണമെന്നു കരുതി ശത്രുക്കൾ അവനെതിരായി പല ഏഷണികൾ രാജസന്നിധിയിൽ ഉണർത്തിച്ചു. തൽഫലമായി സെബാസ്ത്രിനെ റോമാപട്ടണത്തിനുവെളിക്കുള്ള കാമ്പസു മാർഷ്യസു എന്നു പേരായ ഒരു വയലിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി അമ്പു എയ്തു കൊന്നുകളയുന്നതിനു രാജാവിന്റെ കല്പനയുണ്ടായി. വൈരികൾ തന്നെ അവിടേക്കുകൂട്ടി കൊണ്ടുപോയി രാജാവിന്റെ കല്പന നിറവേറ്റി. അവൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു വിചാരിച്ചു ശത്രുക്കൾ അവരുടെ വഴിക്കുപോയി.

ഏതാനും സ്നേഹിതന്മാർ തന്റെ ശരീരം മറച്ചു ചെയ്യുന്നതിനായി ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ തന്നിൽ ജീവന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടു ഗ്രൂഢമായി വേറൊരു സ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി ശുശ്രൂഷിച്ചു. നടക്കത്തക്ക പ്രാപ്തി തനിക്കു ലഭിച്ചപ്പോൾ രാജാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു പോകണമെന്നു വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ ഈ സമയംകൊണ്ടു താൻ ജീവിച്ചിരിക്കണെന്നു ശത്രുക്കൾ അറിഞ്ഞു ആ സ്ഥലം അന്വേഷിച്ചു ചെന്നു അവനെ വീണ്ടും വലിച്ചിഴച്ചു ചത്തവർത്തിയുടെ സന്നിധിയിലേക്കു കൊണ്ടുചെന്നു മൃതവർത്തിയുടെ മുമ്പാകെ നിന്നുകൊണ്ടു ഈ വിവരങ്ങൾ ഇ

പ്രകാരം പറഞ്ഞു. “അല്ലയോ കൂരനായ രാജാവേ! ക്രിസ്ത്യാനികളോടുള്ള അങ്ങയുടെ പ്രവർത്തനം ഏറ്റവും നിന്ദ്യവും ആക്ഷേപാർഹവുമാത്രം. അങ്ങു ചെയ്തിട്ടുള്ള ഓരോ പ്രവർത്തിക്കും അവസാന നാളിൽ ദൈവമുമ്പാകെ കണക്കുബോധിപ്പിക്കേണ്ടി വരുമെന്നുള്ളതു ധരിച്ചാലും. നീചനായുള്ളോവേ! ഞാൻ സേവിക്കുന്ന ദൈവം ശക്തനത്രെ എന്നു അറിഞ്ഞാലും”!

ഈ സംസാരത്തിൽ കപിതനായിത്തീർന്ന ഡയോക്ലീഷൻ, സെബാസ്റ്ററിനെ വീണ്ടും ഭണ്ഡിപ്പിക്കുന്നതിനും അതിന്റെശേഷം വടികൊണ്ടു അടിച്ചുകൊല്ലുന്നതിനും കൽപിച്ചു. കൂരന്മാരായ പടയാളികൾ തന്നെ അടിച്ചുകൊന്നു കിടങ്ങുകഴിയിലേക്കു തള്ളിക്കളഞ്ഞു.

ഇപ്രകാരം വിശുദ്ധനായ സെബാസ്റ്ററിൻ തന്റെ ജീവനെ കർത്താവിൽ ഭരമേൽപിച്ചു, ഒരു ഉത്തമ രക്തസാക്ഷിയായി ജീവൻ വെടിഞ്ഞു.

12. രക്തസാക്ഷികളായ മൂന്നു സഹോദരന്മാർ.

നിലീഷ്യയിലെ ഗവർണ്ണറായിരുന്ന മാക്സിമസ് തർസ്സസ് നഗരത്തിൽ താമസിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു സൈനിക ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന ദമേത്രയോസു, മൂന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. ഈ തടവുകാരിൽ വച്ചു പ്രായത്തിലും സ്ഥാനനിലയിലും കൂടിയിരുന്ന ആളായ ടറാക്കസ്സിനോട് താൻ ആരാണെന്നു ഗവർണ്ണർ ചോദിച്ചു. താൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നു ടറാക്കസ്സ് മറുപടി ബോധിപ്പിച്ചു. ഈ മറുപടിയിൽ ഗവർണ്ണർക്കു അസുഖം ജനിക്കയാൽ ആ ചോദ്യം തന്നെ വീണ്ടും ചോദിച്ചു. അതിന്നു പഴയ പ്രകാരം തന്നെ മറുപടി നൽകി. ഗവർണ്ണർ അതിനോടു എത്രത്തുകൂടാതെ ദേവന്മാർക്കു ബലി കഴിക്കണമെന്നും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമേ ധനവും ബഹുമാനവും ഉണ്ടാകയുള്ളൂ എന്നും ചക്രവർത്തികൾപോലും അങ്ങനെ ചെയ്തുവരുന്നെന്നും അവനോടു പറഞ്ഞു.

ദ്രവ്യാഗ്രഹം ഒരു പാപമാണെന്നും, മറ്റേതു വിഗ്രഹത്തേയും പോലെ കനകവും ഭൂഷകരമായ ഒരു വിഗ്രഹമാണെന്നും, അതുനിമിത്തം കള്ളത്തരങ്ങളും ചതിവുകളും മോഷണങ്ങളും കൊലപാതകങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നും പരസ്പരം വഞ്ചിക്കുന്നതിനും ഒടുവിൽ അതുചതിയായി പരിണമിക്കുന്നതിനും തങ്ങളുടെ നിത്യനാശത്തിനായി കൈശ്രദ്ധിക്കുകൊണ്ടു ബു

ലഹിനമാരെ കവരുന്നതിനും അതു കാരണമായി
 ത്തിരുന്നുണ്ടെന്നും വിഗ്രഹങ്ങളെ പൂജിക്കുന്നതിനു
 ഇടയാകത്തക്ക യാതൊരു സ്ഥാനവും മനസ്സാക്ഷി
 ക്കനുസരണമായി സ്വീകരിച്ചാൻ ന്യായമില്ലാത്തതു
 കൊണ്ടു ഉയർച്ചയെ താൻ മോഹിക്കുന്നില്ലെന്നും, ബ
 ഹുമാനത്തെ സഞ്ചേന്ധിക്കുന്ന കായ്ക്കത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാ
 നി എന്നുള്ള മാനുനാമത്തേക്കാൾ കൂടുതലായിയാ
 തൊന്നിനോടും തനിക്കു പ്രിയമില്ലെന്നും, പത്രവ
 ത്തിമാർ ആത്മജ്ഞാനമില്ലാത്തവരായിരിക്കുന്നതനി
 മിത്തം വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു, സുബദ്ധിയില്ലാതെ വിഗ്ര
 ഹങ്ങളെ സേവിക്കുന്നതിനും പിശാചുതന്നെ നേരിട്ടു
 അവരെ നാശത്തിലേക്കു നടത്തുന്നതിനു ഇടയാക്കുന്നു
 എന്നും, ട്രാക്കസ്സ് ഡൈമറുമായും ഡൈമറുമായും മറ്റു
 പടി പറഞ്ഞു.

ഒട്ടും കൂടാതെ ട്രാക്കസ്സ് ഈവിധം സം
 സാരിച്ചതു മൂലം ഒരു ദണ്ഡുകൊണ്ടു അവനെ ക
 റിനമായി അടിച്ചു അവന്റെ താടിയില്ല തകർത്തു.
 അനന്തരം അവന്റെ വസ്ത്രം അഴിച്ചെടുത്തു കരടാ
 ചിനാൽ അടിച്ചു. ഭാരമേറിയ ചങ്ങലകളാൽ ബ
 ണ്ടിച്ചു മറ്റു രണ്ടുപേരുടെയും വിസ്താരം അവസി
 തിക്കുന്നതുവരെയും ഒറ്റസ്ഥപൂണ്ണമായ ഒരു കണ്ടറത്ത
 ടവിൽ പാർക്കുന്നതിനയച്ചു.

പിന്നീട് രണ്ടാമനായ പ്രോബസ്സിനെ മാക്സിമ
 സ്സിന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവനോട്: നി
 ന്റെ പേര് എന്തു എന്നുമാക്സിമസ്സ് ചോദിച്ചു
 തിന്നു മറുപടിയായി “എനിക്കു പ്രശംസാർഹമായ

എന്റെ ഏറ്റവും നല്ലപേരു ക്രിസ്ത്യാനി എന്നു
 ഉത്തരം" എന്നു പറഞ്ഞു. മാക്സിമിസ്റ്റ ഇതുകേട്ട
 പ്പോൾ, "നിദേവന്മാരെ ആരാധിക്കാതിരിക്കുകയും ച
 ക്രവത്തിയുടെ പ്രീതി കാക്കുകയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യ
 ന്നവെങ്കിൽ ക്രിസ്ത്യാനി എന്നുള്ള നിന്റെ പേരു
 കൊണ്ടു നിനക്കു ഒരു ഫലവുമുണ്ടാകയില്ല" എന്നു
 പറഞ്ഞു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു ഭടനായി തീരേണ്ട
 തിനുവേണ്ടി സാമാന്യമായി തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ഭാ
 ഗ്യസ്ഥിതികളെല്ലാം താൻ വെടിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരിക്ക
 യാണെന്നും, ചക്രവത്തിയുടെ പ്രീതിയെ താൻ ഗ
 ണ്യമാക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു അതുകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാകുന്ന
 ണെന്നും പ്രോബസ്സ് മറുപടി നൽകി. ഉടനെ അ
 വർ അവനെ പിടിച്ചുകെട്ടി വാറുകൊണ്ടു അടി
 ച്ചിട്ടു. അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മേലേ സൈനിക
 ഉദ്യോഗസ്ഥനായ ദെമത്രേയോസ് അവനോടു: "നി
 ന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്നു നിന്നും ഒഴുകുന്നതു നീ കാ
 ണുന്നില്ലേ? അതനുസരിച്ചുകൊള്ളുകയാണു നിനക്കു ന
 ല്ലതു" എന്നിങ്ങനെയാക്കെ പറഞ്ഞതിനു മറുപടി
 യായി അവൻ തല ഒരു കുലുക്കിയതുമാത്രമേയുള്ളൂ.
 മാക്സിമസ് അപ്പോൾ കണ്ടപ്പോൾ "അവൻ ഇനിയും ത
 ന്റെ ദോഷത്തെ മറുകെപിടിക്കുന്നുവോ? അവൻ
 ശിക്ഷയെ സഹിക്കുന്നതു ഞാനും കാണേണ്ടതിനു
 വേണ്ടി അവന്റെ മുമ്പം എന്റെ നേരെ തിരിച്ചു
 നിറുത്തട്ടെ" എന്നു ആജ്ഞാപിച്ചു. അതനുസരിച്ചു
 പ്രോബസ്സിനെ തിരിച്ചു നിറുത്തി. അതിൽ
 പിന്നെ അടിച്ചതെല്ലാം അവന്റെ നെഞ്ചിലായി
 രുന്നു. പാത്തു അടികൊണ്ടപ്പോൾ പ്രദർശിപ്പി
 ച്ചിരുന്ന ധൈര്യവും ഭക്തിയും ക്ഷയിച്ചിരുന്നില്ല എന്നുമാ

തമിഴ്, “എന്റെ ശരീരത്തിൽ ഞാൻ എത്രത്തോളം പങ്കുചാട്ടുകൾ ഏൽക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം ബലവും ധൈര്യവും എന്റെ ആത്മാവിനു വർദ്ധിക്കുന്നു” എന്നവൻ പ്രാസ്താവിച്ചു. ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞശേഷം ഭാരമേറിയ ചങ്ങലകളാൽ അവനെ ബന്ധിക്കുകയും കാലും കയ്യും ആമത്തിലിടുകയും ചെയ്തു.

പിന്നീട് മൂന്നാമനായ അൻഡ്രോണിക്കസിനെ വിസ്താരസ്ഥലത്തു കൊണ്ടുവന്നു പതിവുപോലെ വൃദ്ധ ചോദ്യങ്ങൾ ചെയ്തു. താൻ എഫേസ്യസുകാരനായ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നും അവിടുത്തെ ആദ്യ കടംബങ്ങളിൽ ഒന്നിന്റെ തായ് വഴിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനാണെന്നും ധൈര്യമായി അവൻ മറുപടി ബോധിപ്പിച്ചു. ടറാക്കസ്സിനും പ്രോബസിനും നൽകിയ ശിക്ഷതന്നെ അവന്റെ മേലും നടത്തുവാൻ വിധികർപ്പിച്ച ശേഷം അവനെയും കാരാഗൃഹത്തിലേക്കയച്ചു.

ചില ദിവസങ്ങൾ തടവുകാർ മൂന്നുപേരെയും കാരാഗൃഹത്തിൽ പാർപ്പിച്ചശേഷം മാക്സിമസ്സിന്റെ മുന്തിരിയിൽ വീണ്ടും കൊണ്ടുവന്നു. അവർ ഇതുവരെ അനുഭവിച്ച ശിക്ഷകൾ അവരുടെ മനസ്സ് മാറ്റത്തിനു കാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു താൻ വിചാരിക്കുന്നു എന്നും മാക്സിമസ് ടറാക്കസ്സിനോടു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ തന്റെ ധാരണ ശരിയല്ലെന്ന് മാക്സിമസ്സിനു മനസ്സിലായപ്പോൾ ടറാക്കസ്സിനെ നാനാ മാറ്റേണ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം കൽപനകൊടുത്തു. അതനുസരിച്ചു തീക്കുടകൾ അവന്റെ

കൈവെള്ളയിൽ വെച്ചു അവനെക്കൊണ്ടു അതു മറുകെ വിടിപ്പിക്കുകയും, കാലമുകളിലാക്കി കെട്ടിത്തൂക്കി നന്നുത്ത കച്ചി അതിനു കീഴെയിട്ടു തീ കത്തിക്കുകയും അതിനുശേഷം അവിടെനിന്നു അഴിച്ചു വീണ്ടും കണ്ടറത്തടവിൽ പാർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടു പ്രൊബസിനെ വിളിച്ചിട്ടു “ദേവന്മാർ ഇനിയും ബലികഴിക്കുവാൻ മനസ്സുണ്ടോ?” എന്നു ചോദിച്ചു. “ക്രിസ്തുവിലുള്ള എന്റെ വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി കഷ്ടമനുഭവിക്കുവാൻ മുൻപിലത്തേതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ സന്നദ്ധതയുള്ളവനായിട്ടത്രെ ഞാൻ തീർന്നിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ ഇതുവരെ സഹിച്ച പീഡകൾ കൊണ്ടു എന്റെ തീരുമാനം ബലപ്പെടുകയും ഉറപ്പുകയുമാകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളു. നിങ്ങളുടെ മുഴു അധികാരവും എനിക്കു വിരോധമായി പ്രയോഗിച്ചുകൊൾകയേവേണ്ടു. എന്നാൽ നിങ്ങളാകട്ടെ, ചക്രവർത്തിയാകട്ടെ, നിങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളാകട്ടെ ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ദേവന്മാരെ ആരാധിക്കുന്നതിനു എന്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ ശക്തമായിത്തീരുകയില്ല എന്നു ഉറപ്പു പറയുന്നു” എന്നു അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

ജൂപ്പിറ്റർ ദേവനു ബലികഴിക്കേണ്ടതിനുവേണ്ടി യുക്തിന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞും വിജാതീയദേവന്മാരെ സ്തുതിച്ചും കൊണ്ടു ഗവൺർ അവനെ നിർബന്ധിച്ചുവെങ്കിലും അവൻ അതിനെയെല്ലാം നിഷേധിച്ചു ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞു: “നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം കവിവരന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും പോലും സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ വഷളതകളുള്ളതായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ജൂപ്പിറ്റർ ദേവനു ഞാൻ ദൈ

വികമായ ബഹുമതി നൽകുന്നതെന്തിന്? ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടു കൂപിതനായി അവ ദൈവഭൂഷണമെന്നു പറഞ്ഞു പ്രോബിയസിന്റെ വായ്ക്കു അടിപ്പാനും അവന്റെ ശരീരത്തിൽ ഇരുമ്പുകോൽ പഴുപ്പിച്ചു വയ്ക്കുവാനും ഗവർണ്ണർ കല്പിച്ചു. ഈ കുടുംകൈകൾ അവന്റെ നേരെ പ്രയോഗിച്ചശേഷം കാരാഗൃഹത്തിലേക്കു തിരികെ അയച്ചു.

മാക്സിമസിന്റെ മുമ്പിൽ അടുത്തതായി കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതു അൻഡ്രോണിക്കസായിരുന്നു. അവനെ വഞ്ചിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തിന്മേൽ, ടറാക്കസും പ്രോബസും വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ചു സാമ്രാജ്യഭേവന്മാരെ ആരാധിക്കുന്നതിനായി തിരിച്ചുപോയി എന്നു മാക്സിമസു ഗവർണ്ണർ അവനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അതിനു മറുപടിയായി ആ തടവുകാരൻ പറഞ്ഞതു: “അല്ലയോ ഗവർണ്ണരെ! ഇക്കാര്യത്തിൽ എനിക്കു മുമ്പിൽ ഇവിടെ മാജരാക്കപ്പെട്ടവരുടെ മേൽ ഇപ്രകാരം ഒരു ബലഹീനത ചുമത്താതെയും കൌശലവാക്കുകളാൽ എന്റെ ദുഃസ്വസ്ഥതയിൽനിന്നു എന്നെ വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നതിന്നു നിങ്ങൾക്കു ശ്രമമില്ലെന്നുണ്ടെന്നു ബിശുപിക്കാതെയും ഇരുന്നാലും! തങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണത്തെ അവർ ലംഘിച്ചു എന്നു വിശ്വസിച്ചാൻ എനിക്കു തരമില്ല. മാത്രമല്ല, ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോടുള്ള ആശ്രയത്തിൽനിന്നും വിശ്വാസത്തിൽനിന്നും പിന്തിരിവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നമില്ല. നിങ്ങളുടെ ഭേവന്മാരെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവോ നിങ്ങളുടെ അധികാരശക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയമോ എനിക്കില്ല. നിങ്ങൾ ഭയ

പ്പെടുത്തുന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തിക്കൊൾവിൻ. നിങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ വെച്ച ഏറ്റവും കൂരതയുള്ള മാറ്റം അതിനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊൾവിൻ. നിഷ്കരുണമായ വിദ്യകൾ അതിൽ പെരുമാറിക്കൊൾവിൻ. എന്നിരുന്നാലും ക്രിസ്തുവിൻനിമിത്തം അവയെക്കൊണ്ടും ഏൽക്കുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു”

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ഗവർണ്ണറുടെ കോപം ശക്തിയായി ജ്വലിക്കുകയും വാറുകൊണ്ടു അവനെ അടിച്ചിടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അടിച്ചിറങ്ങുകൾ അല്പസമയത്തിനിടയിൽ സൗഖ്യപ്പെടുന്നത് കണ്ടിട്ട്, ആരോ ഒരു വൈദ്യൻ അവനെ ചികത്സിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നെന്ന് പറഞ്ഞു ഗവർണ്ണർ കാരാഗൃഹപ്രമാണിയെ കുറപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, യാതൊരുത്തരും, മറ്റു തടവുകാർപോലും അവന്റെ അടുത്തു ചെന്നിട്ടില്ലെന്നും, ആ തരത്തിലുള്ള ഒരു സംഭവം അവിടെ നടന്നിട്ടുള്ളതായി തെളിയിക്കുന്നപക്ഷം തന്റെ ശിരമേന്ദും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നതിനു സ്വമനസ്സാലെ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും കാരാഗൃഹപ്രമാണി പ്രസ്താവിച്ചു. കാരാഗൃഹപ്രമാണി പ്രസ്താവിച്ചതു വാസ്തവമാണെന്നും താൻ സേവിച്ചുവരുന്ന ദൈവം വൈദ്യന്മാരൊക്കെയുംകാൾ ഏറ്റവും ശക്തനാണെന്നും അൻപ്രോണിക്കസ്സ് അതിനോടനുക്രമിച്ചു സംസാരിച്ചു.

മൂന്നാമതു ഒരു പ്രാവശ്യത്തെ വിസ്മയത്തോടെ നായി കുറെക്കൂടെ കഴിഞ്ഞിട്ടു ക്രിസ്ത്യാനികളെ മുന്നപേരെയും കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു ഇറക്കിക്കൊ

ണ്ടു പോയി. അപ്പോഴും അവരെ വളരെ പീഡിപ്പിച്ചു; ഒടുവിൽ മരണശിക്ഷയ്ക്കായി ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. അതനുസരിച്ചു അവരെ രംഗസ്ഥലത്തു കൊണ്ടുചെന്നു നിർത്തി. അനേകവന്യമൃഗങ്ങളെ അവരുടെ നേരെ അഴിച്ചുവിട്ടു. എന്നാൽ മൃഗങ്ങളിൽ ഒന്നും അവരെ തൊട്ടില്ല. ഇതുനിമിത്തം മാക്സിമസിനു നിരാശയും വൈരാഗ്യവും ജനിക്കയാൽ കാവൽക്കാരനോടു മറൊരു അതിക്രമമൃഗത്തെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ആവശ്യപ്പെട്ടു. അന്നേദിവസം മൂന്നാളുകളെ കടിച്ചുകീറിക്കൊന്ന ഒരു വലിയ കരടിയെ ആ കാവൽക്കാരൻ കൊണ്ടുവന്നു. എന്നാൽ ഈ മൃഗമാകട്ടെ, വേറെഅവിടെ അപ്പോൾ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട ക്രൂരതയേറിയ ഒരു സിംഹിയാകട്ടെ, ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനു തുനിഞ്ഞില്ലെന്നുള്ളതു എത്രയും വിസ്തയജനകമായ ഒരു യഥാർത്ഥമാണ്. വന്യമൃഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു കൊല്ലിക്കുന്നതു അസാധ്യമാണെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഖഡ്ഗപ്രയോഗത്താൽ തന്നെ അവരെ വധിക്കുന്നതിനു മാക്സിമസ് ആജ്ഞാപിച്ചതനുസരിച്ചു അവരെ വാളിനിരയാക്കിത്തീർത്തു. മരണം സകല മനുഷ്യർക്കും പൊതുവേ വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായാൽ ഏതെങ്കിലും രോഗം വന്നു മരിയടയുന്നതിനേക്കാൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ നിമിത്തം മരിക്കുന്നതു ശ്രേഷ്ഠതയേറിയതാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു അവർ ലോകരംഗത്തുനിന്നും മറഞ്ഞു.

13. കാൽത്തേജിലെ ബിഷോപ്പാ യിരുന്ന കുപ്രിയാനോസ്.

ഇദ്ദേഹം ധനസ്ഥിതിയും കലീനതപൂർവ്വമുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിൽ പെട്ടവനും ശൈശവം തൊട്ടു റോമയിലെ പാപ്പാജാതികളുടെ പരാതനഭവന്മാരിലുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ പരിചയിച്ചവനും ആയിരുന്നു. താൻ വളരെ സമർത്ഥനും വാഗ്ദൈവമുള്ളവനുമായിരുന്നതിനാൽ തത്വജ്ഞാനവിഷയങ്ങളോടു പ്രതിപത്തിതോന്നുകയും അവയാൽ താൻ ആകർഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഏതദപിഷയകമായി നിപുണത സമ്പാദിച്ചശേഷം പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസംഗത്തിന് ചെല്ലുന്ന അവസരം അനേകായിരങ്ങൾ തന്നെ സന്തോഷപുരസ്കാരം ശ്രദ്ധിക്കുകയും താൻ സർവ്വരാലും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടുപോരുകയും ചെയ്തു.

വലിയ ധനികനായിരുന്നതിനാൽ മോടിയാലുള്ള വസ്ത്രധാരണ ചെയ്തും, സുഖഭോജനം കഴിച്ചും കൊണ്ടു തന്നെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് അഹംഭാവമുള്ളവനായും, ആഡംബരപ്രിയനായും നാനാവിധ പരിഷ്കാരോല്പാസങ്ങൾക്കും വിധേയനായും അത്യന്തം പ്രതാപകരമായ ഒരു ജീവിതം നയിച്ചു. മനുഷ്യൻ തന്റെ ഇഷ്ടാനിവൃത്തിക്കായിട്ടാണു ജീവിക്കേണ്ടതെന്നും സുഖാനുഭവങ്ങൾക്കായിട്ടാണു അവൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇക്കയടക്കമില്ലാത്തവനും ഡഭേയും വിശ്വ
ഹൃദയകരമായ കപ്രിയാനോസിന്റെ ഈ സ്ഥി
തിയെല്ലാം പിലക്കാലത്തു മാറി, വിനീതനായ ഒരു
ക്രിസ്തൻഗാമിയായിത്തീരുവാനുള്ള ഭാഗ്യം സി
ദ്ധിച്ചു.

കോസിലയസ്യ എന്ന പേരുള്ള കാത്തുക്കാര
നായ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി മുഖാന്തിരം അവൻ മാന
സാന്തരപ്പെടുന്നതിനിടയായി. തന്നിമിത്തവും അവ
ന്റെ ഉപദേശാവിന്റെ പേരിൽ തന്നിട തോ
ന്നിയ പ്രിതിനിമിത്തവും താൻ കോസിലയസ്യ
കപ്രിയാനോസ്യ എന്ന നാമം ധരിച്ചു.

കപ്രിയാനോസ്യ സ്നാനപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പു ത
ന്നെ തിരുവെഴുത്തുകളെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ശോധനചെ
യ്ക്കുകയും തൽപ്രമാണങ്ങളിൻപടി തന്റെ ശിഷ്യായു
ടെ വിനിയോഗിക്കണമെന്നു തീരുമാനിക്കുകയും
ചെയ്തു. ആകയാൽ അവൻ തന്റെ വസ്തുവകളെ
ല്ലാം വിറ്റു ദരിദ്രന്മാർക്കു കൊടുത്തശേഷം സാധാ
രണമട്ടിലുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചു തപോനിഷ്ഠനായി ഏ
കാന്തവാസത്തിൽ ജീവിച്ചു. സ്നാനം ഏറ്റുകഴി
ഞ്ഞയുടനെ തന്നെ ഒരു സഭാശുശ്രൂഷനാക്കി.
തന്റെ കാര്യശേഷിയും സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യവും പ്ര
ശംസാർഹമായിരുന്നു. ഡൊണാറ്റസിന്റെ മരണാ
നന്തരം താൻ കാത്തുജിലെ ബിഷോപ്പായി കൈ
വെച്ചു നിയമിക്കപ്പെട്ടു. എന്തെങ്കിലുമൊരു പ്രധാ
നസംഗതിയെക്കുറിച്ച് തീരുമാനം ചെയ്യേണ്ടിവര
ുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ തന്റെ കീഴിലുള്ള സഭാശുശ്രൂഷക
ന്മാരോടു താൻ ആലോചന ചോദിക്കുമായിരുന്നു.

സഭാപാലകനും സഭാജനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്താൽ മാത്രമേ ഐക്യത പാലിക്കുക സാധ്യമാകയുള്ളൂ എന്നതു തന്റെ ഒരു പ്രമാണമായിരുന്നു.

എന്നാൽ പ്രയോജനകരവും പരിശുദ്ധവുമായ ഒരു ജീവിതം ചെയ്തു വന്നിട്ടും വെറുക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തീയസംഘത്തിന്റെ നേതാവായി പുറജാതികളായ ശത്രുക്കൾ തന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തു. അതിനെ തുടർന്നു തന്നെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കുന്നതിനും വിസ്തരിക്കുന്നതിനും ആജ്ഞ പുറപ്പെട്ടു. നിയമലംഘി എന്നു തന്നെ പരസ്യമായി കുറപ്പെടുത്തി. ഡീഷയസ് ചക്രവർത്തി അവൻ വിരോധമായി തീർപ്പു കൽപ്പിച്ചു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ബിഷോപ്പായ കോസിലയസ്സ് കപ്രിയാനോസു എന്നു ആ തീർപ്പിൽ അർവനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ബഹുമാന്യനായി ഗണിക്കപ്പെട്ട “കപ്രിയാനോസിനെ സിംഹത്തിനു കൊടുക്കുക. അവനെ വന്യമൃഗങ്ങൾക്കു ഇരയാക്കുക” എന്നുള്ള മുറവിളികൾ ജനക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്നും ഉയർന്നു തന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ നിർബന്ധമനുസരിച്ചു താൻ പട്ടണം വിട്ടു മരുഭൂമിയിലേക്കോടിപ്പോയി. ശത്രുക്കളുടെ ഘോരതപങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷപെടുന്നതിനായി ഇതുപോലെ ഓടിപ്പോയ ക്രിസ്ത്യാനികളെയെല്ലാം താൻ അവിടെ ഒരു സംഘമായി ശേഖരിച്ചു.

ഇങ്ങനെ രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഭയങ്കരമായ ഒരു മഹാമാരി കാതേത്തജിൽ പടർന്നുപിടിക്കുകയും തന്നിമിത്തം അനേകായിരങ്ങൾ മരിക്കുകയും

ചെയ്തു. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞ ക്ഷണത്തിൽ അവരെല്ലാവരും കൂടി ആലോചന ചെയ്തതിൽ, തങ്ങളോടു നിഷ്പരമായി പെരുമാറിയ ശത്രുക്കളായവരുടെ സഹായാത്മം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു ഈ ചെറിയ സംഘത്തിന്റെ കടമയാണെന്നു അവർ തീരുമാനിച്ചു. കാത്തേജിൽ മഹാമാരി പടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ഭയങ്കരഭീതി ജനങ്ങളെ പിടികൂടി. മനസ്സലിവാകട്ടെ, സഹതാപമാവട്ടെ, അവിടെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. രോഗബാധിതരെ മരിക്കേണ്ടതിനായി തെരുവീഥികളിലേക്കു വലിച്ചെറിഞ്ഞു. പട്ടണത്തിലെ ങ്ങളും പ്രലാപശബ്ദങ്ങളും സഹായത്തിനായുള്ള അവിധായാചനകളും ഊന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭയം നിമിത്തം ആളുകൾ കന്നിവററവരും മൃഗീയരുമായി ഭവിക്കയാൽ ഈ ഭയനീയശബ്ദങ്ങളാണെന്നും അവരുടെ ചെവികളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു രംഗത്തിലേക്കു ഒരു കപ്രിയാനോസു പ്രവേശിച്ചത്. തന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പെട്ട ക്രിസ്തീയസംഘത്തെ കപ്രിയാനോസ് വിളിച്ചു വരുത്തി. അവരിൽ അനേകരും തങ്ങളുടെ സഹപാഠ്യരന്മാരിൽ നിന്നു ഏറ്റവും ദണ്ഡനങ്ങളുടെ വട്ടക്കൽ അപ്പോഴും അവയവങ്ങളിൽ വഹിച്ചിരുന്നു. തങ്ങൾ ആർക്കുള്ളവരെന്നും ആരുടെ മാതൃകയാണു പിന്തുടരേണ്ടതെന്നും, പീഡിപ്പിക്കുന്നവർക്കു നന്മചെയ്തിൽ എന്തു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു ആരാണെന്നും ഓർത്തുകൊൾവാൻ അവർ അവരെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു. അനന്തരം അവർ കാത്തേജുപട്ടണത്തെ ഡിസ്ട്രിക്ടുകളായി തിരിച്ചു അവിടുത്തെ ക്രൈസ്തവസഭാംഗങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും ചെയ്യേണ്ട ജോലി എന്തെന്നും നിർ

ണ്ണയപ്പെടുത്തി. ധനികന്മാർ ദ്രവ്യസഹായം ചെയ്തു. അനേകർ ശുശ്രൂഷിച്ചു. അന്ധകാരത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും മദ്ധ്യേ ക്രിസ്താനുഗാമികൾ ജീവനും വെളിച്ചവുമായി, അഥവാ ആ പട്ടണത്തിന്റെ ഉപ്സായി പരിലസിച്ചു.

എന്നാൽ കാലവിളംബമെന്നേ വളരുന്ന സന്മാരായ ശത്രുക്കളുടെ വിരോധം വീണ്ടും ആരംഭിച്ചു. മഹാമാരിയുടെ ഉരുവത്തിനു കാരണം ക്രിസ്താനികളാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവരുടെ നേരെ പീഡനത്തിനായി പിന്നെയും പുറപ്പെട്ടു. ആകയാൽ കപ്രിയാനോസിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി വിചാരണ ചെയ്ത ശേഷം നാടുകടത്തുന്നതിനു വിധിച്ചു. ഇങ്ങനെ രാജ്യഭ്രഷ്ടനായി ഒരു വർഷത്തോളം ഇരുന്നശേഷം ആഫ്രിക്കയിൽ ഒരു പുതിയ നാടുവാഴി നിയമിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. അതുനിമിത്തം തന്റെ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു തിരിച്ചുവരുന്നതിനു കപ്രിയാനോസിനു സാധിച്ചു. ഇത്രകാലം കഴിഞ്ഞിട്ടും പീഡയ്ക്കു ഒരു ശമനവും വന്നില്ല. നാടുവാഴിയുടെ മുമ്പാകെ ഹാജരായിക്കൊള്ളണമെന്നു ഒരു ആജ്ഞ താമസമെന്നേ പുറപ്പെട്ടു. ഈ വൃത്താന്തം കാട്ടുതീപോലെ നാടൊക്കും വ്യാപിച്ചു. കപ്രിയാനോസിനെ വിസ്തരിക്കുന്നതു കേൾപ്പാനായി ജാതികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും കൂട്ടമായി വന്നുചേർന്നു. “താനോനികളും ദൈവവിചാരമില്ലാത്തവരുമായ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നായകനായ കപ്രിയാനോസിനെ തന്നെയാണ്. ദേവന്മാർക്കു ബലിയർപ്പിക്കുവാൻ ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിൽനിന്നു നിന്നോടു

ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു നാടുവാഴി പറഞ്ഞു.

“ഞാൻ ബലികഴിക്കുകയില്ല” എന്നു കുപ്രിയ നോസു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

“അനുസരണക്കേടുകാണിക്കാതെ നല്ലതുപോലെ ചിന്തിക്കുക. നിന്റെ ജീവനെ നഷ്ടമാക്കിക്കളയുന്നതെന്തിന്? എന്നു നാടുവാഴി വീണ്ടും ആലോചനപറഞ്ഞുകൊടുത്തു.

“എന്നോടു ചോദ്യങ്ങൾ ചെയ്തു സമയം കളയാതെ ന്യായമെന്നു അവിടുത്തേക്കു തോന്നുന്നു ഏതുശിക്ഷയെങ്കിലും എന്റെ മേൽ നടത്തിയാലും! ന്യായവാദങ്ങളുടെ ആവശ്യം ഇല്ലതന്നെ” എന്നു കുപ്രിയനോസു പ്രതിവചിച്ചു.

ഖഡ്ഗപ്രയോഗമേറു അവൻ മരിക്കണമെന്നു നാടുവാഴി വിധി കൽപിച്ചു. ഇതു കേട്ടയടന്നെ “ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം” എന്നു അവൻ ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു. വൃക്ഷങ്ങളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ഒരു വെളിമ്പ്രദേശത്തേക്കു തന്നെ കൊണ്ടുപോയി. രംഗത്തിലെ അന്ത്യദർശനം ലഭിക്കേണ്ടതിനു ആളുകൾ താൽപര്യപ്പെട്ടു വൃക്ഷശിഖരങ്ങളെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ആ വെളിമ്പ്രദേശത്തിൽ കുപ്രിയനോസു മുട്ടുകുത്തി കൈകൾകൊണ്ടു കണ്ണുപൊത്തി നിന്നു. ഖഡ്ഗം ഓങ്ങുന്നതു കണ്ടയടന്നെ, തങ്ങളുടെ പ്രിയനേതാവിന്റെ വിലയേറിയ സ്മാദകമായി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതിലേക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്തത്തിൽ

തങ്ങളുടെ കൈലേസുകൾ മുക്കുന്നതിനുള്ള അഗ്രഹ
ത്തോടുകൂടി ക്രിസ്ത്യാനികൾ തിരിക്കിത്തീരുക മുഖോ
ട്ടു ചെയ്തു. ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിന്റെ സാക്ഷാത്താ
യ ആത്മാവിൽ ജീവിച്ചവരും, അക്കാലത്തെ അ
തിവിശുദ്ധനായ ബിഷോപ്പും, വിശ്വസ്തനായ
ദൈവശുശ്രൂഷകനായ കപ്രിയാനോസു ഇപ്രകാരം
ശുദ്ധിമാന്മാരുടെ വിശ്വാസസ്ഥലത്തേക്കു കടന്നു
പോയി.

നിറ നിറ നിറയയ്ക്കു അണിനിരന്നീടുവിൻ
കുരിശിൻ പടയാളികളേ!

ജയ ജയ ജയകാഹളം ഊതീടുവിൻ
ജയവീരനും യേശുവിനും.

14. മോറിറേറനിയായിലെ

തിമോഥി .

വടക്കെ ആഫ്രിക്കയിൽ മോറിറേറനിയ എന്ന സ്ഥലത്തെ ശുശ്രൂഷകനായ തിമോഥി എന്നയാൾ മോറോ എന്ന പേരായ ഒരു സ്രീയെ വിവാഹം ചെയ്തു മൂന്നാഴ്ചവട്ടങ്ങൾ കഴിയുന്നതിനു മുൻപു ശത്രുക്കളാൽ പിടിക്കപ്പെടുകയും അങ്ങനെ തന്റെ പ്രേമഭാജനമായ ഭാര്യയിൽനിന്നു വേർപെടുവാൻ ഇടയാകുകയും ചെയ്തു.

അന്നത്തെ ഗവർണ്ണറായിരുന്ന അറിയാനസു പുറജാതിഭേദമാരെ ആരാധിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യത്തെക്കുറിച്ചും മറ്റും പല പ്രാവശ്യം തിമോഥിയോട്സീനോടു പറഞ്ഞു നിർബന്ധിച്ചു എങ്കിലും അവയെല്ലാം നിഷ്ഫലമായിത്തീരുകയത്രെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. തന്റെ കയ്യിലിരുന്ന വേദപുസ്തകം ദഹിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ തിമോഥി ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞു.

“തീയിൽ കത്താവിന്റെ രക്തസാക്ഷികളായിത്തീരേണ്ടതിന്നു എന്നിങ്ങ മക്കളുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ അവരെ നിങ്ങളുടെ പക്കൽ ഏൽപ്പിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാലും വിലമതിക്കുന്ന ഈ തിരുവചനം എന്റെ മനസ്സോടെ നിങ്ങളുടെ പക്കൽ ഏല്പിക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ ഒരുനാളും മനസ്സു വയ്ക്കുന്നതല്ല”

ഈ മറുപടിയാൽ വളരെ കവിതനായിത്തീർന്ന ഗവർണ്ണർ തടവുകാരന്റെ കണ്ണുകൾ മുഴന്നെടുക്കുന്നതിനു കൽപന കൊടുത്തു. കൂടാതെ തന്നോടു ഗവർണ്ണർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ഹേ! മനുഷ്യാ! നീ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പുസ്തകം വായിപ്പാൻ നിനക്കു കണ്ണുണ്ടെങ്കിലേ സാധിക്കയുള്ളല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ഇതാ അതും നിന്നിൽനിന്നു നീക്കുന്നു”. തിമോമി വളരെ ക്ഷമയോടുകൂടെ ഈ ശിക്ഷകളെല്ലാം സഹിച്ചു. ഇതുകൊണ്ടും തൃപ്തിയുടയാഞ്ഞിട്ടൊ എന്നുതോന്നുമാറു തിമോമിയുടെ കഴുത്തിൽ കല്ലു കെട്ടിയിട്ടു തലകീഴായി കുരിശിൽ തറയ്ക്കുന്നതിനു വീണ്ടും കൽപന കൊടുത്തു. ഈ ഏറ്റവും നികൃഷ്ടമായ പെരുമാറ്റവും താൻ വളരെ ക്ഷമയോടുകൂടെ സഹിച്ചു.

തന്റെ പ്രേമ ഭാജനമായ ഭാര്യയെക്കൊണ്ടു ഇവനെ ഏതുവിധേനയെങ്കിലും അവന്റെ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിപ്പിക്കാമെന്നു കരുതി അവളെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു കൽപിച്ചു. അവൾ ഗവർണ്ണരുടെ ആജ്ഞയെ നിർവ്വഹിക്കുന്ന പക്ഷം വമ്പിച്ച ഒരു തുക സമ്മാനമായി ലഭിക്കുമെന്നു കൂടെ അറിയിച്ചിരുന്നു. മോറോ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന എത്രയും വാഗ്ധാസിയോടുകൂടെ സംസാരിച്ച അവനെ അവന്റെ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു തെറ്റിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. ഇതിങ്കൽ തിമോമി അടിപെട്ടിരിക്കുമെന്നു എല്ലാവരും വിചാരിച്ചുവെങ്കിലും തനിക്കു സംസാരിക്കുവാൻ അവ

സരം കിട്ടിയപ്പോൾ തന്റെ ഭാര്യയുടെ വാക്കുകളെ ശാസിക്കുകയും താൻ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി മരിക്കുവാൻ താൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതിനെ അവളെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മോറോ ഭർത്താവിനോടു വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ താൻ അവളെ വളരെ കർശനമായി ശാസിച്ചു. തന്മൂലം അവളും തന്റെ ഭർത്താവിനേപ്പോലെ ധൈര്യമായി ജീവൻ വെടിയുന്നതിനു തുനിയുകയും ചെയ്തു.

ഇപ്രകാരം തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ വാക്കുകളാൽ ധൈര്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനിടയായ മോറോ അറിയാനസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു താനും ഭർത്താവിനോടുകൂടെ സ്നേഹത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും ഒരപമാലയ യോജിച്ചിരിക്കയാൽ തന്റെ ഭർത്താവിനെ വിശ്വാസത്യാഗിയാക്കിത്തീർക്കുവാനായി ശ്രമിച്ച നീചപ്രവർത്തിയുടെ ഫലമായി, എന്തു കഷ്ടതകളും സഹിച്ചാൻ തയ്യാറാണെന്നു ഉണർത്തിച്ചു. ഇതുകേട്ടു ഗവണ്ണർ ഉടൻതന്നെ അവളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനു കല്പിച്ചു. ഭയങ്കരതരമായ പീഡകളുടെ ശേഷം അവർ അവളെയും ഒരു ക്രൂശിൽ തറച്ചു ഭർത്താവോടുകൂടെത്തന്നെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

15. തിയോഡോറസ്.

അഡ്രിയാറ്റിക്കു കടലിന്റെ കിഴക്കേ തീര പ്രദേശമായ ഡൽമേഷ്യയിലെ ഗവർണ്ണറായിരുന്ന തിയോറികസ്സിനു, ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഡിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനുള്ള ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പന ലഭിച്ചയുടൻ തന്നെ തന്റെ അധികാരസീമയിലുള്ള സകല ദേശങ്ങളിൽനിന്നും ക്രിസ്ത്യാനികളെ പാടേ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിനായി പടയാളികളെ അയച്ചു. ഗവർണ്ണറുടെ കൽപനയും ഏന്തിക്കൊണ്ടു ഈ നിഷ്ഠൂര കൃത്യം നിറവേറുന്നതിനായി പുറപ്പെട്ട പടയാളികൾ ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലും കടന്നുചെന്നു അവരുടെ വസ്തുവകകൾ നശിപ്പിക്കുകയും, വീടുകൾ കവർച്ച ചെയ്യുകയും അനേകരെ ബന്ധനസ്ഥരായി കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തു.

ഭയവിഹ്വലരായ അനേകരും കാടുകളിലേക്കു ഓടിപ്പോയി, അവിടെ ഇഹകളിൽ താമസിച്ചു ഫലമുലാദികൾ ഭക്ഷിച്ചു ഉപജീവനം കഴിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇങ്ങനെ കരേണാൾ വസിച്ചുശേഷം അവരിൽ പലരും പട്ടിണികിടന്നു മരിക്കുന്നതിനിടയായി. പട്ടണത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നവരായ ജനങ്ങളിൽ ചിലരേയും പട്ടിണിക്കിട്ടു കൊന്നു. ഏവം വിധങ്ങളായ ഉപദ്രവങ്ങൾക്കുശേഷവും ബാക്കിയുള്ള ജനങ്ങളെ ഏതു വിധേനയെങ്കിലും നശിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള കരുതലോടുകൂടെ ദേവന്മാർക്കു അർപ്പിച്ചുശേഷമല്ലാ

തെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെ ചന്ദ്രസ്ഥലത്തു വച്ചു വിൽക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു ശവർണ്ണർ കർശനമായ ആജ്ഞ നല്കി. ഈ കല്പനമൂലം ദേവാർപ്പണമായ സാധനങ്ങൾ തിന്നുന്നതിനു ക്രിസ്ത്യാനികൾ നിബ്ബന്ധിതരായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരമായി അവസാനത്തോളം നില്ക്കണമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയവരാകട്ടെ പട്ടിണികിടന്നു മരിക്കേണ്ടിവന്നാലും ദേവാർപ്പിതവസ്തുക്കൾ ഭക്ഷിക്കുന്നതല്ല എന്നു മനസ്സിൽ ഉറച്ചു.

ഇക്കാലത്തു ഒരു വഴിയമ്പലസൂക്ഷിപ്പുകാരനായി തിയോഡോറസ് എന്നു പേരോടുകൂടിയ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി പാർത്തിരുന്നു. പീഡിതരായ തന്റെ സമുച്ചയങ്ങളെ തന്നാൽ ആവുവിധം സഹായിക്കണമെന്നു കരുതി അവർക്കു ഏറ്റവും രഹസ്യമായി നേടുകുണ്ടാക്കുന്ന സാധനങ്ങളും മറ്റും കൊടുത്തയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രക്തസാക്ഷികളായി, മരിക്കുന്ന, ജനങ്ങളുടെ ശവശരീരം മറച്ചുപെയ്യുന്നതുമൂലം മരണമാണു തനിക്കു വന്നുഭവിപ്പാൻ പോകുന്നതെന്നു നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നിട്ടും അവയൊന്നും വകവെക്കാതെ ധൈര്യസൗമ്യം പ്രവർത്തിച്ചു.

വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരതയില്ലാത്ത ഏതാനും ചിലർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു ക്രിസ്ത്യാനികളല്ലാത്തവരോടു കൂടെ ചേരുന്നതു കാണുകയാൽ തന്റെ മനസ്സിൽ പലവിധമായ ചിന്തകൾ കടന്നുകൂടിയിരുന്നു. പോളിക്രോണിക്കസു എന്നുപേരായ ഒരു യുവാവിനെ ശത്രുക്കൾ പിടിച്ചുബ

സ്ഥനത്തിലാക്കി. കുറേനാൾ കഴിഞ്ഞു താൻ തന്റെ വിശ്വാസത്തെ തള്ളിപ്പറയുകമൂലം വിടുതൽ പ്രാപിക്കുന്നതിനിടയായി. എന്നാൽ വിടുതൽ പ്രാപിച്ചശേഷം തന്റെ സ്നേഹിതനായ തിയോഡോറസിനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ താൻ ഒട്ടും മടിവിചാരിച്ചില്ല. തന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു എന്നു തിയോഡോറസു അറിഞ്ഞപ്പോൾ താൻ തന്നത്താൻ ഗവർണ്ണറുടെ മുൻപാകെ വെളിപ്പെടുത്തി.

തിയോഡോറസിനെ ബന്ധിച്ചിരുന്ന കാരാഗൃഹത്തിൽ, തന്നെ ഉപദ്രവിക്കേണ്ടതിനു വേണ്ടതായ ആയുധങ്ങളും സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ ആയുധങ്ങളെ നോക്കിക്കൊണ്ടു താൻ ചിരിച്ചതായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ന്യായവിസ്താരസഭയുടെ മുൻപാകെ താൻ നില്ക്കുമ്പോൾ ഗവർണ്ണർ ഏറ്റവും സ്നേഹസമ്പരത്തിൽ തന്നോടിലകാരം പറഞ്ഞു: “നല്ല യോ! തിയോഡോറസെ! നിന്നെ വിടുന്നതിനുള്ള അധികാരം ഇപ്പോഴും എനിക്കുണ്ടു എന്നുള്ളതു നിന്നുറിയുന്നുണ്ടോ? സാമ്രാജ്യ ദേവനു ബലി കഴിക്കുകയും ക്രിസ്തുവിലുള്ള നിന്റെ വിശ്വാസത്തെ തള്ളിപ്പറയുകയും ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ തീർച്ചയായും നാം തമ്മിൽ മൈത്രി ഉണ്ടാകുന്നതിന്നും ചക്രവർത്തിയുടെ സമരക്ഷണയിൻ കീഴിൽ ഒരു വലിയ ആളായിത്തീരുന്നതിന്നു ഇടയാക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല” ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ തിയോഡോറസു ഏറ്റവും ധൈര്യംപൂണ്ടു ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞു: “ഹേ! മാന്യനായ പ്രഭോ! ഞാൻ ആരെ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു അറിയുന്നു. എന്റെ വിശ്വാ

സത്തെ തള്ളി ഒരു വിനാഴിക പോലും ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കണമെന്ന ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഗവണ്മന്റുടെ സ്നേഹവും ചക്രവർത്തിയുടെ സംരക്ഷണയും എല്ലാം തീരുന്നിസ്സാരമെന്ന ഞാൻ എണ്ണുന്നു.”

ഇത്രയും കേട്ടപ്പോൾ അവന്റെ കൂടിയിരുന്ന ജനങ്ങൾ ഐക്യകണ്ഠേന “അവനെ നശിപ്പിക്കുക! അവനെ നശിപ്പിക്കുക!” എന്നു ആത്മവിളിച്ചു, കൂടാതെ ഹിന്ദുപരോധിതന്മാർ അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ കീറി.

പിന്നീട് ഏറ്റവും ക്രൂരമായി ഭ്രഷ്ടിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ പടയാളികളുടെ കൈകളിലേക്കു ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തു. അവർ അവനെ അന്വേഷിക്കുകയും ഒരു മരച്ചുട്ടത്തിൽ ബന്ധിച്ച് ചുട്ടുകൊൽ കൊണ്ടു ശരീരമാസകലം ചുട്ടുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് കാരാഗൃഹത്തിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. പോകും വഴിയിൽ തന്നെ കാണാനായി വന്നുകൂടിയ ജനങ്ങളെ തന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്നു ഉറിയപ്പെട്ടമാംസം കാണിച്ചുകൊണ്ടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “നമുക്കുവേണ്ടി കഷ്ടതകൾ ഏറ്റുമുട്ടിച്ചവനായ യേശുവിനെപ്രതി ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി സഹിക്കേണ്ടതു ഇപ്രകാരമായിരിക്കണം.” കാരാഗൃഹത്തിൽ അവനെ അഞ്ചുദിവസം പാർപ്പിച്ച ശേഷം അഞ്ചാംദിവസം വെളിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു തലവെട്ടിക്കൊന്നുകളഞ്ഞു.

മാസിലിയാക്കാരനായ

വിക്റ്റർ.

പുരാതന ഫ്രാൻസിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള മാസിലിയാ നഗരത്തിൽ വിക്റ്റർ എന്നുപേരുള്ള ഒരു ക്രിസ്തീയയുവാവു ജീവിച്ചിരുന്നു. തന്റെ സമയത്തിൽ അധികപങ്കും സഭാശുശ്രൂഷകളിലും അതിലെ സാധുജനങ്ങൾക്കു ഉതവിചെയ്യുന്നതിലും വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ബിംബാരാധനക്കാരായ ജാതികളുടെ ദുർവിശ്വാസങ്ങൾക്കു ദോഷം നേരിട്ടു വിടുന്നതായി കുറ്റം ചുമത്തി, ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പനപ്രകാരം അവനെ പിടിച്ച് ന്യായാധിപതിയുടെ മുമ്പാകെ വിസ്തരിക്കുന്നതിനു ഹാജരാക്കി.

ദേവന്മാരെ ആരാധിക്കുന്നതിനായി തിരികെ ചെല്ലണമെന്നും ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രീതിസമ്പാദിക്കുന്നതിനാൽ അനുഭവപ്പെടുത്താവുന്ന ഉപകാരങ്ങളെല്ലാം നഷ്ടമാക്കിക്കളയരുതെന്നും, മജിസ്ട്രേട്ടേ, പ്രസ്തുത തടവുകാരനെ വിസ്തരിച്ചു തീർന്നശേഷം ബലമായി ഗുണഭോഷിച്ചു. അതിനു വിക്റ്റർ, താൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു ഭാസനാണെന്നും അതുകൊണ്ടു സ്വസ്ഥിയു രാജാവായ ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള തന്റെ ധർമ്മത്തിനു ഒരു ഭൗമികരാജാവിന്റെ ഉദ്യോഗദാനങ്ങൾ ബാധകമായി നിൽക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും ഉത്തരം പറഞ്ഞു. നിർദ്വിശങ്കം പ്രസ്താവിച്ച ഈ മറുപടി

നിമിത്തം അന്യശിക്ഷ ഏൽക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം വിക്റ്ററിനെ ചക്രവർത്തിയുടെ അടുക്കലേക്കയച്ചു.

അന്നത്തെ ചക്രവർത്തിയായിരുന്നതു ക്രൂരനായ ഡയോക്ലീഷൻ ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു പത്താമത്തെ മതപീഡ ആരംഭിച്ചു. ഈ പീഡാകാലത്തു ക്രിസ്ത്യാനികൾ അനുഭവിച്ച കഷ്ടതയ്ക്കു ഒരു അതിരുമില്ലായിരുന്നു.

വിക്റ്ററിനെ ചക്രവർത്തിയുടെ അടുക്കലേക്കുകൊണ്ടുവന്നയുടനെ, പുറജാതികളായ റോമാക്കാരുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലി കഴിക്കണമെന്നും അല്ലാത്തപക്ഷം കഠിനമായശിക്ഷയ്ക്കു പാത്രവന്നായിത്തീർന്നേണമെന്നും ചക്രവർത്തി തന്നെ ധരിപ്പിച്ചു. ഇതു നിഷേധിച്ചു ക്ഷണത്തിൽ അവനെ പിടിച്ചു ബന്ധിച്ചു തെരുവീഥിയിൽ കൂടി വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനു അദ്ദേഹം കല്പനകൊടുത്തു. ഈ ശിക്ഷ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവസരം മൃഗീയരായ ഒരു ജനക്കൂട്ടം അവനോടു എത്രയും ക്രൂരമായ വിധത്തിൽ പെരുമാറി. ആൾക്കൂട്ടത്തിന്റെ അക്രമപ്രവർത്തികൾ തന്റെനേരെ ഉണ്ടായിട്ടും വിക്റ്റർ യാതൊന്നുകൊണ്ടും തന്റെ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചിരിക്കാതിരുന്നതിനാൽ കയ്യും കാലും വലിച്ചുനീട്ടി മരച്ചുട്ടത്തിൽ ബന്ധിച്ചു ഭണ്ഡിപ്പിക്കുന്നതിനു ചക്രവർത്തി ആജ്ഞാപിച്ചു. തന്റെമേൽ ഇപ്രകാരമൊരു വിധി നടത്തുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതായി വിക്റ്റർ കേട്ടപ്പോൾ ഞെട്ടിവിറച്ചു പോ

യി. ഏകിലും തന്റെ കണ്ണുകളെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുയർത്തിക്കൊണ്ടു ധൈര്യം പ്രാപിക്കേണ്ടതിനായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതിനു ശേഷം അതിശയിക്കത്തക്കതായ ക്ഷമയോടുകൂടെ സകലപീഡനങ്ങളേയും അവൻ സഹിച്ചു. ലോകനാർ ക്ഷിണിച്ചതനിമിത്തം അവനെ മരച്ചട്ടത്തിൽനിന്നു അഴിച്ച ഒരു കണ്ടറത്തടവിൽ കൊണ്ടുപോയി പാർപ്പിച്ചു. അവിടെയുള്ള തന്റെ വാസകാലത്തു അലക്സാണ്ടർ, ഫെലിഷ്യൻ, ലോജിനസ്സ് എന്നീ മൂന്നാളുകളെ കത്താവികലേക്കു ആദായപ്പെടുത്തുന്നതിനു സാധിച്ചു. ഈ വൃത്താന്തം ചക്രവർത്തിയുടെ ചെവികളിൽ എത്തിയ ഉടനെ അവരെ വധിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം കൽപന കൊടുക്കയും ആ ആജ്ഞയെ പടയാളികൾ നിറവടിയിായി നിറവേറുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ വിക്റ്റററിനെ വീണ്ടും മരച്ചട്ടത്തിൽ ബന്ധിച്ചു ഞെക്കുകയും ഗദകൊണ്ടു കണക്കില്ലാതെ പ്രഹരിക്കുകയും അതിനുശേഷം കാരാഗൃഹത്തിൽ തിരികെ കൊണ്ടുപോയി പാർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നെ വീണ്ടും വിസ്തരിക്കേണ്ടതിനായി ചക്രവർത്തിയുടെ മുൻപാകെ കൊണ്ടുവന്നു. ഈ അവസരവും തന്റെ മറുപടി മുൻപിലത്തേതിലും ഒട്ടും വ്യത്യാസമുള്ളതായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ഒരു ചെറിയ ധൂപപീഠം കൊണ്ടുവന്നു അവന്റെ മുൻപിൽവെച്ചു അതിന്മേൽ ധൂപം കാട്ടുന്നതിനു ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനു പകരം അവൻ മുൻപോട്ടുചെന്നു ധൂപപീഠവും അ

വിടയുണ്ടായിരുന്ന ബിംബവും കാലുകൊണ്ടു തൊഴിച്ചുമാറിയിട്ടു. അവിടെ സന്നിഹിതനായിരുന്ന ചക്രവർത്തി ഇതുകണ്ടു കോപപരവശനായി. ധൃപപീഠം തൊഴിച്ചുമാറിപ്പു കാൽ ഉടൻതന്നെ മേദിക്കട്ടെയെന്നും വിക്രന്തിനെ കൽച്ചുകുലിപ്പിട്ടു അരയ്ക്കട്ടെയെന്നും കല്പിച്ചു. ഭയങ്കരമായ ഈ ശിക്ഷ അവന്റെമേൽ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമുളവിൽ ചക്കിന്റെ ഭയവശം പൊട്ടിത്തുടർന്നതിനാൽ ജീവനോടെയെങ്കിലും കഠിനമായ ചതവുകൾ പററിയവനായി അവനെ അതിൽനിന്നും വലിച്ചെടുത്തു. ചക്ക ശരിപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി ചക്രവർത്തിക്കില്ലാഞ്ഞതിനാൽ അവനെ ശിരമേദം ചെയ്യുവാൻ കൽപന കൊടുത്തു. അതനുസരിച്ചു അവർ ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ വാളിനിരയാക്കിത്തീർത്തു.

17. ലാറൻസ് സാൻഡേർസ്

കേംബ്രിഡ്ജ് സർവകലാശാലയിലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന സാൻഡേർസ് തന്റെ വിദ്യാഭ്യാസാനന്തരം ചെസ്റ്ററിലെ ഒരു കച്ചവടശാലയിൽ ജോലിക്കാരനായിത്തീർന്നു. ചെറുപ്പം മുതൽ വൈദികാഭ്യസനത്തിൽ തൽപരനായതുകൊണ്ട് ഈ യുവാവ് അധികം താമസിയാതെ കച്ചവടക്കാരന്റെ അനുമതിയോടുകൂടെ വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം ശാലവിട്ടു കോളജിൽ പോയിച്ചേർന്നു. ഗ്രീക്ക്, എബ്രായ ഈ ഭാഷകളിൽ കൂടുതൽ ജ്ഞാനമുണ്ടായിട്ടുവേദപുസ്തകം അതിന്റെ മൂലഭാഷയിൽ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹം തനിക്കുണ്ടായി. വിദ്യാഭ്യാസാനന്തരം നവീകരണോപദേശിക്കുമാരോടു ചേർന്നുശക്തിയായി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു സഞ്ചരിച്ചു. കുറെ നാളുകളുടെ ശേഷം താൻ ലിച്ച്ഫീൽഡ് സഭയുടെ ഉപദേശകനായി. ഇവിടെവെച്ചാണ് താൻ വിവാഹം കഴിച്ചത്. തന്റെ ഏറ്റവും പ്രയോജനകരമായ ശുശ്രൂഷയുടെ ഫലമായി എല്ലാവരും തന്നെ ബഹുമാനിച്ചു. ഇപ്രകാരം സഭാശുശ്രൂഷകനായി വേല ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ എഡ്വേർഡ് രാജാവ് മരിച്ചു. മേരി മഹാരാജ്ഞി സിംഹാസനസ്ഥയായി. ഈ രാജ്ഞിയുടെ ഭരണത്തിന്റെ രണ്ടാം ആണ്ടിൽ എല്ലാജനങ്ങളും തിരുവത്താഴപ്പൂജ (കർബാന)യിൽ സംബന്ധിക്കണമെന്നു ഒരു കൽപന പുറപ്പെടുവിച്ചു. പലരും ആ കൽപനയെ അനുസരിക്കാതെയിരുന്നു. എന്നാൽ ലാറൻസ് സാൻഡേർസിനെപ്പോലെ നിഷ്

കർഷയായി നിഷേധിച്ചവർ മറ്റാരെത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എവിടെയെല്ലാം സൗകര്യവും അവസരവും ലഭിച്ചുവോ അവിടെയെല്ലാം താൻ പ്രസംഗിക്കയും പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു ഉപദേശിക്കയും ചെയ്തു.

ഒരുദിവസം സാൻഡേർസ് ലണ്ടൻപട്ടണത്തിലേക്കു വരുമ്പോൾ മേരിരാജ്ഞിയുടെ ആലോചനക്കുറിയിൽ ഒരാളായ സർ ജോൺ മോർഡൻ എന്ന ആൾ തന്നെ കാണുകയുണ്ടായി. എവിടെ പോകുന്നുവെന്നു അയാൾ ചോദിച്ചതിനു ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ തന്റെ ജോലി നിവർത്തിക്കുന്നതിനായി പോകുന്നു എന്നു മാത്രം മറുപടി പറഞ്ഞു.

“സാൻഡേർസ്! നിങ്ങൾ ലണ്ടനിൽ പോകരുത്” എന്നുള്ള മോർഡന്റെ ഉപദേശത്തിനു സാൻഡേർസ് പാഞ്ഞ മറുപടി ഇപ്രകാരമാണ്: രോഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവർക്കു ആശ്വാസം നൽകേണ്ടതിനും, തെറ്റിപ്പോയവർക്കു സത്യാവഴി കാട്ടിക്കൊടുക്കേണ്ടതിനും, വിശ്വാസികൾ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരമായി നിൽക്കുവാൻ ഉപദേശിക്കേണ്ടതിനുമായി ഞാൻ പോകേണ്ടതു ആവശ്യമത്രെ”

മോർഡൻ: “ലണ്ടനിൽ ബെഡ്സ്റ്റേറിനിൽ വെച്ചു നീ കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച പ്രസംഗിച്ചില്ലേ?”

സാൻഡേർസ്: “ഉച്ച, ഞാൻ പ്രസംഗിച്ചു, വീണ്ടും പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്യും.”

മോർഡൻ: “നീ അവിടെ പ്രസംഗിക്കരുതെന്നു ഞാൻ ഉപദേശിക്കുന്നു.”

സാൻഡേ: “രാജനീതി അനുസരിച്ചു എന്നോടു ആജ്ഞാപിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അവയെ അനുസരിക്കും”.

മോർ: “നിനക്കു ഒരു മുൻകരുതൽ തന്നെ എന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ.”

ഈ സംഭാഷണങ്ങളുടെ ശേഷം അവർ തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞു. മോർഡൻറാക്കട്ട നേരെ ലണ്ടനിൽ ബിഷോപ്പായ ബോണറിനെ ചെന്നു കണ്ടു് സഭാവിശ്വാസങ്ങൾക്കു എതിരായി സാൻഡേർസു സംസാരിക്കയും പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു ഉണർത്തിച്ചു.

അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ (ഞായറാഴ്ച) സാൻഡേർസു കൂടിയിരുന്ന ജനങ്ങളോടു സത്യവിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരതയോടു നിൽക്കണം എന്നും, ശരിയെ നശിപ്പിക്കുന്നവനെ ഭയപ്പെട്ടിട്ടു അവശ്യമില്ല എന്നും പ്രബോധിപ്പിച്ചു. ഉച്ചതിരിഞ്ഞുള്ള യോഗത്തിലും സാൻഡേർസ് പ്രസംഗിക്കുന്നതിനെഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ബിഷോപ്പിനാൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ട ഒരുഭോഗസ്ഥൻ അവനെ അറുസ്മയ്ക്കു. സാൻഡേർസു സാവധാനത്തിലും സമാധാനത്തോടുകൂടെയും ഉഭോഗസ്ഥനോടൊന്നിച്ചു പോകയും ബിഷോപ്പിന്റെ മുമ്പാകെ ഹാജരാകയും ചെയ്തു. അവിടെ അവൻ രാജ്ഞിയുടെ കൽപനയ്ക്കു വിരോധമായി പ്രവർത്തിച്ചെന്നു കററത്തിനു ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. അങ്ങനെ സാൻഡേർസ് ജയിൽവാസിയായിത്തീർന്നു. താൻ ജയിലിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെടുമ്പോൾ പറഞ്ഞത്: “കർത്താവേ, എനിക്കു സുഖവുസമാധാനവും

തന്നതിനായി ഞാൻ അങ്ങയെ സ്തുതിക്കുന്നു. ഈ ബിഷോപ്പിനെ വേഗം നിന്റെ പക്ഷത്താക്കേണമേ”

മാർഷൻ സി ജയിലിൽ സാൻഡേർസ് ഒരുവർഷവും മൂന്നു മാസവും പാർത്തു. ഈ അചസരം താൻ രാജ്ഞിയുടെ ക്രൂരതയെക്കുറിച്ച് ക്രാൻമർ, റിഡ്ലി, ലാറിമർ ആദിയായവർക്കു എഴുത്തുകളെഴുതി. തന്റെ പ്രിയ ഭാര്യ ജയിലിൽവന്നു തന്നെ കാണുക പതിവായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അവരുടെ ചെറിയ കുട്ടിയും മാതാവോടൊന്നിച്ച് പിതാവിനെ കാണാനായി വന്നു. അപ്പോൾ സാൻഡേർസ് തന്റെ മകനെ എടുത്തു മാറ്റോടണമുകൊണ്ടു തനിക്കു ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു മകനെ നൽകിയതിനായി ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി സ്മരിച്ചു.

ഒടുവിൽ സാൻഡേർസ് ന്യായാസനത്തിനു മുൻപാകെ നിൽക്കേണ്ട സന്ദർഭമായി. അവിടെ ന്യായാധിപന്മാരുടെ മുൻപാകെ താൻ ധൈര്യസമേതനെന്നു സത്യം മാത്രം സംസാരിച്ചു. അതുനിമിത്തം മതഭ്രഷണത്തിനു താൻ കുറ്റക്കാരനായി ഗണിക്കപ്പെടുകയും കൊലയ്ക്കു വിധിക്കപ്പെട്ടു, കോപ്റ്റർ എന്ന ജയിലിലേക്കു അയയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവിടെ രണ്ടാഴ്ച മാത്രം താമസിച്ചു. തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെയും മറ്റുള്ളവരെയും കാണുന്നതിനു തനിക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ രണ്ടാഴ്ചക്കുശേഷം തന്നെ ദഹിപ്പിക്കുന്നതിനു കവൻററിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. തന്റെ യാത്രയിൽ താൻ ദുഃഖത്തിന്റെ ചേഷ്ടകൾ ഒന്നുംതന്നെ കാണിച്ചിരുന്നില്ല. തനിക്കുവേണ്ടി കാൽവരിമുകളിൽ ജീവൻ വെടിഞ്ഞു

വന്റെ പേക്കായി എന്തും സഹിക്കുന്നതിനു താൻ ഒരുക്കമുള്ളവനായിരുന്നു. തന്റെ ശിഷ്യമുള്ള സമയം മുഴുവനും പ്രാർത്ഥനയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പിറേറദിവസം രാവിലെ മേൽക്കുമായ വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു, അഗ്നിച്ചൂളയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. പല പ്രാവശ്യം താൻ കവിണ്ണുവീണു ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. നിശ്ചിതസ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ രാജ്ഞിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിലൊരാൾ മുമ്പോട്ടു വന്നു സാൻഡേർസിനെ ദഹിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള കൽപനയുടെ കാരണം എന്തെന്നു സവിസ്തരം പ്രസ്താവിക്കുകയും സാൻഡേർസിനോടായിട്ടു: “ഹേ! മനുഷ്യാ! നിങ്ങൾ രാജ്ഞിക്കു വിപരീതമായി സംസാരിക്കുകയില്ല എന്നു ഇപ്പോൾ പറയുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളെ വിട്ടയക്കേണം എന്നും അതല്ലാത്തപക്ഷം ദൂരെക്കൊണ്ടെന്നു അഗ്നിക്കിരയായി കൊള്ളണമെന്നും രാജ്ഞി ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

സാൻഡേർസ് ഉത്തരമായിട്ടു: “ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിനു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന എല്ലാ നപടികളെയും ഞാൻ നിഷേധിക്കുന്നു. മനുഷ്യനെപ്പിരിപ്പെടുത്തുന്നതിനല്ല, എന്റെ രക്ഷിതാവിനെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നതിനത്രെ എന്നു ഈ ലോകത്തിലേക്കു യച്ചിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവയെല്ലാം പരമാർത്ഥമത്രേ. എന്റെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ അതു മാത്രം സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു.

“ദഹിപ്പിക്ക, ദഹിപ്പിക്ക” എന്നുള്ള ശബ്ദം ശരീരമായി മുഴങ്ങി. അവനെ ചിതകറിയുടെ നേരെ കൊണ്ടുപോയി. അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ അവൻ

വീണ്ടും കവിസ്സുവീണു പ്രാർത്ഥിച്ചു. പിന്നെ എഴുന്നേറ്റു ചങ്ങലകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചിരുന്ന കുറിമേൽ പിടിച്ചു അതിനെ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു “ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃശേ! നിനക്കു സ്വാഗതം! നിത്യജീവനെ! നിനക്കു സൽക്കാരം” എന്നു ഉറച്ചു സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു. സത്യത്തിനുവേണ്ടി പൊരുതുവാൻ, ക്ഷമയോടെ കഷ്ടതകൾ സഹിച്ചവനും, അഗ്നിയെ സന്തോഷത്തോടെ വെല്ലുവിളിച്ചവനും ആയ സാൻഡേർസിന്റെ അന്ത്യ വചനങ്ങൾ മേൽപറഞ്ഞവയായിരുന്നു. ക്രൂരമായ ആ ഘാതകന്മാർ, സാൻഡേർസ് ദീർഘനേരം വേദന അനുഭവിക്കേണ്ടതിനായി പച്ചവിറകാണ് ഉപയോഗിച്ചത്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയും സമാധാനവും തന്റെ ദാസനോടുകൂടെയിരുന്നു എല്ലാപ്രയാസങ്ങളെയും സഹിക്കുന്നതിനു തനിക്കു വേണ്ട ശക്തിയെ പ്രദാനം ചെയ്തു.

18. വില്യം ഹൺ.

എഡ്വേർഡ് ആറാമന്റെ വാഴ്ചകാലത്തു പുരാതനഇംഗ്ലണ്ടിലെ പള്ളികളിൽ ഓരോ വേദപുസ്തകം പൊതുജനങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി വായനമേശമേൽ വെച്ചുവെക്കുവാനായിരുന്നു. ആ പുസ്തകങ്ങൾ വലിയ അക്ഷരത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടവയും, മരപ്പലകകൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട പുസ്തകച്ചിറകുകളോടുകൂടെ ബന്ധപ്പെട്ടവയും ആയിരുന്നു. പ്രത്യേകരീതിയിലുള്ള ഒരുതരം ഇരുമ്പുവളയങ്ങളിൽ നാട്ടിനിർത്തിയിട്ടുള്ള ബലമേറിയ കാലുകളിൽ ഇവയെ ചങ്ങലകളാൽ ബന്ധിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്തു വേദപുസ്തകങ്ങൾ വളരെ വിലകൂടിയവയും തുലാം അപൂർവങ്ങളുമായിട്ടാണിരുന്നത്. അനേകരും അതിനെ ഹൃദയംഗമായി സ്നേഹിച്ചവരും. ദൈവവചനം അക്കാലത്തു വിലയേറിയതായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിരുന്ന ആളുകൾ ഉറക്കെ വായിച്ചു അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവരെ കേൾപ്പിക്കുവാനായിരുന്നു.

മേരി രാജ്ഞി സിംഹാസനാരോഹണത്തോടുകൂടെ അത്തായക്കാർ വേദപുസ്തകം വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതുകൽപന പുറപ്പെടുവിച്ചു. എന്നാൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അവരുടെ കല്പനയെ അംഗീകരിക്കുകയോ അനുസരിക്കുകയോ ചെയ്തതായില്ല. എഡ്വേർഡ് രാജാവിന്റെ വാഴ്ചകാലത്തു പള്ളിയിൽമാത്രം മണ്ഡപത്തിനുള്ളിൽ ഒരു മേശമേൽ മുമ്പോലേതന്നെ പിന്നെയും വേദപുസ്തകം വെക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 1555-ാം വർഷം ശരത്

കാലത്തിൽ വിലാസം ഹണ്ടർ എന്നുപേരുള്ള ഒരു ബാലൻ താൻ സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വേദപുസ്തകം വായിപ്പാനായി ഈ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവൻ അവിടെ വേദപുസ്തകം വായിക്കുകയും ദൈവസന്നിധിയിൽ ഹൃദയം ഉയർത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്ന വേളയിൽ രാജ്ഞിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥനായ അററ് വെൽ ആ വഴിയെ കടന്നുവന്നു അവനെ കാണുന്നതിനിടയായി. ദൈവത്തിന്റെ വചനം തുറന്നു വായിക്കാൻ ഒരു കൊച്ചുചെറുക്കൻ ഒരുങ്ങിക്കളഞ്ഞല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച അദ്ദേഹം അത്യന്തം കുപിതനായി. “നിനക്കു വേദപുസ്തകത്തോടു എന്തു കാര്യം? നീ എഴുത്തുപഠിച്ചിട്ടുണ്ടോ.? നിനക്കുവേദപുസ്തകം വ്യാഖ്യാനിച്ചുനൽകുന്നതു ഐക്യം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ.?” എന്നിങ്ങനെ ചോദിച്ചുതുടങ്ങി. ബാലനുകൂടെ, “പിതാവായ അററ് വെൽ! തിരുവെഴുത്തുകളെ വ്യാഖ്യാനിക്കാ മെന്നുള്ളവിചാരം എനിക്കില്ല. ഇവിടെ വേദപുസ്തകം ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു, ഹൃദയശാന്തിക്കായി അതു വായിക്കുന്നതേയുള്ളൂ” എന്നു സവിനയം മറുപടി പറഞ്ഞു. തിരുവെഴുത്തുകൾ ഭാഷാഭേദമുള്ളതായ പുസ്തകമാണെന്നും അതു ഏതും തന്നെ വായിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല എന്നു മറുപടി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

“അങ്ങു് അങ്ങനെ ചായാതിരിക്കേണം! ദൈവത്തിനുപ്രീതിയുള്ളവയും അല്ലാത്തവയുമായ കാര്യങ്ങൾ ധ്യാനമെല്ലാമെന്നു തിരിച്ചറിയേണ്ടതിന്നു ദൈവകൃപമൂലം നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്ന ഒന്നാണു് വേദപുസ്തകം”

എന്നു അൻപോടും ആദരവോടുംകൂടെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കേണ്ടതു എങ്ങനെ എന്നു ഇതിനു മുമ്പു ഇതുപോലെ പറവാൻ കഴിവില്ലായിരുന്നുവോ? എന്നു അററുവെൽ ചോദിച്ചതിനു ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ അത്രശരിയായി സാധിച്ചിരുന്നില്ല എന്നു വില്യം സമാധാനം പറഞ്ഞു,-

ഈ ബാലനെ വാക്കിൽ ജയിക്കുവാൻ അററുവെല്ലിനു കഴിയാതെയായപ്പോൾ: “രാജ്ഞിയുടെ ചട്ടങ്ങളോടു നിഷേധമുള്ള കൂട്ടത്തിലാണ് നീ എന്നു എനിക്കു മനസ്സിലായി. എന്നാൽ തിരിഞ്ഞുവരാത്ത പക്ഷാണിയും ഇടത്തുടുകാരായ് മാറുപലരും നിങ്ങളുടെ ഏവംവിധങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾനിമിത്തം തീയിൽകിടന്നു പൊരിയേണ്ടിവരും” എന്നു പറഞ്ഞു. “എന്തുതന്നെ നേരിട്ടാലും ദൈവവചനം വിശ്വസിക്കുന്നതിനും തന്റെ നാമം ഏറ്റുപറയുന്നതിനും കർത്താവു കൃപ നൽകും” എന്നു വില്യം സമയമായി പ്രത്യുത്തരം പറഞ്ഞു. “ദൈവനാമം ഏറ്റു പറയുന്നവരായിട്ടാണോ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ എണ്ണിയിരിക്കുന്നത്? അയ്യോ, കഷ്ടം! നിങ്ങളെല്ലാവരും നരകത്തിൽ തള്ളപ്പെടേണ്ടിവരും” എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു അയാൾ പള്ളിയിൽനിന്നിറങ്ങിപ്പോയി.

വഴിമധ്യേ ഒരു പട്ടക്കാരനെ കാണുന്നതിനിടയായി. അദ്ദേഹത്തെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു തിരികെ പള്ളിയിലേക്കു വന്നു. വില്യം എന്ന ബാലൻ അപ്പോഴും വേദപുസ്തകം വായിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുകയായിരുന്നു.

പട്ടക്കാരുൻ അവന്റെ അടുത്തു ചെന്നു അവനെ കഠിനമായി ശാസിക്കയും ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ഭവിഷ്യം എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഈ ബാലനു നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു. ആകയാൽ അവൻ തന്റെ വീട്ടിലേക്കു ഓടിയെത്തി എത്രയും രഹസ്യമായി മാതാപിതാക്കൾക്കു യാത്ര പറഞ്ഞു പട്ടണം വിട്ടു പോയ്ക്കൂളു. ദിവസങ്ങൾ കറെകഴിഞ്ഞു. ഒരു ദിവസം ന്യായാധിപൻ അവന്റെ പിതാവിനെ ആളയച്ചു വിളിപ്പിച്ചു മകനെ ഫാജരാക്കി കൊടുക്കണമെന്നു ആജ്ഞാപിച്ചു.

“യജമാനൻ ഇങ്ങനെ ഉത്തരവായതു എന്തുകൊണ്ടാണ്? എന്റെ മകനെ തീയിലിട്ടു ദഹിപ്പിക്കേണ്ടതിലേക്കു ഞാൻ അറിഞ്ഞതേടി പുറപ്പെട്ടവാനോ?” എങ്കൽ പിതാവു ചോദിച്ചിട്ടും ന്യായാധിപതിന്നു യാതൊരു അനുകമ്പയും കാണായ്കയാൽ സാധുവായ പിതാവു മകനെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടവൻ നിർബന്ധിതനായി. രണ്ടുമൂന്നുമാസങ്ങളോളം സഞ്ചരിച്ചതിരക്കിയിട്ടും മകനെക്കുറിച്ചു യാതൊരറിവും കിട്ടിയില്ല. ഒരു ദിവസം മകൻ പിതാവിനെ ദൂരെ കണ്ടു താൻ ഓടി അടുത്തുചെന്നു. തന്റെ പിതാവിന്റെ അപകടനിലയെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലായപ്പോൾ പിതാവിനെ ആപത്തിൽ പെടുത്തുന്നതിനേക്കാൾ താൻ തന്നെ തിരിച്ചുചെല്ലുന്നതാണ് ഉത്തമമെന്നു അവൻ കരുതി വിവരം പിതാവിനെ ധരിപ്പിച്ചു. ആ വൃദ്ധപിതാവിന്നു അതിൻ എങ്ങനെ മനസ്സുണ്ടാകും. സ്നേഹത്തിന്റെ

ഒരു വലിയ പോരാട്ടം അവിടെ നടന്നു. ഒടുവിൽ പിതാവു മകന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടു. രണ്ടുപേരും കൂടെ പട്ടണത്തിലേക്കു യാത്രയായി.

ബ്രൻറൂഡ് എന്ന ചെറിയ പട്ടണത്തിലേക്കു ജള വഴിയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു കുന്നുകയറുമ്പോൾ നേരവും വൈകിത്തുടങ്ങി. ഇവർ കടന്നുപോകുമ്പോൾ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ പാർത്തിരുന്ന ആളുകൾ അവർക്കു മോഹം ആശംസിച്ചു. എന്നാൽ അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ നടക്കുവാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഓർത്തു ഹൃദയം നൊന്തുള്ള നിലവിലിരുന്നതും കണ്ണുനീരോടുകൂടെ അവർ ഉഷസ്സിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ രാത്രിയിൽതന്നെ വിദ്വമിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ആമത്തിലിട്ടു പൂട്ടിയതുകൊണ്ടു ഉഷസുവരെ നോക്കിയിരിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടായില്ല. ശരീരത്തിൽനിന്നു വരും സമിച്ചുകൊണ്ടെങ്കിലും ആത്മാവിൽ ആനന്ദമുള്ളവനായി നേരം വെളുക്കുന്നതുവരെ അവൻ അങ്ങനെ കിടന്നു. പ്രഭാതമായപ്പോൾ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ മുൻപാകെ അവനെ ഫാജരാക്കി. അവന്റെ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു അവനെ വ്യതിചലിപ്പിക്കുവാനായി വേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ ഒക്കെ കഴിച്ചിട്ടും ഫലമൊന്നും കാണായ്കയാൽ ലണ്ടനിലെ ബിഷോപ്പായ ബോണറിന്റെ അനുമതിലേക്കുയയ്ക്കുന്നതിനത്തരച്ചുണ്ടായി. ബിഷോപ്പിന്റെ അനുമതിയുടെ നടുമുറിയിൽ അവനെ നിറുത്തിക്കൊണ്ടു ചതുരപായങ്ങളും യഥാക്രമം പ്രയോഗിച്ചുനോക്കി. എങ്കിലും വേദപുസ്തകത്തെ

ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനോ, അതിലെ സത്യങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നതിനോ അവനെക്കൊണ്ടു വാദത്തം ചെയ്യിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. അപ്പോൾ "കൊണ്ടുപോയി ആമത്തിലിടുക" എന്നുള്ള ആജ്ഞ കേട്ടു വിലാസിനെ അവർ കൊണ്ടുപോയി ആമത്തിലിട്ടു. ഒരു കഷണം തവിട്ടപ്പുവറ കറുത്തു മുട്ടിയവളായിത്തീർന്നു. ആഹാരമായി ഒന്നുതന്നെ ലഭിക്കാതെ സുദീർഘമായ രണ്ടു പകലും രണ്ടു രാത്രിയും അവൻ കഴിച്ചുകൂടി. അവന്റെ മനസ്സിനെ ദേഹപ്പെടുത്താമെന്നു കരുതി ഈ ക്രൂരതകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടെന്നും മതിവരാതെ പിന്നെയും അവനെ ഭണ്ഡിപ്പിക്കുന്നതിനു അവർ ഒരുമ്പെട്ടു. അവൻ ചുറ്റും പണിപ്പെട്ടുമാത്രം ചുമക്കത്തക്കവണ്ണം ഭട്ടയികൾ ഇരുമ്പുപാടുകളെക്കൊണ്ടു് ബന്ധിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു കാരാഗൃഹപ്രമാണിയുടെ പേർക്കുള്ള ഒരുക്കൂട്ടത്തോടുകൂടെ അവനെ ലണ്ടനിലെ കാരാഗൃഹങ്ങളിലൊന്നിലേക്കു അയച്ചു. പ്രത്യാശയോടും, ദൈവാഗ്രയത്തോടും, നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനയോടും കൂടെ അവൻ ഒൻപതുമാസക്കാലം ആകാശഗുഹത്തിന്റെ ഉള്ളറയിൽ താമസിച്ചു. ഇങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഒരുദിവസം വേദവായനപ്രിയനായ ഈ ബാലനെക്കുറിച്ചു ബോണർബിഷോപ്പു ഓർക്കുന്നതിനിടയായി. സുദീർഘമായ കാരാഗൃഹവാസവും തൻമൂലം സ്വഭാവരീതികളായിട്ടുണ്ടാകാവുന്ന സാത്താശ്രോഷ്ടയും സ്വഭാവന ചിന്തയും കൊണ്ടു് ഇപ്പോൾ കിഴ്ചെടുവാൻ ഉള്ള മനസ്സുവന്നിരിക്കുമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടു കൂടെ

അവനെ അരമനയിൽ കൂട്ടികൊണ്ടുവരുന്നതിനു ബിഷോപ്പ് ആജ്ഞാപിച്ചു. എന്നാൽ അവന്റെ ഹൃദയത്തിനു ഒട്ടും ഭേദമില്ലാതെയും സുവിശേഷത്തിലുള്ള അവന്റെ ആശ്രയം മുഖേപ്പോലെ സുസ്ഥിരമായും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. വിശ്വാസം തള്ളിപ്പറയുന്ന പക്ഷം സമ്മാനമായി 600 രൂപയും ഒരുനല്ല ഉദ്യോഗവും നൽകാമെന്നു ബിഷോപ്പ് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. ആകാലത്തു 600 രൂപയെന്നതു ഭീമമായ ഒരുതുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ വിലവമാകട്ടെ, അതിനെ പാടെനിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ അവനെ തന്റെ അരമനവിചാരിപ്പുകാരനാക്കാമെന്നു ബിഷോപ്പ് സൗമ്യമായും, ചാതുര്യമായും അവനോടു പ്രസ്താവിച്ചു.

‘ലൗകികകാര്യങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തോടു തുലനം ചെയ്തു നോക്കുമ്പോൾ ഐഹികങ്ങളായ സകലതെയും ചേതം എന്നു ഞാൻ എണ്ണുന്നു. ആകയാൽ തിരുമേനി' ദൈവവചനത്താൽ എന്റെ മനസ്സിനെയും മനസ്സാക്ഷിയെയും കീഴ്പ്പെടുത്താമെന്നല്ലാതെ ലോകാകർഷണങ്ങൾ കൊണ്ടു ഒന്നുംതന്നെ സാധിക്കയില്ല എന്നു ധരിച്ചാലും’ എന്നു വിലവം പറഞ്ഞു. സമ്മാനങ്ങൾ കൊണ്ടോ, ഭിക്ഷണികൊണ്ടോ യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നറച്ച അവനെ അഗ്നിക്കിരയാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ബിഷോപ്പ് ആജ്ഞ നൽകി.

വിലവിനെ പിതൃനഗരത്തിലേക്കു വീണ്ടുംകൊണ്ടുപോയപ്പോൾ ആയതു കഷ്ടസംഭൂഷ്മമായ മരണമാനുഭവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണെന്നു അവൻ ഗ്രഹിക്കുക

തിരുന്നില്ല. എങ്കിലും തനിക്കുവേണ്ടി തന്റെ രക്ഷിതാവു സഹിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകൾ അവന്റെ സ്മരണയിൽ നിന്നും വിടാതെയിരുന്നു. “മരണപശ്ചാത്താപം” എന്ന തിരുവെഴുത്തിനെ അവൻ ശിരസ്സാവഹിച്ചിരുന്നു. തന്റെ ചെറിയ ഗ്രാമത്തിൽ കാരാഗൃഹങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ തന്നെ അവിടെയുള്ള ഒരു സത്രത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി പോലീസു കാവലിൽ സൂക്ഷിച്ചു.

തന്റെ മകൻ സ്വദേശത്തേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട വർത്തമാനം മാതാവിന്റെ ചെവികളിലെത്തുകയാൽ മാതൃനിർവിശേഷമായ സ്നേഹ പാരവശ്യത്താൽ പ്രേരിതയായി അവൻ കിടന്ന സ്ഥലത്തേക്കു അവൾ ഓടി എത്തി. അവളുടെ സ്നേഹപാരവശ്യവികാരജ്വലനങ്ങളെ കണ്ടുതീർന്ന പോലീസുകാർക്കു സഹതാപം തോന്നി, സ്വപ്നരൂപം സമീപം വരുന്നതിനു അവളെ അനുവദിച്ചു. വിലാപകളെ യാതൊരു കുലുക്കവും കൂടാതെ പ്രസന്നവദനനായിരിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടു അവൾ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. പിന്നീടു അവന്റെ മാതാവിനേടുക: “പ്രിയ അമ്മേ! ഞാൻ സഹിക്കേണ്ടിവരുന്ന ലഘുവായ സങ്കടങ്ങൾക്കു പകരം കർത്താവു എനിക്കു സന്തോഷകിരീടമാണല്ലോ ഒരു കിരീടമായിരിക്കുന്നത്. അമ്മക്കു അതിൽ സന്തോഷമല്ലേ ഉള്ളതു?” എന്നു ചോദിച്ചു. ആ തള്ളയാകട്ടെ അനല്പമായ ആഹ്ലാദത്തോടുകൂടെ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി സ്തുതിച്ചു. അന്നു

നരം അവർ ഇരുവരും ഒരുമിച്ചു മുട്ടു കയ്യിലേക്കും
 തന്റെ സാധുവായ പൈതലിനെ അവസാനത്തോ
 ളും ബലപ്പെടുത്തി നിർത്തിയെന്നു അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു.
 ബാലനായ വിലാസിനെ മരണത്തിന്നു ഏൽപ്പിക്കുവാ
 നുള്ള ദിവസം രാവിലെ സംസ്ഥാനാധിപനും, ന്യാ
 യാധിപതിയും, റോമാപ്പട്ടക്കാരും, ഘാതകന്മാരോടും,
 കാവൽക്കാരോടും, വലിയ പുരുഷന്മാരോടും കൂടെ ഏ
 ററവും സങ്കടകരമായ ഒരു അന്ത്യരംഗത്തിലേക്കു പ്രവേ
 ശിച്ചു. സത്രത്തിൽനിന്നു രക്തസാക്ഷിപ്രവരനായ ബാ
 ലനെ കൊലസ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുവഴി അ
 വന്റെ പിതാവു പ്രാണവേദനസമാനമായ ചിന്തക
 ളുടെ ശക്തിയായ തള്ളലാൽ അവന്റെ അടുക്കലേക്കു
 അന്യ പായുവണ്ണം കുതിച്ചുവന്നു. ഉത്തമഗുണമേറ
 ന്ന തന്റെ പൈതലിനെ ആശ്ളേശിച്ച ശേഷം ക
 വിശ്ത്തടങ്ങലിൽ കൂടി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അ
 ശ്രുധാരയോടുകൂടെ “മകനെ! വിലാസേ! ദൈവം നി
 ന്നോടുകൂടെയായിരിക്കട്ടെ” എന്നു ആശംസിച്ചു

വിലാസം അവസാനമായി തന്റെ പ്രിയ പിതാ
 വിനെ പ്രശാന്തമാനസനായി ഒന്നുകൂടി നോക്കിയശേ
 ഷം “അല്ലയോ പിതാവേ! ദൈവം അവിടുത്തെയും കൂ
 ടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. പൂർണ്ണാശ്വാസമുള്ളവനായിത്ത
 ന്നെയിരിക്കുക. നാം വീണ്ടും ഒരുമിച്ചു കണ്ടാനന്ദി
 ക്കാവുന്നതായ ഭാഗ്യദേശത്തുവെച്ചു തമ്മിൽ കണ്ടുകൊ
 ള്ളാമെന്നാശിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു അവന്റെ പിതാ
 വിനെ സമാധാനപ്പെടുത്തി. അന്നേദിവസം ആ ചെ

റിയ പട്ടണമായ ബ്രഹ്മപുരയിൽ വിലപിക്കാത്ത ആളുകൾ മുരുകമായിരുന്നു.

സുവിശേഷത്തെ സ്നേഹിച്ചു എന്നുള്ളതല്ലാതെ ദ്രോഹകാരണമായി മറ്റൊന്നും പറവാൻ വകയില്ലാതെ ജീവിതം നയിച്ചുവന്ന ദയാലുവും ഗംഭീരാശയനും ആയ ഒരു ബാലകനെ കത്തിയെരിയുന്ന തീജ്വാലയോടുമറിക്കേണ്ടതിന്നു തെരുവീഥിയിൽ കൂടെ വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നത് ഏതു വജ്രാഘ്രദയത്തെയും വല്ലാതെ തകർത്തുകൊള്ളുന്ന ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു. അതിധീരനുമായ അനേകരുടെ കവിൾത്തടങ്ങളിൽ കൂടി അശുക്കൾ ധാരയായി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വിലയിനെ ഇവർക്കും കൊണ്ടുപോയതു അവന്റെ സ്വഭവത്തിന്നു മുമ്പിൽ കൂടിയായിരുന്നതിനാൽ അവിടേക്കു അവന്റെ ദൃഷ്ടി പതിഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഓർമ്മയെപ്പറ്റി നിമഗ്നനായ അവന്റെ സഹോദരിമാരെ ഒന്നുകൂടെ കാണുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം അവനു ലഭിച്ചു. കുട്ടി പ്രായത്തിൽ അവന്റെ ചങ്ങാതികളായിരുന്ന സ്നേഹിതന്മാരെയും അവൻ അവിടെ കാണുകയും അവരോടു അവസാനയാത്ര പറയുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി കഷ്ടമനുഭവിപ്പാൻ തയ്യാറായി പോകുന്ന ആ ബാലനുമണത്തേക്കുറിച്ചു ലേശം പോലും ചഞ്ചലമില്ലെന്നു അവർ ഗ്രഹിച്ചു. പട്ടണത്തിന്റെ അർത്ഥവരെയും ഇങ്ങനെ പോയശേഷം അവിടെ അവനായി ചിതക്കുറിയും, വിറകും, ചങ്ങലയും തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് കണ്ടു. താമസവിനാ ചിതക്കു

ററിയോടു ചേർത്തവനെ ബലമായി ബന്ധിച്ചശേഷം അവന്റെ ചുറ്റും വിറകു കൂനയായി കൂട്ടി. ഈ അവസ്ഥയിലായശേഷവും താൻ ഒരു റോമൻകത്തോലിക്കനാണെന്നു ഏറ്റുപറഞ്ഞാൽ മോചനം നൽകാമെന്നു അധികാരികൾ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. ദൈവകൃപയാൽ ഞാൻ എന്റെ വിശ്വാസം തള്ളിപ്പറകയില്ലെന്നു വിലയ്ക്കം ബഹുധൈര്യമായി മറുപടി പറഞ്ഞശേഷം ജനതതിയെ നോക്കി തനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നുപേക്ഷിച്ചു. അപ്പോൾ കൂരനായ ഒരു ന്യായാധിപൻ “നിനക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഒരു പട്ടിക്കുവേണ്ടി പ്രിത്ഥിക്കുന്നതു ഏറെ ഉചിതമായിരിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞതിനു: “അവസാനനാളിൽ ഇതു നിന്റെമേൽ കുറുമായി കണക്കിടരുതേ എന്നു ഞാൻ ദൈവവത്തോടപേക്ഷിക്കുന്നു” എന്നായിരുന്നു വിലയ്ക്കന്റെ മറുപടി.

ഒരു റോമാപട്ടക്കാരനും അവനെ ഭീഷണിവാക്കുകൾകൊണ്ടു ഭണ്ഡിപ്പിച്ചു. “ദൈവമേ! അവന്റെ ആത്മാവിനോടു കരുണതോന്നേണമേ” എന്നൊരു മന്ത്രി ഉറക്കെ വിളിച്ചുപേക്ഷിച്ചു. അപ്പോൾ ജനം ‘ആമേൻ’ എന്നുപറഞ്ഞു. ആ പട്ടക്കാരന്റെ ശകാരവർഷങ്ങൾ ഇതോടുകൂടെ അവസാനിച്ചു.

പെട്ടെന്നു വിറകിനു തീ കൊടുത്തു. അപ്പോൾ കാളികത്തി ഉയർന്നുടങ്ങി. അപ്പോൾ, അവനെ അനുഗമിച്ചു അവിടെ എത്തിയിരുന്ന അവന്റെ സഹോദരന്റെ കൈയ്യിലേക്കു, തന്റെ കൈയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സങ്കീർത്തനപുസ്തകം എറിഞ്ഞുകൊടുത്തു.

“വിലയമേ, ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു പരിമോ കൂടാതെ നിന്നുകൊൾക.” എന്നു ഈ സഹോദരൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. “എനിക്കു പരിമോ അശേഷം ഇല്ല; കർത്താവേ! കർത്താവേ! എന്റെ ആത്മാവിനെ കൈക്കൊള്ളേണമേ” ഇത്രയുമായിരുന്നു അവൻ ഉച്ചരിച്ച അന്ത്യവചനങ്ങൾ. ഉണങ്ങിയ വിറകിനു തീപിടിച്ച ശക്തിയോടുകൂടെ കത്തിയെരിഞ്ഞു അവന്റെ ശരീരത്തെ നക്ഷിഭമായിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ കുറെ സമയം കഴിഞ്ഞു. അതിനിടയിൽ അനുഭവിച്ച അവസ്ഥനിറയമായ വേദനകളോടുകൂടെ അവന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ എന്നേക്കുമായി അവനിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുപോയി. നിത്യസ്വസ്ഥതയിലേക്കു അവൻ പ്രവേശിച്ചു.

വിലയം ഹണ്ടർ സത്യത്തെപ്രതി തന്റെ ജീവൻ വെച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ ഏതായിരുന്നുവെന്നു ലക്ഷ്യപ്പെടുത്തുവാൻ അതിന്റെ സമീപത്തായി വളരെ പഴക്കം ചെന്ന ഒരു വൃക്ഷം ഇപ്പോഴും നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഈ സംഭവം കഴിഞ്ഞിട്ടു ഇപ്പോൾ അനേകസംവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും അവന്റെ നാമം ഇപ്പോഴും സ്മരിക്കപ്പെടുപരുന്നു. രക്തസാക്ഷികളുടെ ശ്രേയ്യതയേറിയ സ്വർഗ്ഗീയസമൂഹത്തിൽ അവന്റെ ആത്മാവു പോയി ചേർന്നുകഴിഞ്ഞു. എങ്കിലും ആ മഹാത്മാവിന്റെ ധീരതയുടെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും പൂത്താനും മാഞ്ഞുപോകാതെ ചരിത്രവീഥിയിൽ സവിശേഷം പരിലസിപ്പുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഓർമ്മയുമാലയിലിരിക്കാലും സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും.

19. ഡോ. റോളൻഡ് ടെയിലർ

റോളൻഡ് ടെയിലർ ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ള സഹോദരൻ ജനിച്ചു. പ്രായമായതിന്റെ ശേഷം ഒരു പട്ടണത്തിൽ തന്റെ സ്വന്തം പട്ടണത്തിൽ നവീകരണപദ്ധതികൾ പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. സഭയുടെ ചുമതല തന്നെ ലഭിച്ചതിന്റെ ശേഷം അവിടെ തന്റെ മുഴുക്കിയ മുപ്പതോളം വേലകൾ നടത്തി. ഒരു സമത്സനായ ഉപദേശാവനതകൊണ്ടും പാവപ്പെട്ടവരോടുള്ള സ്നേഹപരമായ മാറ്റങ്ങൾ മൂലവും താൻ എപ്പോഴും ആദരിക്കപ്പെട്ടവനും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവനുമായിത്തീർന്നു. ടെയിലറുടെ വേലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് നിരന്തരമായ ഉപദേശങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു എങ്കിലും അവയെല്ലാം ക്ഷമയോടെ സഹിക്കുകയെന്നു ചെയ്തു.

കുറെ വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷം അദ്ദേഹം ഒരു ദൈവഭക്തിയുള്ള സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്തു അവളോടുകൂടെ പാത്തു. വല്ല പാവപ്പെട്ടവരും തന്റെ പടിവാതിൽക്കൽ നിൽപ്പുണ്ടോ എന്നു നോക്കാതെ താൻ ഒരിക്കൽപ്പോലും ഭക്ഷണം കഴിക്കാറില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു ഒരു മാതൃകാഭർത്താവും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു ഒരു നല്ല സ്നേഹിതനും പാവപ്പെട്ടവർക്കു ഒരു സഖിയുമായിരുന്നു. തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ദൈവഭക്തിയിൽ വളർത്തിക്കൊണ്ടു പോരുന്നതിനായി വളരെ ശ്രമിച്ചു. ഇപ്രകാരം ഡോ. ടെയിലർ സ

നോക്കത്തോടും സമാധാനത്തോടുംകൂടെ ഹാഡ്ലി സഭയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. എന്നാൽ തന്റെ ഈ രീതിയിലുള്ള ജീവിതം അധികനാൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എഡ്വർഡ് രാജാവിന്റെ മരണശേഷം എല്ലാറ്റിനും ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ടായി.

മേരിരാജ്ഞിയുടെ വിളംബരമനുസരിച്ചു റോമാ പാതിരിമാർ ഹാഡ്ലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. റോമാ മതചാരങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു തുടങ്ങി. ടെയിലർ ഇതുകേട്ടു പള്ളിയിൽചെന്നു അവിടെ ശുശ്രൂഷ നടത്തിയ റോമാപട്ടക്കാരനെ ശാസിക്കയും പള്ളിയിൽനിന്നു പുറത്താക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കയും ചെയ്തു. ഇതുകണ്ട രാജ്ഞിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ടെയിലറിനെ പിടിച്ചു വലിച്ചിഴക്കയും ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഡോക്ടർ ടെയിലറിന്റെ പേരിലുള്ള കറാറോപണങ്ങൾ രാജ്ഞിയുടെ മുൻപാകെ കൊണ്ടുവരാപ്പെടുകയും ടെയിലർ സമാധാനം ബോധിപ്പിക്കുന്നതിനു രാജ്ഞിയുടെ മുൻപാകെ ഹാജരാകണമെന്നു കൽപനയുണ്ടാകയും ചെയ്തു.

ഡോക്ടർ ടെയിലറിന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ ഇതുകേട്ടു അമ്പരന്നു രാജ്യംവിട്ടു കടന്നു കളയുന്നതിനു തന്നോടുപദേശിച്ചു. എന്നാൽ അതിനു മുറുപടിയായി: “ഏഴുനൂറ്റാണ്ടുകൂടാത്തതിനിന്നു ഓടുന്നതിനേക്കാൾ സത്യത്തിനുവേണ്ടി മരിക്കുന്നതു ഏറ്റവും നല്ലതു”. എന്റെ ദൈവം ജീവനുള്ളവനെത്ര. അവൻ എന്നെ എന്റെ സർവവിധമായ പ്രയാസങ്ങളിൽനിന്നും വി

ടുവിക്കയും എല്ലാം സഹിപ്പാൻ വേണ്ട ശക്തി തരികയും ചെയ്യും." എന്നു പറഞ്ഞു.

തന്റെ സ്നേഹിതന്മാർക്കു തന്നെ ഈ അവസ്ഥയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ല എന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവർ കണ്ണനീരോടുകൂടെ തന്നെ വിട്ടുപോയി. പിന്നീടു അദ്ദേഹം തന്റെ വിശ്വസ്തനായ ജോൺഫാത്തിനോടുകൂടെ ലണ്ടനിലേക്കു പോയി. ഈ ദൂതനും രക്ഷപ്പെടേണ്ടതിനായി തന്റെ യജമാനനെ ഉപദേശിച്ചു എങ്കിലും അതുകൊണ്ടു ഒരു പ്രയോജനവുമുണ്ടായില്ല.

ബിഷോപ്പിന്റെ മുൻപാകെ ഹാജരായ ടെയിലർ കുറുക്കാരനായി ഗണിക്കപ്പെടുകയും ജയിലിലേക്കു അയയ്ക്കപ്പെടുന്നതിനു ഉത്തരവുണ്ടാകയും ചെയ്തു. തടവിൽ തന്റെ സമയത്തിൽ മിക്കഭാഗവും വായനയിലും പ്രാർത്ഥനയിലും കൂടുതലുകാരോടുള്ള ഉപദേശത്തിലും കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഇവിടെ ഒന്നരവർഷക്കാലം താമസിച്ചു. ഈ കാലാവധിയിൽ വെച്ചു തനിക്കു ലഭിച്ച സ്നേഹിതന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു ജോൺബാർസുഫോർഡ്. ഇദ്ദേഹത്തോടുകൂടെയുള്ള വാസം തന്റെ മനസ്സിനെ ഏറെക്കുറെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. റോമാമതത്തിനു വിപരീതമായുള്ള ഉപദേശങ്ങളെ രാജ്യമൊട്ടുക്കു പരത്തുന്നതിൽ തന്നാൽ ആവോളം ശ്രമിക്കുമെന്നും തന്റെ വിശ്വാസത്തെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുതാൻ മരിക്കുമെന്നും ധൈര്യമായി പറഞ്ഞു. ഇതുമൂലം ശത്രുപക്ഷത്തിന്റെ ക്രോധം വർദ്ധിച്ചു. ടെയിലറി

നെ കഴിയുന്നിടത്തോളം അപമാനിച്ചതിന്റെ ശേഷം ദഹിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനത്തരവുണ്ടായി.

ജയിലിൽ തന്നെ കാണുന്നതിനു വന്ന ഭാര്യയും ആൺകുട്ടിയും ജയിലരുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടെ ഉള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചതന്നെ കാണുകയും തന്നോടുകൂടെ ഒന്നിച്ച ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭക്ഷണശേഷം ഡോ. ടെയിലർ മുറിയിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടന്നു ഒടുവിൽ മകന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “എന്റെ ഓമനമകനെ! ദൈവം നിന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു നിറച്ചു നിന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു സത്യാപടയാളിയായി ക്ഷിത്തിക്കട്ടെ. അവനുവേണ്ടി അവസാനം വരെ പോർ ചെയ്യുക. പ്രിയ മകനെ! എല്ലാ അധർമ്മത്തിൽനിന്നും പാപത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞവനായി ജീവിക്ക. വേദപുസ്തകം വായിക്കുന്നതിൽ താൽപര്യമുള്ളവനായും പ്രാർത്ഥനയിൽ ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവനായും നിന്റെ ജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടുക. എല്ലാ സംഗതിയിലും നിന്റെ അമ്മയെ അനുസരിക്ക അവളെ സ്നേഹിക്കയും ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിന്റെ യൗവനകാലം അവളാൽ ഭരിക്കപ്പെടുവാനായി ജീവിക്ക. അവളുടെ സുപദേശങ്ങൾ ഒരിക്കലും മറക്കരുത്. നീ പുരുഷനായിത്തീർന്നശേഷം ദൈവം നിന്നെ അനുഗ്രഹങ്ങൾകൊണ്ടു നിറക്കുമ്പോൾ പ്രയാസത്തിലും കഷ്ടതയിലും വലയുന്നവർ നിന്നാൽ കഴിവുള്ളിടത്തോളം സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുക. നിന്റെ അമ്മയുടെ വാർദ്ധക്യത്തിൽ

അവൾക്കു ഉററു സഹായി ആയിരിക്കുക. ദൈവം നിന്നെ സഹായിക്കട്ടെ. നിന്റെ ഈലോകജീവിതം മറ്റുള്ളവർക്കു പ്രയോജനമുള്ളതായിരിക്കട്ടെ”.

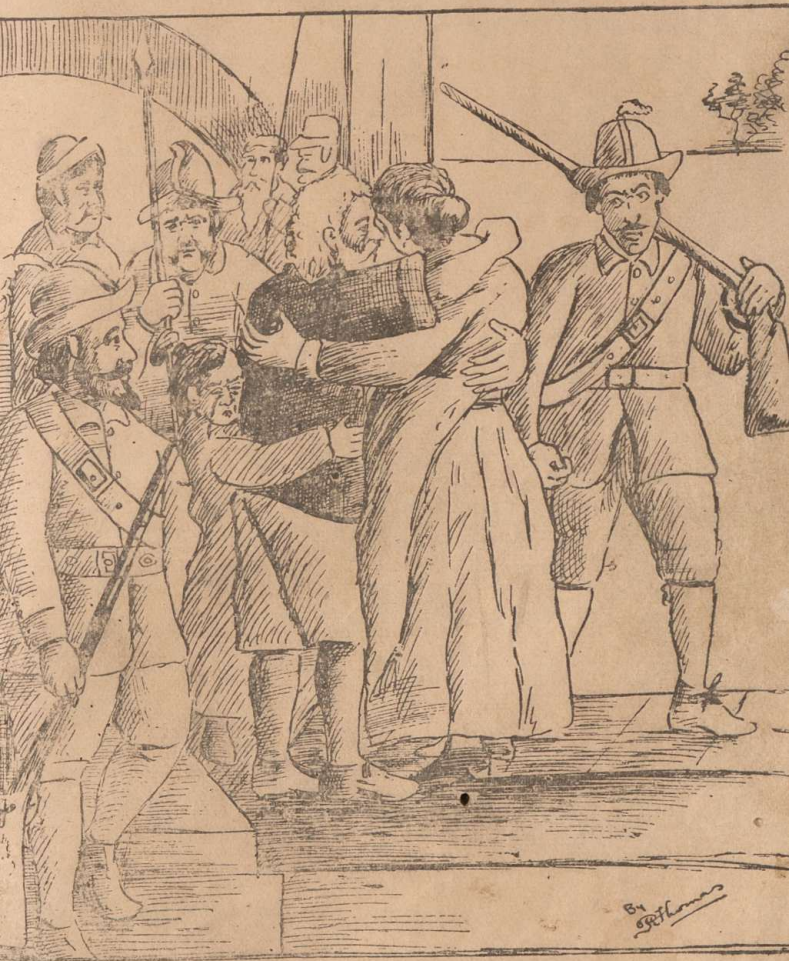
പിന്നീടു തന്റെ ഭാര്യയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു ഇ പ്രകാരം പറഞ്ഞു:

“എന്റെ പ്രിയ ഭാര്യ! വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരതയോടുകൂടെത്തന്നെ നിൽക്കേണമെന്നു നിന്നോടു ഞൻ പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. ഞാൻ നിനക്കു ഒരു വിശ്വസ്ത കൂട്ടാളിയായിത്തീരുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. അതു പോലെതന്നെ നീയും എനിക്കു ഒരു വിശ്വസ്ത കൂട്ടാളിയായിത്തന്നെയിരുന്നു. എന്റെ പ്രിയേ! ദൈവത്തെ നിനക്കു പ്രതിഫലം തരട്ടെ. നിന്നെ വേർപെടേണ്ട അവസരം എനിക്കു വന്നിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ വിവാഹബന്ധത്തിനു ഒരു അന്തം ഇതാ ആസന്നമായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നല്ലതു എന്നു തോന്നുന്നതായ ഏതാനും ചില ഉപദേശങ്ങൾ നിനക്കു ഞാൻതരേണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നീ യുവനക്കാരിയും സുമുഖിയുമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു എന്റെ വേർപാടിന്റെ ശേഷം നീ വേറെ ഒരു ഭർത്താവോടുകൂടെതാമസിക്കുന്നതു ഏറെ ഉത്തമം നീ അവിവാഹിതയായി ജീവിക്കുന്ന കാലത്തോളം നിനക്കു നിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളേയും നിന്നെത്തന്നെയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു കഴിവില്ലാതെ വരാം. അതുകൊണ്ടു ദൈവം നിനക്കായി ഒരു ഉത്തമപുരുഷനെ തെരഞ്ഞെടുത്തു തരുമ്പോൾ അവനു മായി വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു ദൈവഭക്തി

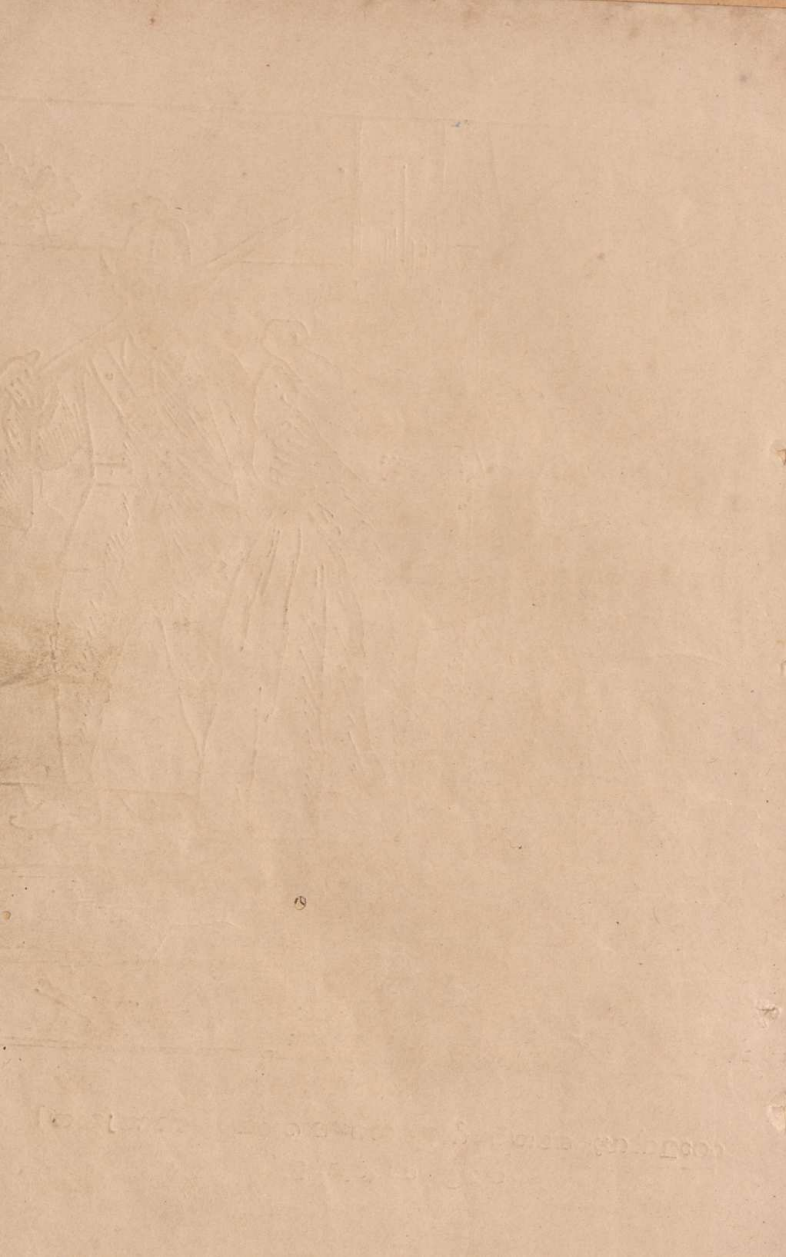
യിൽ ജീവിക്ക. ദൈവം നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. എന്നെ ഓർത്തു സങ്കടപ്പെടരുത്. ഞാൻ നിത്യതയിൽ എന്റെ കർത്താവോടൊന്നിച്ചു ആനന്ദിക്കുവാൻ പോകുന്നു. നിന്നെയും ഈ കുഞ്ഞുങ്ങളെയും മഹത്വത്തിൽ കാണാൻ എന്നിക്കു സാധിക്കും എന്നു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഈ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിച്ചശേഷം ടെയിലർ തന്റെ കുടുംബത്തോടുകൂടെ ദൈവമുൻപാകെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതിന്റെശേഷം അദ്ദേഹം തന്റെ ഭാര്യക്കു ഒരു വിശുദ്ധവേദപുസ്തകവും, തന്റെ പുത്രനു രക്തസാക്ഷികളായി മരിച്ച അനേക ദൈവഭൃത്യന്മാരുടെ ചരിത്രങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു പുസ്തകവും കൊടുത്തു.

പിററെദിവസം രാവിലെ രണ്ടു മണിക്കു പടയാളികൾ ജയിലിൽ വന്നു. ടെയിലറിനെ ദേഹിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഹാഡ്ലിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. തന്റെ ഭർത്താവിനെ അന്നേദിവസം ദേഹിപ്പിക്കുന്നതിനായി കൊണ്ടുപോകുന്നുവെന്നറിഞ്ഞു മിസ്സസ് ടെയിലർ തന്റെ പെൺപൈതലിനോടൊന്നിച്ചു വഴിയരികിൽ കാത്തുനിന്നു. ദൂരെനിന്നു വരുന്ന തന്റെ പിതാവിനെ കണ്ടു പെൺകുട്ടി ഹൃദയസ്ഥത്തിൽ “എന്റെ പപ്പാ! എന്റെ പപ്പാ! ഞങ്ങൾ പിതാവില്ലാത്തവരായിത്തീർന്നുപോയല്ലോ” എന്നു കരഞ്ഞു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. റോളൻഡു തന്റെ ഭാര്യയോടും കുഞ്ഞുങ്ങളോടും അന്ത്യയാത്ര പറയുന്നതിനു ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അനുവദിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ മക

റോളൻഡ് ടെയിലർ തന്റെ ഭാര്യയോടു അന്ത്യമായി
യാത്ര പറയുന്നത്

ളായ മേരിയെ കയ്യിലെടുത്തു ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു “മകളേ! നിനക്കായി സ്വർഗത്തിൽ ഒരു പിതാവുണ്ടു് എന്നുള്ളതിനാൽ സന്തോഷിക്ക” എന്നു പറഞ്ഞു. തന്റെ ഭാര്യയെ ആലിംഗനം ചെയ്തുകൊണ്ടു “എന്റെ സന്തോഷത്തിലും സന്താപത്തിലും പങ്കാളിയായിരുന്നു എന്നു സഹായിച്ചു നിന്നെ ദൈവം തന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. എന്റെ പാവപ്പെട്ട കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു ദൈവം ഒരു പിതാവിനെ കരുതിക്കൊള്ളും. ഒന്നു കൊണ്ടും അധൈര്യപ്പെടരുതു്. വിശ്വാസത്തെ മുറുകെ പിടിച്ചു അന്ത്യത്തോളം ജീവിക്ക” എന്നു പറഞ്ഞു ഒടുവിൽ അവർ ഒന്നിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചുപിരിഞ്ഞു.

ടെയിലർ ആനന്ദമുഖത്തോടെ കൊലസ്ഥലത്തേക്കു യാത്രചെയ്തു തന്റെ വിശ്വാസത്തെ വിട്ടു റോമാമതത്തെ ആലിംഗനം ചെയ്യണമെന്നു പല പ്രാവശ്യവും മറുക്കുവാൻ അപേക്ഷിച്ചു എങ്കിലും അതു ഒന്നുംതന്നെ വകവെക്കാതെ തന്റെ യാത്ര തുടർന്നു. ഫാസ്ലിസഭയിൽപെട്ട തന്റെ ആടുകളെ അനാഥരായി ദൈവം വിടുകയില്ല എന്നുള്ള ബോധം തനിക്കുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും തന്നെ ഓർത്തു വിലപിച്ചുകൊണ്ടു വഴിഅരികെ നിന്നിരുന്ന ആ കൂട്ടത്തെ കണ്ടു താൻ കണ്ണനീർ പൊഴിച്ചുപോയി. തന്നെ ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നതിനു ഒരുക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സ്ഥലത്തടുത്തപ്പോൾ താൻ പറഞ്ഞതു “ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം ഞാൻ എന്റെ ഭവനത്തോടു സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നായിരുന്നു.

ആ സ്ഥാനത്തു എത്തിയപ്പോൾ താൻ കുതിര

പിറത്തുനിന്നും താഴെ ഇറങ്ങി. തന്നെ നോക്കി വില
പിച്ചുകൊണ്ടു നിന്ന ജനതതിയെ ആശ്വസിപ്പിക്കു
ന്നതിനായി ഒന്നരണ്ടു വാക്കുകൾ പറയാമെന്നുള്ള ഉ
ദ്ദേശത്തോടുകൂടെ തന്റെ വായെ തുറന്നപ്പോൾ ഒരു
കൂരനായ പടയാളി അടുത്തുവന്നു ഒരു കൂത്ത കമ്പു
കൊണ്ടു തന്റെ വായിൽ ഒന്നു കുത്തി. ഒന്നരണ്ടു വാക്കു
കൾ കൂടെ ഉച്ചരിക്കുന്നതിനു തനിക്കു അനുവാദം വേ
ണമെന്നു ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനോടു റോളൻഡു അപേ
ക്ഷിച്ചെങ്കിലും അനുവാദം ലഭിച്ചില്ല.

ഒടുവിൽ തന്നെ ദമിപ്പിക്കുന്നതിനു അൽപംമു
ൻപു ഇപ്രകാരം ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു. “ദൈവകണ്തു
ക്കളേ! ഞാൻ നിങ്ങളെ ദൈവവചനമാകുന്ന വിശു
ദ്ധവേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നു മാത്രം പഠിപ്പിച്ചു ഇന്നു
ഞാൻ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നത് ആ വചനങ്ങളെ എ
ന്റെ രക്തംമൂലം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പതിപ്പി
ക്കുന്നതിനാണ്.” ഇത്രയും പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
ഒരു പടയാളി മുമ്പോട്ടുവന്നു അവന്റെ കയ്യിലുണ്ടായി
രുന്ന ഒരു വലിയ വടികൊണ്ടു റോളൻഡിന്റെ തല
യ്ക്കു ശക്തിയോടെ അടിച്ചു. ആ അടിയോടുകൂടെ
താൻ താണിരുന്നു മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു. പ്രാർത്ഥ
നയുടെ ശേഷം എഴുന്നേറ്റു തന്റെ കണ്ണുകളെ സ്വ
ർഗത്തിലേക്കു ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു നിന്നു. ഭയങ്കരമായ പ
ടയാളികൾ ചിതയ്ക്കു തീയും കത്തിച്ചു. അവരിൽ ഒ
രാൾ എരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വിറകുകഷണമെടു
ത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തിന്റെ നേരെ എറിയുക

യും അതു തലയിൽ ചെന്നടിച്ചു പൊട്ടി രക്തം പ്രവഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സമയം മുഴുവനും താൻ പാടിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അവസാനത്തിൽ “കരുണയുള്ള സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവേ! യേശുവിനെ ഓത്തു എന്റെ ആത്മാവിനെ എടുത്തുകൊള്ളേണമേ” എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു ജീവൻ വെടിഞ്ഞു.

20 ജോൺ ഹസ്സ്.

സത്യത്തിനു സാക്ഷിയായിത്തീർന്ന ബൊഫിമിയാക്കാരൻ ജോൺ ഹസ്സ് പ്രസ്തുത രാജ്യത്തിൽ ബ്ലായൂ ഫോറസ്റ്റ് എന്ന ഭേശത്തേ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ജാതനായി. തന്റെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടി ജീവൻപോലും ബലിയർപ്പിച്ച ഈ മഹാനുഭാവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ധനികരല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും അവർ തങ്ങളുടെ പുത്രനെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി പള്ളിക്കൂടത്തിലയച്ചു. അതിലേക്കുള്ള ചെലവു വഹിക്കുന്നതിനു അവർ പ്രാപ്തിയില്ലായിരുന്നതിനാൽ ബാലൻ അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽ ഒരുവന്റെ ഭൃത്യജോലി സ്വീകരിക്കുകയും, പ്രതിഫലമായി അദ്ദേഹം അവനു പുസ്തകങ്ങളും മറ്റു ഉതവികളും നൽകുകയും ചെയ്തു. ബാലനാകട്ടെ, അദ്ധ്യയനത്തിൽ ജാഗ്രതയുള്ളവനായിരുന്നതിനാൽ വളർന്നുവരുന്തോറുംവിദ്യയിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുവന്നു. 24 വയസ്സായപ്പോഴേക്കു പ്രേയിഗിലെ കോളേജിൽ വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായി അദ്ദേഹം നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഇത്ര ചെറു

പ്ലക്കാരനായ ഇവനു ഇതൊരു ഉയന്ന ഉദ്യോഗം തന്നെ
 യായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തു താൻ ഒരു റോമൻകന്തേ“
 ലിക്കു മതക്കാരനായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഒരു പ്രഭു
 വിക്രിഫിന്റെ പുസ്തകങ്ങളിൽ ചിലതു അദ്ദേഹ
 ങ്ങൻ കൊടുത്തിട്ട് “ഇവവായിച്ചുനോക്കിയാലും” എന്നു
 പറഞ്ഞു വായിക്കുന്നതു ആപൽക്കരമാണെന്നു ആ
 ദ്വം തോന്നിയെങ്കിലും, ശോധന ചെയ്യുന്നതും അവ
 സ്കളിൽ തിരുവചനത്തോടു കൂടുതൽ ശോജ്യതയുള്ളതായി
 ബോധപ്പെട്ടു. ഇതു മൂലം തിരുവചനം പരിശോധന
 ചെയ്യുന്നതിനായി പ്രേരിതനായി. റോമാസഭയുടെ
 പദേശങ്ങളിൽ ഒട്ടധികവും തിരുവചനത്തിൽ വ്യത്യ
 സ്തങ്ങളാണെന്നു മനസ്സിലായി. ഇങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോ
 ൾ ബ്ലാക്കുചോപ്പ് ദേശത്തുള്ള സകല കൃതികളും
 ലഭിക്കുവാനിടത്തോളം ശേഖരിച്ചു തന്റെ അരമനയു
 ളെ മുറത്തുവച്ചു അവയെ ഭരിപ്പിക്കണമെന്നു അ
 വിടുത്തെ ആർച്ചുബിഷോപ്പ് ഒരു കൽപന പുറപ്പെടു
 വിച്ചു ആർച്ചുബിഷോപ്പിനു പഠിപ്പു കുറവാണെന്നും
 ഖണ്ഡിക്കുവാൻ തനിക്കു ശക്തി ഇല്ലാത്തവയെന്നും
 ഭരിപ്പിക്കുന്നതെന്നും അറിഞ്ഞിരുന്ന ജനങ്ങളുടെ
 പാട്ടിന്റെ യാ പരിഹാസത്തിന്റെയും മദ്ധ്യേ ഈ കൃ
 ത്യാ നിർവചിക്കപ്പെട്ടു. “രണ്ടു വരി തികച്ചു വാ
 യിക്കുവാൻ തനിക്കു കഴിവില്ലാത്ത പുസ്തകങ്ങളെ അ
 വൻ ഇതാ അഗ്നിക്കിരയാക്കിത്തീർക്കുന്നു” എന്നു അ
 വരുടെ പരിഹാസഗീതത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്തു പറഞ്ഞി
 രുന്നു. ആർച്ചുബിഷോപ്പിന്റെ പെരുമാറ്റത്തെപ്പറ്റി

ഇസ്ലാം പാശ്ചാത്യമായി പ്രസ്താവിച്ചതുമൂലം പട്ടക്കാർ പാപ്പായുടെ സന്നിധിയിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കറാരോപണങ്ങൾ ചെയ്തു. അതുനിമിത്തം റോമിൽ ഹാജരായിക്കൊള്ളണമെന്നു ഒരു കൽപന വന്നു. താനെന്നോട്ടു ഹാജരാകുന്നതു ക്ഷേമമല്ലായ്ക്കാൽ തന്റെ പക്ഷത്തെ താങ്ങുന്നതിനായി ഒരു സ്റ്റേമിതനെ അയച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ അവർ പിടിച്ചു കാരാഗൃഹത്തിൽ പാർപ്പിക്കുകയും, ഇസ്ലാം വേദവിപരീതിയാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവൻ പാക്കാനിടയുള്ള എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളെയും പാപ്പാ ശപിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ഇസ്ലാം മൗനമവലംബിച്ചില്ല. വിക്രിമിൽനിന്നു ഗ്രഹിച്ച സത്യാപദേശങ്ങളെ അവൻ പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മാത്രമല്ല, സത്യത്തിനു സാക്ഷികളായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളവർ എപ്പോഴും ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ തന്റെ ഉപദേശം ശീശ്മയാണെന്നു തിരുവചനത്തിൽനിന്നു തെളിയിച്ചുകൊടുക്കുന്നപക്ഷം തന്റെ അഭിപ്രായത്തെ പാപ്പേ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നുകൂടെഘോഷിച്ചുവന്നു 1412-ൽ താൻ അതിധീരതയേറിയ തന്റെ പോരാട്ടത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു. പാപ്പായുടെ പാപപൊറുതി ചീട്ടുവിൽപനക്കാർ പ്രേയിഗു ദേശത്തു എത്തി. പാപമോചനം വിലക്കുകൊടുക്കാമെന്നുള്ള അതിഭയങ്കരമായ മറിമായത്തിന്റെ ആബദ്ധ്യത്തെ ഇസ്ലാം ധൈര്യസമേതം വ്യക്തമാക്കി. ഈ പ്രതിഷേധത്തെക്കുറിച്ചു പാപ്പാ ഗ്രഹിച്ചിട്ടു പ്രേയ്ഗുനഗരത്തിൽ പ്രസ്തുത ന

വീകരണകർത്താവു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം എല്ലാ പരസ്യാരാധനകളും നിർത്തപ്പെടുന്നതെന്നു കൽപന പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ സ്ഥലംവിട്ടുകയാണത്തമെന്നു ഹുസ്സീ തീരുമാനിച്ചു. എങ്കിലും ഏതൽകാലത്തുവരെയും വിപരീതമായി നിന്നുകൊണ്ടു സാക്ഷ്യംപോഷിക്കുന്നതിൽ നിന്നു വിരമിക്കുവാൻ തന്നിട കഴിഞ്ഞില്ല. ആകയാൽ താൻ നഗരത്തെ വിട്ടു ഓരോ ഊരുകളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും വയലുകളിലും കൂടി സഞ്ചരിച്ചു പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സാധാരണഭവിക്കാത്തതുപോലെ ശത്രുക്കോപം വിജയകരവും ശക്തിപൂർവ്വമായ സുവിശേഷപ്രവരണത്തിനു സഹായമരുളിക്കൊണ്ടിരുന്നതേയുള്ളൂ.

റോമാസഭയിലെ ക്രമക്കേടുകൾ കഠിനമായി വർദ്ധിച്ചു. പാപ്പാസ്ഥാനത്തിനു വേണ്ടി ഒരേസമയത്തു മൂന്നുപേർ പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്രമാദിതപും തന്നിക്കാണുള്ളതെന്നു ഇവരിൽ ഓരോരുത്തരും അവകാശവാദം ചെയ്തുകൊണ്ടു വിപരീത പക്ഷത്തേതമഃദാൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു അവരുടെ പിതാവ്. യഥാർത്ഥമാലോചിച്ചാൽ സഭ മൊത്തമേരോ ഗണ്ഡാധിതമായ ഒരു ശരീരത്തിനു തുല്യമായിരുന്നു. “തലമുഴുവനും ദീനവും ഹൃദയം മുഴുവനും രോഗവും പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അടിതൊട്ടു മുടിവരെ ഒരു സുഖവുമില്ല, മുറിയും ചതവും പഴുത്തവുണവും മാത്രമേയുള്ളൂ. അവയെ ഞെക്കി കഴുകിയില്ല. വെച്ചുകെട്ടിയില്ല. എണ്ണ പൂശി ശമിപ്പിച്ചിട്ടില്ല” (യെശ. 6:1,6) എന്നു

യേശു പഠത്തിട്ടുള്ളതു അവരുടെ അവസ്ഥയോടു ഏററു യോജിച്ചിരുന്നു. ശോചകരമായ ഈ സ്ഥിതിയെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നതിനു എന്തെങ്കിലും നടപടി ചെയ്യാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു എല്ലാവർക്കും പൊതുവെ ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അപ്രകാരം കന്യന്തിനോടു ചരിയിൽ 1414-ൽ ചക്രവർത്തി ഒരു സമസ്താലോചന സംഘം (കൗൺസിൽ) വിളിച്ചുകൂട്ടി. നിശ്ചിതസമയമായപ്പോൾ ജർമ്മൻ ചക്രവർത്തിയായ സിഗിസ്മൻഡും പാപ്പാമാരിൽ ഒരാളും, മുപ്പത്തിനാലു കർട്ടിനാളന്മാരും, ഇരുപതു ആർച്ചുബിഷോപ്പന്മാരും, നൂററിഅറുപതു ബിഷോപ്പന്മാരും, അൻപതു മറാധിപന്മാരും, നാലു യുവരാജാക്കന്മാരും, ഇരുപതു പ്രഭുക്കന്മാരും, എൺപതു ഇടപ്രഭുക്കന്മാരും, എഴുത്തറിൽ പരം മാടമ്പിമാരും, മററനേകമഹാമാരും ഹാജരായി ഇവർ ലോകത്തിലെ മിക്കവാറും എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നു വന്നവരും, അക്കാലത്തെ കീർത്തിമാന്മാരുമായിരുന്നു.

പ്രശസ്തമായ ഈ ആലോചനാസഭയുടെ പ്രാരംഭത്തിൽ തന്നെ ചക്രവർത്തിയും പാപ്പായും പരസ്പരം വിപരീതകക്ഷികളാണെന്നു വെളിപ്പെട്ടു. “ആത്മാവിന്റെ ഫലം സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം, ദീർഘക്ഷമ, ദയ, പരോപകാരം, വിശ്വസ്തത, സൗമ്യത ഇദ്രിജയം” എന്നിവയാണെന്നും പരസ്പരം സ്നേഹിക്കണമെന്നും വേദപുസ്തകം ഉപദേശിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഭൂമിയിലെ മഹത്തുക്കളായവർ തമ്മിൽ ഉററുവി

രോധികളായി കാണപ്പെട്ടു. ലോകത്തിന്റെയും സഭയുടെയും കാര്യങ്ങളെ കേട്ടു തീരുമാനിക്കുവാനുള്ള നേതാക്കന്മാരുടെ കഥ ഇപ്പോഴുണ്ട്. ഈ സമസ്താലോചനാസംഘസമക്ഷം ജോൺ ഹൂസ് ഹാജരാകുന്നതിനാൽ അറിയിക്കപ്പെട്ടു.

ശത്രുപക്ഷത്തെ ശക്തിയും, ഒരിക്കൽ അകപ്പെട്ട പോവാൻ പിന്നെ വിമോചനമില്ലെന്നുള്ളതും അവർ നന്നായി ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ആകയാൽ ഉപദ്രവം ഒന്നും നേരിടാതെ സഭയിൽനിന്നു തിരിച്ചുപോരത്തക്കവണ്ണം സമ്മതിച്ച ഒരു സംരക്ഷണ പ്രതിജ്ഞാപത്രം ചക്രവർത്തി തുലാം ചാർത്തിക്കൊടുക്കുന്നതുവരെയും കൽപന അനുസരിക്കാതിരുന്നു. ഈ ഉടമ്പടി എങ്ങനെ പ്രമാണിച്ചുവെന്നുള്ളതു പിന്നാലെ വെളിപ്പെടും. ഹൂസ് യാത്ര പുറപ്പെടുന്ന അവസരം പറഞ്ഞതാവിതു: “ശീശ്മ ഒന്നുതന്നെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുപദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നു നിങ്ങൾതന്നെ അറിയുന്നുവല്ലോ. സത്യത്തിൽ നിലനിൽക്കയും, ദൈവകൃപയിൽ ശരണപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൊൾവിൻ. ദൈവദൂഷാക്കന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. ഞാൻ ഇപ്പോൾ മഹാസഭയിൽ ഹാജരാകുന്നതിനായി പോകുന്നു. പരിശോധനകളും കാരാഗൃഹവാസവും തിരുഹിതമാകുന്നപക്ഷം അത്യന്തം ഭയങ്കരമായ മരണംകൂടെയും സഹിക്കുന്നതിനു കർത്താവു അവിടെവെച്ചു എനിക്കു കൃപ നൽകും. എന്തുതന്നെ നേരിട്ടാലും നിത്യഭവനത്തിൽ നാം കൂടിക്കാണുന്ന അവാസരം നമ്മുടെ സന്തോഷം വളരെയാണു്. കൗൺ

സിലിലേക്കു അദ്ദേഹം യാത്രപോകുമ്പോൾ കടന്നു പോയ പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലുമുള്ള ആളുകൾ തന്നെ കാണാൻ കൂട്ടംകൂട്ടമായി വന്നുകൂടി. അവരോടെല്ലാം അവൻ സ്നേഹപൂർവ്വം ഉപചാരം പറഞ്ഞു.

കസ്തൂരീനസ് പുരിയിൽ എത്തിയശേഷം തൻറമേൽ ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന എല്ലാ കുറ്റങ്ങൾക്കും ന്യായമായ സമാധാനം പറയാൻ താൻ തയ്യാറാണെന്നും പശ്ചാത്തപ്യന്റെ പക്കൽനിന്നു ഒരുസംരക്ഷണ പ്രതിജ്ഞാപത്രം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു സഭാതലവനും തന്നിരിക്ക സംരക്ഷണ നൽകമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നുവെന്നും കാണിച്ചു. ഒരു സന്ദേശം പാപ്പായുടെപേർക്കയച്ചു. ഈ അപേക്ഷ തൽക്ഷണം അനുവദിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ “ഇടത്തൂട്ടുകാരോടു വിശ്വസ്തത പാലിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല” എന്നുള്ള നീചമായമനോഭാവനയോടുകൂടെ അവർ അവനെ പിടിച്ചു ഒരു ആറരികെയുള്ള കാരാഗൃഹനിലവറയിലിട്ടു അടച്ചുകളഞ്ഞു. സമസ്താലോചനാസഭ അദ്ദേഹത്തെ വിശ്ക്കരിച്ചശേഷം ഒരു കോട്ടയിലേക്കയച്ചു. അവിടെ കാരാഗൃഹമുറിയിലാക്കി പകൽസമയത്തു ചങ്ങലകളാൽ ബന്ധിക്കുകയും, രാത്രികാലങ്ങളിൽ ഭിത്തിയോടു ചേർന്നുബന്ധിച്ചു ആമത്താഴ്ചകൊണ്ടു ചൂട്ടുകയും ചെയ്തുവന്നു. പരിതാപകരമായ ഈ നിപയിൽ ആമസത്തോളം കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഇവിധപീഡകൾ ഏൽക്കുന്നതിന്നു അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. താൻ എല്ലാ അടിമപ്പാടിലും കഷ്ടങ്ങളിലും രക്ഷിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്നു

പ്രകാശവും ആശ്വാസവും പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്.

ക്ഷോഭം ജനിപ്പിക്കണമെന്നു കരുതി അവന്റെ അപവാദികൾ നാനാതരത്തിലുള്ള നിന്ദാവാക്കുകൾ അവന്റെമേൽ വർഷിച്ചു. പാപ്പായ്ക്കു കീഴ് വഴങ്ങുകയും, അവൻ പ്രസംഗിച്ചുവന്ന ഉപദേശം തള്ളിപ്പറയുകയും ചെയ്യാത്തപക്ഷം അഗ്നിക്കിരയാക്കണമെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ താൻ പറഞ്ഞ ഏകമുദ്രപടി “തന്റെ സത്യത്തെ തള്ളി പറവാൻ ദൈവം എനിക്കു ഇടവരുത്തുകയില്ല” എന്നായിരുന്നു.

ചില നാളുകൾക്കുട കഴിഞ്ഞശേഷം തന്റെ 43-ാമത്തെ ജന്മദിവസം ജോൺ ഹൂസ്റ്റ്, അനേകമാസങ്ങളോളം തുടരെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ആലോചനാ സഭയുടെ മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടു.

ചെങ്കോൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു മുമ്പിൽ നടക്കുന്ന അകമ്പടിയുമായി ചക്രവർത്തി കിരീടം ധരിച്ചുകൊണ്ടു വളരെ ആഡംബരപൂർവ്വം ആലോചനാമണ്ഡപത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു, പ്രഭുക്കന്മാരും മഹത്തരങ്ങളും ചുറ്റിലും നിന്നിരുന്നു. സാധുവായ തടവുകാരന്റെ മേൽ മരണവിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനു കർദ്ദിനാളന്മാരും ബിഷോപ്പന്മാരും അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

ഹൂസ്റ്റിനെ സഭയിൽ ഹാജരായിട്ടുള്ള എല്ലാവർക്കും കാണത്തക്കവണ്ണം ഒരു ഉയന്ന പീഠത്തിന്മേൽ നിർത്തി. അവനു ചുറ്റും പടയാളികളുടെ ഒരു സംഘ

വും അണിയായി നിന്നു. തന്റെ സ്ഥിതി വളരെ ആ
പൽക്കരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തമനായ ഹു
സ്സിനു മനസ്സിലായി. തന്റെ പക്ഷത്തു തുണനില്ല
വാൻ ആശങ്കയായിരുന്നു. എങ്കിലും തന്റെ നില
വിളികേൾപ്പാനും തന്നെ സഹായിപ്പാനുമായി ത
ന്റെ ദൈവവും ഭക്ഷിതാവുമായ, പ്രാണനാഥൻ
തന്റെ സമീപം ഉണ്ടെന്നു അവനു നല്ല
ബോധ്യമായിരുന്നു. അന്ത്യത്തോളം വിശ്വസ്തനായി
നിൽക്കേണ്ടതിനാവശ്യമായ കൃപയ്ക്കുവേണ്ടി അവൻ
മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ശത്രുക്കൾ അവനെ ഇടത്തുട്ടു
കാരനാണെന്നു ആരോപിച്ചു കുറ്റത്തെ അടിസ്ഥാ
നമാക്കി പരസ്യമായി അവനെ ദാമിപ്പിക്കണമെന്നു
വിധിയുണ്ടായി. ഇതിനു മറുപടിയായി അവൻ താ
ഴെവർത്തപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കമാത്രം ചെയ്തു.

“ദൈവമായകർത്താവേ! നിന്റെ മനസ്സിലിവിൻ
പ്രകാരം എന്റെ എല്ലാ ശത്രുക്കൾക്കും ക്ഷമ നൽകേണ
മേ. ഞാൻ പരമാർത്ഥവിരുദ്ധമായി കുറ്റം ചുമത്തപ്പെ
ട്ടും അന്യായമായി ശിക്ഷ വിധിക്കപ്പെട്ടു മരിക്കുന്നു
എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ. എങ്കിലും ഈ പാപ
ത്തെ നീ അവരോടു ക്ഷമിക്കണമേ”.

അവൻ യുദ്ധയാണെന്നു മറ്റും പറഞ്ഞു അവ
ൻ വീണ്ടും ഉച്ചത്തിൽ അവനെ ആക്ഷേപിച്ചു. ഇ
തിനു അവൻ സൗമ്യമായി ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു.
“എന്റെ രക്ഷയുടെ പാനപാത്രം അവൻ എന്നിൽ
നിന്നു ഒരിക്കലും നീക്കിക്കളയപ്പെടുന്നതും, നേരെമറി

മു അവന്റെ കൃപയാൽ അവന്റെ രാജ്യത്തിൽ ഇ
ന്നു ഞാൻ അതിൽനിന്നു കടിക്കുമെന്നു ഞാനറിയു
ന്നു". നിസ്സഹായനായ ഈ തടവുകാരന്റെ മേൽ, പ
ട്ടക്കാരാകട്ടെ പ്രഭുക്കളാകട്ടെ കഠിനമല്ലാതെ അശേഷം
സഹതാപം പ്രദർശിപ്പിച്ചില്ല. രണ്ടടി നീളം
വരുന്ന ഒരു കടലാസുകിരീടം അവരുണ്ടാക്കി അതി
ന്മേൽ മൂന്നുപിശുക്കളുടെ രൂപം വരച്ചു വലിയക്ഷ
രത്തിൽ "ഇടത്തുപ്രമാണി" എന്നവാക്കും എഴുതിഅ
വന്റെ തലയിൽ വെയ്ക്കയും അവനെ പരിഹസിക്ക
യും ചെയ്തു.

ഇതു കണ്ടപ്പോൾ ഇസ്സാ ശാന്തസ്വരത്തിൽ ഇ
പ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞു:

“അരിഷ്ടപാപിയായ എനിങ്ങവേണ്ടി എന്റെ
കത്താവായ യേശു സങ്കടകരമായ മുൾക്കിരീടം ധരി
ച്ചു ക്രൂശിലെ ഹീനമരണം അനുഭവിച്ചുവല്ലോ. ആ
കയാൽ അവന്റെനിമിത്തം അതിലും ലഘുവായ ഈ
കിരീടം ഞാൻ സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാം.”
“നിന്റെ ആത്മാവിനെ സാത്താനും നരകത്തിനും ഞ
ങ്ങൾ ഏൽപ്പിക്കുന്നു” എന്നു മെത്രാന്മാർ എല്ലാവരും
കൂടെ പറഞ്ഞു. “എന്നാൽ ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവി
നെ കൃപയുള്ള കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ ഭരമേ
ൽപിക്കുന്നു” എന്നു അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

ഈ വിധത്തിൽ തമസംവിനാ നഗരത്തിനു
പുറത്തുള്ള തോടുകളുടെ മദ്ധ്യേ കിടക്കുന്ന ഒരു മൈതാ

നത്തിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കൊലാസംഗമലത്തേക്കു അവനെ ആനയിച്ചു. അവനെ കാവൽചെയ്യുന്നതിനായി 800 പടയാളികൾ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. നിരായുധനായ ഒരു സാധു മനുഷ്യനെ കാവൽചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഇത്ര വലിയ ഒരു സൈന്യം എന്തിനാണു വാ? നഗരത്തിൽ നിന്നു കൊലാസംഗമലത്തേക്കു പോകുന്ന വഴിയിലുള്ള പാലം ആൾഭാരം നിമിത്തം തകർന്നുപോകുന്നുള്ള ഭയത്താൽ നഗരവാതിൽ അടച്ചുകൊണ്ടു ആളുകളുടെ ഗമനത്തെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടിവന്നു.

ശാപപൂർണ്ണവും ആനന്ദപൂർണ്ണവുമായ ഒരു മനോഭാവമത്രെ ഇസ്ത കൊലാസംഗമലത്തേക്കുള്ള യാത്രയിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചത്. ആർച്ചബിഷോപ്പിന്റെ അമന്യുടെ പടിവാതിൽക്കൽക്കൂടി കടക്കുമ്പോൾ തന്റെ പുസ്തകങ്ങളെ ആ നെടുമുറ്റത്തുവച്ചു ഭജിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടാറെ അവരുടെ ദുഷ്ടതയുടെ അത്മശൂന്യമായ പ്രകാശനത്തിൽ അവൻ പുഞ്ചിരിതു കാതെയിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവിടെനിന്നു അൽപദൂരം ചെന്നശേഷം “ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ യേശുവേ! എന്നോടു മനസ്സിലിയേണമ” എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. കൊലാസംഗമലത്തെന്നു വരെയും ഏവംവിധങ്ങളായ യാചനകൾ കഴിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവൻ പോയത്. “ഈ മനുഷ്യൻ ഇതിനു മുൻപു പരമേശ്വരനോടു പ്രസംഗിച്ചതോ ഒന്നും ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; എങ്കിലും ശുദ്ധവചനങ്ങളും ക്രിസ്തീയപ്രാർത്ഥനകളുമല്ലാതെ അവന്റെ വായിൽനിന്നു കേൾക്കുന്നില്ല.” എന്നു അ

വനെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു നിന്ന ജനം പറകയുണ്ടായി
 താൻ മരണം ഏൽക്കേണ്ടതിന്നു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരു
 ന്നു സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ മുട്ടുകുത്തി ഉയരത്തിലേ
 ക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടു ഉച്ചുസപരത്തിൽ 31, 51 എന്നീ
 സങ്കീർ്തനങ്ങളിലെ വസ്തുതകളടക്കിയും, പ്രത്യേകം
 “നിന്റെ കയ്യിൽ ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനെ ഭര
 മേൽപിക്കുന്നു, വിശ്വപ്രഭാവമായ യഹോവേ നീ
 എന്നെ വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു” എന്നുള്ള
 വാക്യം യദേകപൂർവ്വം എടുത്തു പറഞ്ഞും പ്രാർത്ഥി
 ച്ചു. അപ്പൊമാനു വിരമിച്ചശേഷം, കർത്താവായ യേ
 ശുവേ നിന്റെ സത്യസുവിശേഷംനിമിത്തവും നി
 ന്റെ വിശുദ്ധവചനഘോഷണംനിമിത്തവും ഭയങ്കര
 ലും ക്രൂരതരവുമായ ഈ മരണം സന്തോഷത്തോടുകൂടെ
 ഞാൻ ഏറ്റുകൊള്ളുന്നു; എന്റെ ശത്രുക്കൾ ചെയ്യുന്ന
 അപരാധത്തെ അവരോടു ക്ഷമിക്കണമേ” എന്നു വീ
 ങ്ങും പ്രാർത്ഥിച്ചു. പിന്നെ ഒന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചാൻ ഘാ
 തകന്മാർ സമ്മതിക്കാതെ വിറകുകൂമ്പാരത്തിന്നു ചുറ്റും
 മൂന്നു പ്രാവശ്യം അവനെക്കൊണ്ടു പ്രദിക്ഷണം ചെ
 യ്യിച്ചു. അതിന്നു ശേഷം കാരാഗൃഹപ്രമാണികളോടു
 ചില കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നതിന്നു അനുവാദം
 ചോദിച്ചുവാങ്ങി. അവർ വന്നു ചേർന്നപ്പോൾ അവ
 രോടു ഇവണ്ണം പറഞ്ഞു: “എന്റെ നേരെ നിങ്ങൾപ്ര
 ദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ ദയവിന്നും വേണ്ടിഞാൻ നി
 ങ്ങൾക്കു നിഷ്കളങ്കമായ നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.
 കാവൽക്കാരെന്ന നിലയിലല്ല, സഹോദരനെന്ന നിലയി

ലത്രേ നിങ്ങൾ എന്നോടു വർത്തിച്ചത്. ഇന്നുഞാൻക
 ത്താവിനോടുകൂടെ പരദീസയിലിരിക്കുമെന്നുള്ളതും,
 ആരുടെനിമിത്തം ഞാൻ ഈ മരണം ആസ്വദിക്കേ
 ണ്ടിവരുന്നുവോ ആ രക്ഷിതാവിലുള്ള എന്റെ ആശ്ര
 യത്തിനു ഒരു കലുക്കവും തട്ടിയില്ല എന്നുള്ളതും നിങ്ങൾ
 ശ് അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ" ഉടനെ ഘാതകസംഘം
 വന്നെ പിടിച്ചു ഒരു ചിതകുറ്റിയോടു ചേർന്നു നന്നവ
 ഉള്ള കയറുകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചു; തുരുമ്പുപിടിച്ച കരുത്ത
 ഒരു ഇരുമ്പു ചങ്ങല അവന്റെ കഴുത്തിൽ ഇട്ടു കെട്ടിമു
 രുക്കി. ഇതിങ്കൽ അവൻ പുഞ്ചിരിയിട്ടുകൊണ്ടു പറ
 ഞ്ഞതു: "എന്റെ അരുമനാഥനും രക്ഷകനുമായ ക
 ത്താവു എന്റെ പേക്കായി ഇതിലും കടുപ്പവും ഭാര
 വുമേറിയ ചങ്ങലയാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവല്ലോ. അ
 വന്റെ നിമിത്തം അരിഷ്ടപാപിയായ ഞാൻ ഇപ്ര
 കാരം ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നതിൽ എന്തിനാണ് ലജ്ജ ഭാ
 വിക്കുന്നത്." ഇടയ്ക്കിടെ കച്ചികെട്ടുകൾ വിരിച്ചുവ
 ലിയ കഴകൾ അവനു ചുറ്റും കഴുത്തോളം അടുക്കിവ
 ച്ചു വിറകിനു തീയുറകൊടുത്തു. ജപാലകൾ ഉയർന്നു
 രക്തസാക്ഷിയെ ചുറ്റിവീശി കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
 ഉടനെ ഇതാ, ഒരു സംഗീതശബ്ദം പുറപ്പെടുന്നതായി
 കേൾക്കുന്നു. വേദനകളുടെ മദ്ധ്യേ സാധുവായ ഹൃസ്വ
 സ്തോത്രഗീതം പാടുന്നതത്രേ കേൾക്കുന്നത്. "ദൈവ
 ത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവേ! എന്നോടു കരുണയു
 ണ്ടാകേണമേ" എന്നുള്ള യാചനാശബ്ദവും ഇടയ്ക്കി
 ടെ പൊങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അധികസമയം കഴിയ

നന്തിനമുൻപേ കാറു വിശി അഗ്നിജപാല അവന്റെ മുഖത്തിനു നേരെ അടിച്ചതിനാൽ ശബ്ദം നിന്നു പോയി. എങ്കിലും തന്റെ വിശ്വസ്തദാസന്റെ കയ്യടകളെ കർത്താവു അവസാനിപ്പിക്കുന്നതുവരെ കുറച്ചുസമയത്തേക്കുകൂടെ പ്രാർത്ഥനയിലെന്നപോലെ അവന്റെ തലയും അധരങ്ങളും അനങ്ങുന്നതു കാണാമായിരുന്നു. അവന്റെ ശരീരം ജപാലകൾക്കിരയായി ഭവിച്ചു. ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു; ആത്മാവ് നിത്യ സ്വസ്ഥതയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇസ്ലിന്റെ ശരീരം ഭവിച്ച ചാരവും, അവൻ മരണം പ്രാപിച്ച സ്ഥലത്തെ മണ്ണും ഒരു വണ്ടിയിൽ കയറ്റി സമീപപ്രദേശത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയ നദിയിൽ ഒഴുക്കിക്കളഞ്ഞു. സത്യത്തിനുവേണ്ടി ജീവൻ വെടിഞ്ഞ പുണ്യസാക്ഷിയുടെ യാതൊരു ലക്ഷ്യവും ശോചിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനായിരുന്നു ഇപ്രകാരം ചെയ്തത്. ഈ കാലത്തു ചമയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വിചാലഗീതത്തിൽ ഇപ്രകാരം വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു:-

“എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും അവന്റെ ചാരം ചിതറപ്പെടും. യാതൊരു നദിക്കോ, അതിന്റെ കരകൾക്കോ അതിനെ ഉള്ളടക്കിക്കൊള്ളാവുന്നതല്ല. മരണത്താൽ മിണ്ടടക്കാമെന്നു ശത്രുക്കൾ നിരൂപിക്കപ്പെടുകയും, ദഹനത്താൽ അമർത്തിക്കളയാമെന്നു പീഡകന്മാരാൽ നിന്ദയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു സുവിശേഷം ഈവിധം എല്ലായിടത്തും പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുകയും പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.” ഈ വൃത്താന്തം

വായിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യരുടെ നിഷ്ഠൂരതയോത്തു് നാം ഞെട്ടിപ്പോകുമെന്നതിന്നു സന്ദേഹമില്ല. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാക്കെയും മാനുഷികമായ വ്യാപാരങ്ങളെ അദൃശ്യമായ ഭൂജ്ഞാൽ അവൻ നടത്തുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു തന്റെ കൃപാകരമായ ഉദ്ദേശത്തെ നിറവേറുന്നു എന്നതു നാം വിസ്മരിച്ചുപോകരുതു്. പീഡകളിലും പരിശോധനകളിലും നിന്നുസദാ നമ്മു ഉത്ഭവിക്കുന്നതിന്നു അവൻ സംഗതിയാക്കുന്നു.

മദ്ധ്യാകാശങ്ങളിലെ അന്ധകാരത്തെ നീക്കുന്നതിൽ ഉപയോഗപ്രദമായിട്ടുള്ള മൂവാന്തിരങ്ങളാൽ ഒന്നായി രക്തസാക്ഷികളുടെ പരമനാഗ്നി തിത്തിട്ടുണ്ടു്. ഈ ദൈവഭൂതന്മാരുടെ കഷ്ടതയിങ്കലുള്ള ധൈര്യനിമിത്തം അവർ ഏതൊന്നിനായി മരിച്ചുവോ, ആ പ്രമാണങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അനേചക്ഷണം ആ ഉകളുടെയിടയിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിന്നും അങ്ങനെ അനവധി ജനങ്ങൾ സത്യ പാഥയെ പിന്തുടരുന്നതിന്നും സംഗതിയായിരിക്കുന്നു.

21. റിഡ്ലിയും ലാറിമറും.

ലാറിമർ ഇംഗ്ളണ്ടിലെ ലിസസ്റ്റർ 1475-ൽ ജനിച്ചു. തന്റെ ചെറുപ്പകാലത്തു മാതാപിതാക്കന്മാർ വിദ്യാഭ്യാസാത്മകം തന്നെ കോമ്പ്രിഡ്ജ് സർവകലാശാലയിൽ അയച്ചു. ഇവിടെ വെച്ചു ലാറിമർ നവീകരണനേതാക്കന്മാരായ അനേക ആളുകളുടെ സ്നേഹത്തിനു പാത്രവാനായിത്തീർന്നു. അവരുമായുള്ള സംസർഗ്ഗംമൂലം നവീകരണോപദേശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസം തന്നിൽ രൂഢമൂലമായിത്തീർന്നു. തന്മൂലം, ഇംഗ്ളണ്ടിൽ വേദപുസ്തകം സ്വാതന്ത്ര്യമായുപയോഗിക്കാൻ പാടില്ല എന്നുള്ള ഓർമ്മറി എട്ടാമന്റെ കൽപനയ്ക്കു എതിരായി ധൈര്യസമേതം ഒരു ലേഖനമെഴുതി രാജാവിന്റെ പേക്കു നേരിട്ടു അയച്ചുകൊടുത്തു.

ക്രോംവെലിന്റെ കാലത്തു ലാറിമർ ഒരു സഭാനേതാവായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെ താൻ വിശ്വസ്തതയോടുകൂടെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു. റോമാമതക്കാർ അന്നുമുതൽ തന്നെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വടംകൂട്ടുകൾ ചെയ്തു തുടങ്ങി.

തൽഫലമായി ലണ്ടനിലെ ബിഷോപ്പിന്റെ മുമ്പാകെ ഹാജരായിക്കൊള്ളണമെന്നുള്ള ഒരു കൽപന തന്നിക്കു കിട്ടി. അവരുടെ മുമ്പാകെ തന്നിക്കു പലവിധമായ ഉപദ്രവങ്ങൾ നേരിട്ടുവെങ്കിലും ധൈര്യത്തോടുകൂടെ അതിനെക്കൊല്ലാ സഹിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ആൻബൊലിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടെ

താൻ വെഴ്സസ് ററിഡെനവീകരണവിഷ്വോപ്പായി
 തീർന്നു. ഈ സ്ഥാനത്തിന്നു കൊണ്ടു താൻ നവീക
 രണോപദേശത്തെ ആവോളം തന്റെ അധികാരസി
 മയ്ക്കുള്ളിൽ പരത്തുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു.

കൂടാതെ അനേകപരിഷ്കാരങ്ങളും താൻ നടപ്പി
 ൽവരുത്തി. സഭാഭരണത്തിൽ താൻ അഭിപ്രീതിയു
 നയിക്കുന്നു. തന്റെ പെരുമാറ്റങ്ങൾമൂലം സഭാജനങ്ങ
 ളുടെ അതിരറ്റ സ്നേഹത്തിനു താൻ പാത്രവാനായി.
 അക്കാലത്തു താൻ വേദപുസ്തകം ഇംഗ്ലീഷിൽ ഭാ
 ഷാന്തരപ്പെടുത്തി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. പാർലമെൻറിൽ
 താൻ നവീകരണത്തിനായി ശക്തിയോടു വാദിച്ചു.
 ഈ സമയമെല്ലാംതന്നെ ഭേദിച്ചു നശിപ്പിക്കുന്നതി
 ന് തർക്കനോക്കി ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരാളും ഉണ്ടായിരുന്നു.
 ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭഷ് പ്രേരണമൂലം ലാറിമർ കറെ
 നാൾ കാരാഗൃഹവാസം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു.

എഡ്വേർഡ് ആറാമന്റെ ഭരണകാലത്തു പ്രോട്ട
 സ്റ്റന്റൻ മതക്കാർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുകയുംതൻ
 മൂലം ലാറിമറിനു വിടുതൽ കിട്ടുകയും ചെയ്തു. എ
 ന്നാൽ ഈ സമാധാനം അധികകാലം നിന്നില്ല.

മേരിരാജ്ഞിയുടെ ഭരണമായപ്പോഴേക്കു പ്രോട്ട
 സ്റ്റന്റൻക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന സകല സ്വാ
 തന്ത്ര്യവും ഹനിക്കുകയും അവർ കൂടുതലായി പിഡി
 പ്പിക്കപ്പെടുകയുംചെയ്തു. ലാറിമറിന്റെ പ്രധാന ശ
 ത്രവായിരുന്ന ഗാർഡിൻ ഇക്കാലത്തു പ്രധാനമന്ത്രി

യായിതീർന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ലാററിമർ ഹാജരായിക്കൊള്ളണമെന്നുള്ള ഒരു കൽപന തന്നിക്കു താമസിയാതെ കിട്ടി.

തന്നിക്കു ഒളിപ്പോടത്തക്കവണ്ണം പലവിധ സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവയൊന്നും വകവയ്ക്കാതെ ഡൈറക്ടറോടുകൂടെ ലണ്ടനില്പേക്കുപുറപ്പെട്ടു. ഈ യാത്ര തന്റെ ആയുസ്സിൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതിലേക്കും ഏറ്റവും സന്തോഷമേറിയ ഒരു പ്രയാണമായിരുന്നു എന്നു താൻ പ്രസ്താവിച്ചതായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. താൻ കടന്നുപോകുമ്പോൾ രക്തസാക്ഷികളായി കൊല്ലപ്പെട്ട അനേകരുടെ ശ്മശാനസ്ഥലങ്ങളെ കണ്ടുകൊണ്ടു: “ഈ ചുടുകാട്” എത്രയോ നാളായി എനിക്കു വേണ്ടി മനേനൊന്നുവരപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു” എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. താൻ ലണ്ടനിലെത്തി മന്ത്രിസഭയുടെ മുമ്പാകെ ഹാജരായി. അവർ തന്റെ മേൽ കാര്യം ആരോപിച്ച ഓക്സ്ഫോർഡ് ജയിലിൽ തടവുകാരനായി അയയ്ക്കുകയാണുണ്ടായത്:

ലാററിമറിനെ അറസ്റ്റാക്കിയ കാര്യം കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ, ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിലെ ബിഷോപ്പായിരുന്ന നിക്ക്കോളാസ് റിഡ്ലിയേയും അറസ്റ്റാക്കിയ ബന്ധനസ്ഥനായി തടവിൽ പാർപ്പിച്ചിരുന്നു. വിശ്വാസവീരനായ ഈ ബിഷോപ്പ് ന്യൂക്യാസ്സിൽ പട്ടണത്തിലുള്ള ഒരു വിദ്യാലയത്തിൽ ചേർന്നു പഠിച്ചു. അതിന്റെശേഷം അദ്ദേഹം ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി കേംബ്രിഡ്ജ് സർവകലാശാലയിൽ പോ

യിലേക്ക്. തന്റെ അസാധാരണ സാമർത്ഥ്യം മൂലം
താൻ അവിടെനിന്നും ഉന്നതബിരുദകൾ സമ്പാദിക്കു
ന്നതിനിടയായിത്തീർന്നു. തന്റെ വിദ്യാഭ്യാസാനന്ത
രം പെരുംബ്രഹ്മക്കിലെ പ്രധാനാദ്ധ്യാപകനായി നിയമി
ക്കപ്പെട്ടു. എഡ്വേർഡ് ആറാമന്റെ കാലത്തു റിഡ്
ലി ലണ്ടനിലെ ബിഷോപ്പായിത്തീർന്നു.

റോമാസഭയുടെ ഒരംഗമായി താൻ വളർത്തപ്പെട്ട
എങ്കിലും പ്രൗഢപുത്തിലഭിച്ചശേഷം നവീകരണോപ
ദേശങ്ങളിലുള്ള തിഷ്ണതമൂലം താൻ ഒരു പ്രോട്ട
സ്റ്റന്റൻറു കാരനായിത്തീരുകയും തന്റെ ശിഷ്യായു
സ്സ് സത്യത്തിനുവേണ്ടി ധീരധീരം പോരാട്ടുന്നതിനു
വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

മേരി രാജ്ഞിയുടെ ഭരണാരംഭത്തോടുകൂടെതാൻ
പീഡകളനുഭവിക്കുന്നതിനു തുടങ്ങി. “മതഭ്രഷ്ടകൻ”
എന്ന കാരത്തിനു തന്നെ ബിഷോപ്പുസ്സ് മാനത്തുനി
ന്നു ഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ ഒരു തടവു
കാരനായി അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ശേഷം
ഓക്സ്ഫോർഡിലുള്ള ജയിലിൽ ബന്ധനസ്ഥനാ
യിപാത്തു. ഇവിടെ റിഡ്ലി, ലാറ്റിമർ എന്നീ
വിശ്വാസവീരന്മാർ ഇരുവരും റോമാമതക്കാരിൽ നി
ന്നു അനുഭവിച്ച പീഡകൾ അനുഭവമത്രെ.

1555 സെപ്തമ്പർ 30-ാം- റിഡ്ലി, ലാറ്റി
മർ എന്നിവർ ലിങ്കൺബിഷോപ്പിന്റെ മുമ്പാകെക്കൊ
ണ്ടുവരപ്പെട്ടു. “റോമാമതത്തോടു വിപരീതമില്ലാതെ

പോപ്പിനെ ബഹുമാനിച്ച് നിന്റെ ശിഷ്യായുസ്സ് കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതു പലവിധത്തിലും നിനക്കു പ്രയോജനകരമായിരിക്കും" എന്നും മറ്റും ബിഷോപ്പ് റീഡ് ലിയോട്ടു പറഞ്ഞു. എങ്കിലും റീഡ് പി അതിനെയെല്ലാം നിഷേധിച്ചു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അതിനാൽ കുപിതനായ ബിഷോപ്പ് അദ്ദേഹത്തെ ജയിലിലേക്കു വീണ്ടും അയച്ചു.

ലാററിമർ ഇപ്രകാരംതന്നെ ധൈര്യസമേതം ബിഷോപ്പിനോടുത്തരം പരകമൂലം അദ്ദേഹത്തെയും വീണ്ടും ജയിലിലേക്കുതന്നെ അയച്ചു.

അടുത്ത ദിവസവും സഭകൂടി. റീഡ് പി അത് പംപോലും വകവയ്ക്കാതെ തന്നോടു ചോദിച്ച സകല ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരം നൽകി. ഒന്നുകൊണ്ടും ഇളകുന്നതിനു റീഡ് ലിക്കു മനസ്സില്ല എന്നു കണ്ടപ്പോൾ ബിഷോപ്പ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "ഹേ! ധർമ്മമനുഷ്യാരാജ്യത്തിനും, രാജനീതിക്കും, മതത്തുനിന്നും വിചരിതമായി കൂസൽകൂടാതെ അപലപിക്കുന്ന ഭഷ്ടാത്മാവേ! നിന്റെ അവസ്ഥാനം അടുത്തിരിക്കുന്നതു നീക്കണന്നില്ലേ! നിന്നെ നിന്റെ മതവൈരാഗ്യത്തോടുകൂടെതന്നെ അഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിക്കുന്നതിനു ഇതാഞാൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു" ഒന്നുകൊണ്ടും അധൈര്യപ്പെടാതെ സന്തോഷമാനസ്സനായി താൻ തിരികെ ജോലിയിലേക്കു പോയി.

ലാററിമർ താനും ധൈര്യത്തോടും പ്രസന്നവദനത്തോടുംകൂടെ സഭയുടെ മുമ്പാകെ നിന്നുകൊണ്ടു

“ദൈവസത്യത്തിനു വിപരീതമായി സംസാരിക്കുന്നതിനു എന്ന പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു മനുഷ്യനും സാധിക്കയില്ല എന്നുള്ളതു ഭാത്തുകൊണ്ടുമാത്രമേ എന്നോടു സംസാരിക്കാവൂ” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെയും റീഡ്ലിയോടുകൂടി ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നതിനുത്തരവായി.

‘ഈ വിശ്വാസവിരോധം ജയിലിൽ അന്യോന്യം ധൈര്യപ്പെടുത്തി കഴിച്ചുകൂട്ടി’ തങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ അഗ്നിക്കു ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതിന്റെ തലേ രാത്രി കാവൽസൂക്ഷിച്ചുകാരനോടു ഒന്നിച്ചു അത്താഴം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ റീഡ്ലി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ഞാൻ എത്രമാത്രം ആനന്ദമുള്ളവനാകുന്നു എന്നുള്ളതു നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അതുകൊണ്ടു നാളെ നടക്കുവാൻപോകുന്ന എന്റെ കല്യാണവിരുന്നിലേക്കു (തന്റെ ശരീരദഹനം) നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയേയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയുംകൂടെ ഞാൻ ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയണം”. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കാരാഗൃഹപ്രമാണിയുടെ ഭാര്യ വാവിട്ടു നിലവിളിച്ചുപോയി. കരഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്ന സ്ട്രീയോടറിഡ്ലി: “അല്ലയോ പ്രിയ സഹോദരി! നാളെ രാവിലെ ഞാൻ അനുഭവിക്കേണ്ട ഭക്ഷണം അൽപം കയ്പുള്ളതുതന്നെയെങ്കിലും എന്റെ അത്താഴം എനിക്കു ആനന്ദമേറിയതത്രെ എന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു എന്നോടുകൂടെ സന്തോഷിക്ക” എന്നു പറഞ്ഞു. തന്നെ ജയിലിൽ കാണാൻ വന്ന സഹോദരൻ

തന്നോടുകൂടെ ആ രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടട്ടെ എന്നു പോലീ
ച്ചപ്പോൾ “തന്നിക്കു സുഖനിദ്ര ലഭിക്കുന്നരാത്രി ഇ
ന്നത്തേതത്രെ എന്നും സഹോദരൻ തന്നോടുകൂടെ താ
മസിച്ചാൽ ശരിയായി ഉറങ്ങുന്നതിനു തന്നിക്കു സാ
ധിക്കയില്ല” എന്നും പറഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തെ അയച്ചുക
ളകയാണുണ്ടായത്.

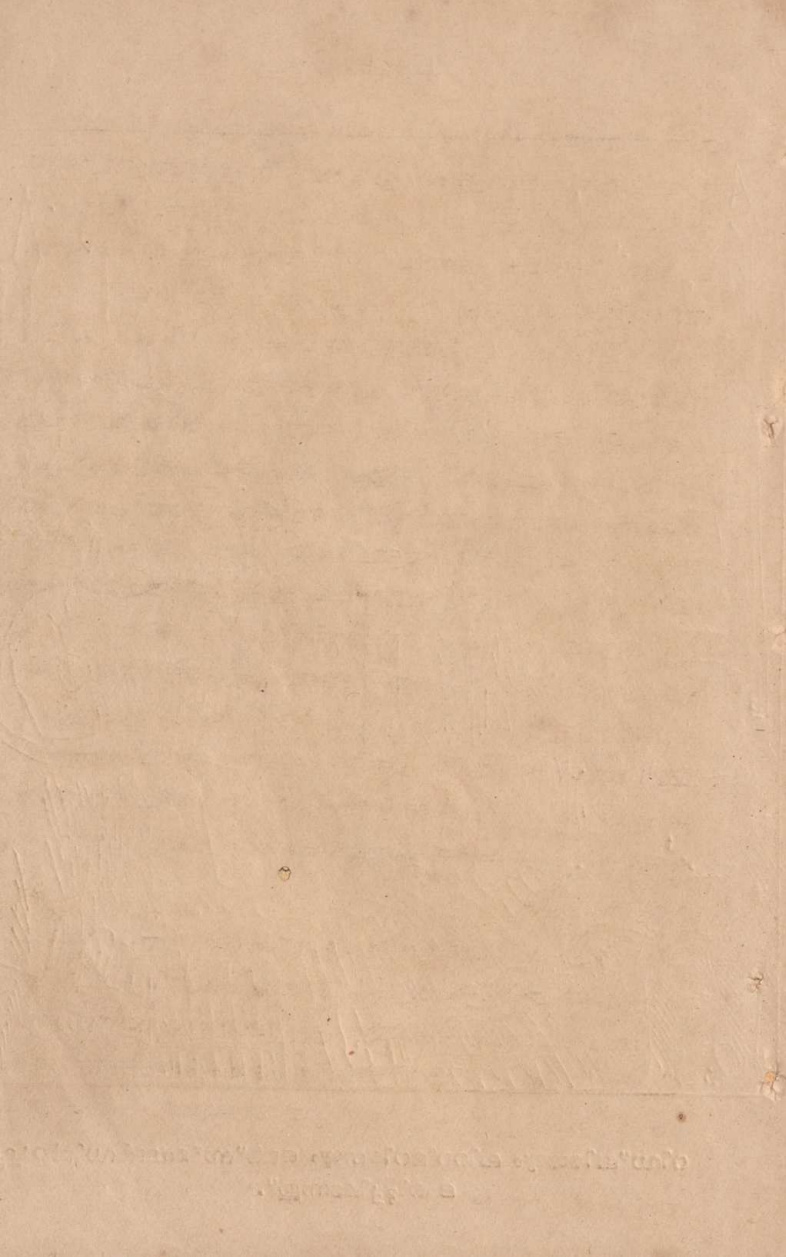
ഈ സഹോദരൻ പോകുമ്പോൾ: “പ്രിയ റീഡ്
ലി! സന്തോഷമുള്ളവനായിരിക്ക. കുത്താവിന്റെ കൂ
ശിനെ ക്ഷമയോടെ വഹിക്കുക; സർവശക്തൻ നി
നക്കു സഹിഷ്ണുതാശക്തി അയച്ചുതരുമാറാകട്ടെ”
എന്നു പറയുകയുണ്ടായി.

റീഡ്ലി, ലാററിമർ ഈ സഹോദരനാറെ നീ
ചവസ്സും ധരിപ്പിച്ചു ചിതാസംഗമത്തേക്കു ആനയി
ച്ചു. അവർ അവിടെ പ്രവേശിച്ചതങ്ങളുടെ കണ്ണുക
ളെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുയർത്തി. “സ്നേഹമുള്ള പിതാവേ!
ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ നിത്യഭവനത്തിലേക്കു വരുന്നു. നി
ന്റെ വാത്സല്യകൈനീട്ടിക്കൊണ്ടു സ്വർണ്ണപടിവാതു
ക്കൽ ഞങ്ങൾക്കായി കാത്തുനിൽക്കുന്നതു ഞങ്ങൾകാ
ണുന്നു. പിതാവേ! ഇംഗ്ളണ്ടുരാജ്യത്തോടു കരുണ
ചെയ്യേണമേ. അതിനെ അതിന്റെ എല്ലാ ശത്രുക്കളി
ൽനിന്നും വിടുവിക്കേണമേ” എന്നു ഏറ്റവും ഉച്ചത്തി
ൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

അതിന്റെശേഷം അവരെ ഇരുവരെയും ഒരു ച
ങ്ങലയാൽ ചിതക്കുറിയോടു ചേർത്തു ബന്ധിച്ചു. ചി
തയ്ക്കു തീ കൊടുക്കുന്നതിനു മുൻപായി റീഡ്ലി സ

റിഡ്ലിയേയും ലിററിനെയും ഓക്സ്ഫോർഡിൽവെച്ചു
ചെയ്യിക്കുന്നത്.

മീപെ നിന്നിരുന്ന മേയറിനെ വിളിച്ചിട്ടു: “അല്ലയോ മാനുഷേ! ഇന്നു ഈ നാട്ടിലുള്ള സത്യാവിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടിയും പ്രത്യേകിച്ചു എന്റെ സഹോദരികളുവേണ്ടിയും ഞാൻ നിങ്ങളോടപേക്ഷിക്കുന്നു. ഞാൻ രാജ്ഞിയുടെ അടുക്കൽ അവർക്കുവേണ്ടി സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ അവർക്കുവേണ്ടി ഒരു മാധ്യസ്ഥത വഹിക്കുമല്ലോ. എന്റെ മനസ്സിനു അൽപമെങ്കിലും ഭാരമുണ്ടെങ്കിൽ അതു എന്റെ പാവപ്പെട്ട സഹോദരിയെക്കുറിച്ചും ഈ വിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചും അത്രെ. ഞാൻ ലണ്ടനിലെ ബിഷോപ്പായിരുന്ന അവസരത്തിൽ പാവപ്പെട്ടവർക്കായി കുറെ സ്ഥലങ്ങൾ ഭാനം ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ ബിഷോപ്പ് ആ സ്ഥലങ്ങൾ അവരിൽനിന്നും അപഹരിച്ചു അവരെ നിരാധാരമായി അയച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. പ്രിയ ക്ലേഫിത്! ആ പാവപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ വാദിക്കേണമേ. സർവശക്തനായ ദൈവം നിങ്ങൾക്കു അതിന്റെ പ്രതിഫലം തരും. ദൈവം നിങ്ങളോടുകൂടെയുണ്ടായിരിക്കട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു.

ഈ സമയംകൊണ്ടു ദുഷ്ടനുമായ ആ ജനങ്ങൾ വിറകിനു തീ കൊളുത്തി. ലാറിമർ താൻ സ്നേഹിതനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “സഹോദരാ ധൈര്യവാനായിരിക്ക ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാൽ ഇന്നു ഈ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒരനാളും കെട്ടുപോകാത്തതായ ഒരു വിളക്കു കത്തിച്ചിട്ടു നാം കടന്നുപോകുന്നതിൽ നമുക്കു സന്തോഷിക്കാം”

അഗ്നിജപാല തന്റെമേൽ ശക്തിയോടെ എരിഞ്ഞുകത്തുമ്പോൾ: “പിതാവേ! നിന്റെ കൈയ്യിൽ ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനെ ഏൽപ്പിക്കുന്നു. അതിനെ കൈക്കൊള്ളേണമേ” എന്നൊക്കെ പ്രാർത്ഥിച്ചു പ്രാണനെവിട്ടു. എൺപതുവയസ്സായിരുന്ന ലാററിമർ ഈ വേദന അധികം സഹിക്കുന്നതിനിടയായില്ല തന്റെ കൃശഗാത്രം എത്രയുപേഗത്തിൽ അഗ്നിക്കിരയായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ റിഡ്ലിയാകട്ടെ, കൂടുതൽ കഷ്ടതകൾ സഹിച്ചതിന്റെ ശേഷമാണ് മരിക്കുന്നതിനിടയായത്.

ഈ ദയനീയമായ കാഴ്ച കണ്ടുകൊണ്ടു നിന്നു അനേകായിരങ്ങൾ കണ്ണുനീർ തുകി. അന്നു കരയാത്തവനായി ഒരുവൻപോലും ഇല്ലായിരുന്നു. റിഡ്ലിയുടെ സഹോദരന്റെ വാവിട്ടുള്ള നിലവിളി അനേകരെ സന്താപസാഗരത്തിൽ കടത്തിവിട്ടു.

ഈ വിശ്വാസവീരന്മാരായ ദൈവമക്കളുടെ രക്തസാക്ഷിമരണംമൂലം അനേകരും സത്യവഴികളെ കണ്ടുപിടിച്ചു നീതിപാഥകളിൽ കൂടി കടന്നുപോകുന്നതിനിടയായി.

മരണപര്യന്തം വിശ്വസ്തനായി നിന്നു കഷ്ടതകൾ ക്ഷമയോടു സഹിച്ച ഈ സിദ്ധന്മാർക്കു ജീവകിരീടം സമ്മാനിക്കപ്പെടുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ നാളിനു വേണ്ടി തിരുന്നാമം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടതാകട്ടെ.

22. റോലിൻസ് വൈററ്.

രക്തമറിയ എന്ന അഭിധാനത്താൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഇംഗ്ളണ്ടിലെ രാജ്ഞിയായ മേരിയുടെ കാലത്തു നവീകരണനേതാക്കന്മാർ തുടങ്ങിയുള്ള അനേകക്രിസ്തുഭക്തന്മാർ അഗ്നിക്കിരയാക്കപ്പെട്ടു. അവരിൽ ഒരാളായിരുന്നു റോളിൻഡ് വൈററ്. ഇദ്ദേഹം വെയിൽസിലെ കടൽത്തീരങ്ങളിൽ അലറി അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തിരമാലകളെ വകവയ്ക്കാതെ ദിവസംപ്രതി കടലിൽ പോയി മീൻ പിടിച്ചുകാലയാപനം ചെയ്തുവന്ന ഒരുവനായിരുന്നു. എഡ്വേർഡ് ആറാമന്റെ കാലത്തു ഇംഗ്ളണ്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ച സുവിശേഷം അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സുവിശേഷകന്മാരിൽനിന്നു ലളിതമായ ക്രിസ്തീയോപദേശങ്ങൾ അദ്ദേഹം കേട്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ വിശുദ്ധവചനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ശരിയായ ജ്ഞാനം തനിക്കു ലഭിക്കുന്നതിനിടയാകയും ഒടുവിൽ ഒരു ഉപദേഷ്ടാവായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

ഈ രീതിയിൽ എഡ്വേർഡ് ആറാമന്റെ മരണം വരെ വൈററ്റന്റെ വേല കടൽതീരവാസികളായ സ്വജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ മേരിരാജ്ഞിയുടെ ഭരണം ആരംഭിച്ച തോട്ടുകൂടെ ഇംഗ്ളണ്ടിൽ മാർദ്ദിയമായി ഒരു വ്യത്യാസം ഭവിക്കയാണുണ്ടായത്. ഇതുനിമിത്തം വൈററ്

രഹസ്യമായി തന്റെ കൂട്ടുകാരോടൊന്നിച്ചു ദൈവപുനരവിഷ്ണുവിനെ പരിചരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരുകാരായ ഏതാനും ശത്രുക്കൾ ഈ ചെറിയ സംഘത്തെ കണ്ടു പിടിക്കുകയും വൈദികനെയും സഹോദരങ്ങളെയും “മതദ്രോഹികൾ” എന്ന കുറ്റത്തിൽ അറസ്റ്റു ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

വൈദികനെ വിശ്വസിക്കുന്നതിന് നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ദിവസമുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തെ ബിഷപ്പിന്റെ മുന്മാർഗ്ഗം കൊണ്ടുവന്നു. ബിഷപ്പ് തന്നെ വിശ്വസിച്ച മതദ്രോഹി എന്ന കുറ്റത്തിന് ചാർജ്ജ് ചെയ്തു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം എന്തോ നിന്നുകൊണ്ടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “മതവിദ്വേഷി” എന്ന കുറ്റത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വൈദികൻ! നീ ദൈവികവും രാജകീയവുമായ നിയമങ്ങൾക്ക് വിപരീതമായിട്ടത്രെ പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇന്ന് നിന്റെ വൈദികനായ നന്മയിലെയെ വിട്ടു കറം ഏറ്റുപറയുന്നു എങ്കിൽ നിന്നെയും നിന്റെ കൂട്ടുകാരെയും വിട്ടയയ്ക്കുന്നതിന് എനിക്കധികാരമുണ്ടെന്നു നീ അറിഞ്ഞുകൊൾക. എന്നാൽ നീ അതിന് വഴിപ്പെടാത്ത പക്ഷം അതികാരമായ ഒരു ശിക്ഷയ്ക്കു നീ അർഹനായിത്തീരുന്നതും ഉറപ്പാക്കുകയുണ്ടാകും”.

ഈ ഭീഷണിയിൽ ഒട്ടുതന്നെ കൂസൽകൂടാതെ വൈദികൻ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന സത്യത്തിൽനിന്നു തന്നെ പിന്നോക്കം വലിക്കുവാൻ യാതൊരുവനാലും സാധ്യമല്ലെന്നു ധൈര്യസമേതം ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു.

ട്ടബിഷോപ്പിനോടായി അവൻ ഇപ്പോൾ പ്രസ്താവിച്ചു. “അല്ലേയോ മഹാനഭാവൻ ഞാൻ ക്രിസ്ത്യാനിയാകുന്നു. ദൈവവചനത്തിനു വിപരീതമായ ഒരുപദേശവും എനിക്കില്ല. അഥവാ ഉണ്ടെങ്കിൽ വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നു അവയെ എനിക്കു തെളിയിച്ചുതന്നാലും! അപ്പോൾ ഞാൻ അവയെ ത്വരിച്ചു താങ്കളെ അനുവർത്തിച്ചുകൊള്ളാം.” ഈ ദൃശ്യം വിശ്വാസവിഷയകമായി പല സംഗതികളെക്കുറിച്ചു അവർ തമ്മിൽ വാദപ്രതിവാദം ഉണ്ടായശേഷം കപിതനായിത്തീർന്ന ബിഷോപ്പ്, ഒരു മതദ്രോഹി എന്ന കുറ്റത്തിൽ അവനെ നശിപ്പിച്ചുകളവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു.

വൈററ് ഇതിങ്കൽ അശേഷം ഭീതി കാണിക്കാതെ, അവിടുത്തെ ഇഷ്ടപോലെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊൾക. എന്നാൽ ഞാൻ ഒരു മതദ്രോഹിയായിട്ടല്ല മരിക്കുന്നത്” എന്നു പറഞ്ഞു. വൈററിനെ നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നതിലുള്ള വൈമനസ്യം ഹേതുവാൽ ബിഷോപ്പ് കൂടിയിരുന്ന ജനങ്ങളോടു ഈ മനുഷ്യനുവേണ്ടി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു പ്രാർത്ഥനയ്ക്കാരംഭിച്ചു.

പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞശേഷം നീ എന്തു തീരുമാനിച്ചെന്നു ബിഷോപ്പ് ചോദിച്ചതിനു: “ഞാൻ മുന്മേപ്പോലെ തന്നെ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു വൈറർ മറുപടി പറഞ്ഞു. കുറ്റവാളിയായി വിധിക്കപ്പെട്ട വൈററിനെ ലണ്ടനിൽനിന്നുള്ള ഉത്തരവു വരുന്നതുവരെ കോക്കു മാറെൽ എന്ന സ്ഥലത്തെ, ഈർപ്പമുള്ളതും വൃത്തിഹീനവുമായ തടവിൽ പാർപ്പിച്ചു.

ഇവിടെതാൻ ചെലവഴിച്ച ദിവസങ്ങൾ ഏറെയും പരിതാപകരമായതായിരുന്നു.

തന്നെ ദമിപ്പിക്കുന്നതിനുനിശ്ചയിച്ച ദിവസം രാവിലെ വൈറ്റിനെ തടവിൽനിന്നും പട്ടാളക്കാരുടെ അകമ്പടിയോടുകൂടെ പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു. ആയുധപാണികളായ ഭടന്മാരെ കണ്ടിട്ട്: “ഇതിന്റെ അർത്ഥം എന്ത്? പടയാളികളുടെ ആവശ്യം ഇവിടെ എന്താണ്? ഞാൻ ഓടിപ്പോയ്ക്കിട്ടുണ്ടെന്നോ? എന്റെ കത്താവിന്റെ പേർക്കായി ഇവയെല്ലാം സമീപമാണ് ഞാൻ യോഗ്യനാണല്ലോ എന്നോർത്തു ഞാൻ ആനന്ദിക്കുന്നതേയുള്ളൂ” എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.

എന്നാൽ അത്ര വിദൂരത്തിലല്ലാതെ അശ്രുധാര ഒഴുകിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന പാവപ്പെട്ട ഭര്യയേയും ഭാമനക്കുഞ്ഞുങ്ങളെയും കണ്ടപ്പോൾ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽകൂടെ ഒരു വാൾ കടന്നുപോയി.

തന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു താനറിയാതെ അശ്രുക്കണങ്ങൾ പൊഴിഞ്ഞുതുടങ്ങി. എന്നാൽ പെട്ടെന്നു തന്റെ ബലഹീനവശം താൻ കണ്ടിട്ടു മാറത്തടിച്ചുകൊണ്ടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “ഹാ! ജഡമേ! നീ എന്മേൽ ജയം കൊള്ളുന്നുവോ? നിന്നാൽ കഴിയുന്നതു നീയും പ്രവർത്തിച്ചുകൊൾക. എന്നാൽ എന്റെമേൽ ജയംകൊള്ളുവാൻ നിനക്കു സാധ്യമല്ല, നിശ്ചയം” ഈ സമയത്തിനുള്ളിൽ ശത്രുക്കൾ തന്നെ ദമിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. താൻ സധൈര്യം ചിതക്കുറിയുടെ അരികിലേക്കു കടന്നുചെന്നു. മുട്ടിന്മേൽ

റോളിൻസു വൈറു" തീക്ഷ്ണയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ

വീണ പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷം എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്ന പാത്രം
 “മണ്ണു മണ്ണോടും പൂഴി പൂഴിയോടും ചേരുന്നു; നീ എ
 ന്റെ അമ്മ, നിങ്കലേക്കു ഞാൻ തിരികെ ചേരുന്നു”
 അനന്തരം സന്തോഷസമേതം അവൻ ചിതക്കുറിയ
 ടെ നേരെ തന്റെ പുറംതിരിഞ്ഞു നിന്നുകൊടുത്തു താ
 ന് അവിടെനിന്നുകൊണ്ടു അടുത്തുനിന്ന സ്നേഹി
 തനോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ആത്മാവും ജ
 ഡവും തമ്മിലുള്ള ഒരു വലിയ പോരാട്ടം ഇതാ!
 ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്നു. ജഡത്തിനു കീഴ്പെട്ടു
 പോയേക്കുമോ എന്നു സംശയം തോന്നിപ്പോകാതിരി
 ക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു തീയിൽനിന്നു രക്ഷപെടുവാ
 ന് ഞാൻ യത്നിക്കുന്ന വല്ല ലക്ഷണവും, നിങ്ങൾ കാ
 ണുന്ന പക്ഷം ദയ ചെയ്തു നിങ്ങളുടെ വിരൽ എന്റെ
 നേരെ ചൂണ്ടേണമേ. അപ്പോൾ ഞാൻ കാര്യം മനസ്സിലാക്കി
 നിശ്ചലനായി നിന്നുകൊള്ളാം”.

ഇങ്ങനെ താൻ അവിടെ നിൽക്കുമ്പോൾ ഒരു
 വൻ ഒരു വലിയ ചങ്ങലയും, ആയി തന്റെ അടു
 കലേക്കുവന്നു അവൻ ആ ചങ്ങലകൊണ്ടു വരിഞ്ഞു
 കെട്ടുമ്പോൾ “സ്നേഹിതാ! ഞാൻ ജഡത്തിന്റെ ശ
 ക്തിക്കു കീഴ്പെടാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം എന്നെ വള
 രെ ബലമായി ബന്ധിക്കണമേ” എന്നു പറഞ്ഞു. അ
 നന്തരം തന്റെ കണ്ണുകൾ ആകാശത്തിലേക്കുയർത്തി
 കൊണ്ടു “പിതാവേ! നിന്റെ കരുണാസമൃദ്ധിയാൽ
 എനിക്കു ശക്തിയും അഗ്നിയുടെ ചൂടുസമീകൃതക്കു
 വണ്ണം സമീപിപ്പണതയും നൽകേണമേ” എന്നു ജന

മെല്ലാം കേൾക്കെ ഉച്ചത്തിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ചങ്ങലയാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടശേഷം തന്റെ ചുറ്റും വിറകും വയ്ക്കോലും കൂട്ടി, തന്റെ കൈ എത്തുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും വയ്ക്കോൽ എടുത്തു താൻ തന്നെ തന്റെ സമീപത്തേക്കിടുന്നതു കണ്ടു ജനങ്ങൾ അതിശയിച്ചു തീ കത്തിച്ചുകഴിഞ്ഞാലുടൻതന്നെ താൻ ഭരിക്കണമെന്നു കരുതിയാണു അപ്രകാരം ചെയ്തതു്. അപ്പോൾ ഒരു പട്ടക്കാരൻ തന്റെ അടുത്തുവന്നു നിന്നുകൊണ്ടു കൂടിയിരുന്ന ജനങ്ങളോടു സഭാനിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചും മറ്റും പ്രസംഗിച്ചു. ഇതു കേട്ടയുടനെ വിറച്ചുകൊണ്ടു വൈറു തന്റെ ശബ്ദമുയർത്തി: “പ്രിയ ജനങ്ങളേ! ദുരുപദേശത്തിനു ചെവി കൊടുക്കരുതേ! എന്നെ കേൾപ്പിൻ! എന്നെ കേൾപ്പിൻ” എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. തൽക്ഷണം അവന്റെ അടുത്തുനിന്നു വർ: “തീ കത്തിക്ക! തീ കത്തിക്ക” എന്നു വിളിച്ചുകൂകി. ഉടൻതന്നെ തീ കത്തിക്കയും തീ കാളികത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുറ്റും പടരുകയും ചെയ്തു. ഈ സമയത്തു തന്റെ കൈ ആകാശത്തേക്കുയർത്തിക്കൊണ്ടു പ്രിയ കർത്താവേ! എന്റെ ആത്മാവിനെ കൈക്കൊള്ളേണമേ!” എന്നു പറഞ്ഞുതാൻ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന സത്യവിശ്വാസത്തെ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു റോലിൻസ്റ്റ് വൈറു തന്റെ ജീവനെ വിട്ടു.

“കർത്താവിൽ മരിക്കുന്ന മൃതന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ”

23 തോമസ് ക്രാൻമർ

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജ്ഞിയും “രക്തമറിയ” എന്ന പേരിനു പാത്രവതിയും ആയിരുന്നമേരിക്കരാജ്ഞിയുടെ കാലത്തു നവീകരണോപദേശങ്ങൾ നിമിത്തം ചുട്ടെരിക്കപ്പെട്ട രക്തസാക്ഷിയാണ് തോമസ് ക്രാൻമർ. ഇദ്ദേഹം 1539-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ നോട്ടിംഗ് ഹാം ഷെയർ പട്ടണത്തിൽ ആർസിഡാക്ടൻ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ പിതാവു മരിച്ചുപോയി. പതിനാലു വയസ്സായപ്പോൾ ക്രാൻമറിനെ മാതാവു കേംബ്രിഡ്ജ് സർവകലാശാലയിൽ അയച്ചു അഭ്യസനം ചെയ്യിച്ചു. തന്റെ വിദ്യാഭ്യാസാനന്തരം അതിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാധാരണപാടവമൂലം കോളജിലെ ഒരു പ്രൊഫസറായി താൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അൽപനാളുകളുടെശേഷം വൈദികകോളജിലെ ഒരു അദ്ധ്യാപകനായി തന്നെ നിയമിക്കുന്നതിനിടയായി. ഇവിടെ വച്ചാണ് വേദപുസ്തകസത്യങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുവാൻ താൻ ആരംഭിച്ചത്. ഇദ്ദേഹം അന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവായിരുന്ന ഹെൻറി എട്ടാമന്റെ ഒരു ഉത്തമസ്നേഹിതനായിത്തീർന്നു. രാജാവുമായുള്ള പരിചയത്തിന്റെഫലമായി ഇദ്ദേഹം കാൻറർബറിയിലെ ആർച്ചുബിഷോപ്പായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ നിയമിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പാപ്പായിൽനിന്നും ലഭിക്കേണ്ടതായ അധി

കാരചിഹ്നങ്ങളെ താൻ നിരസിക്കയും പാപ്പായെ തന്റെ മേലധികാരിയായി സ്വീകരിക്കുന്നതു വേദാനുസരണമല്ലായ്കയാൽ താൻ അങ്ങനെ ചെയ്തുകയില്ലെന്നു രാജാവിനെ അറിയിക്കയും ചെയ്തു. താൻ അംഗീകരിച്ചു നവീകരണോപദേശങ്ങൾ തന്റെ മേൽ നോട്ടത്തിലുള്ള അതിരിനുള്ളിൽ വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിന്നു താൻ ഉദ്യമിച്ചു.

എന്നാൽ ഈ ഉദ്യമത്തിൽ പ്രതികൂലികളായി അനേകർ എഴുന്നേൽക്കുകയുണ്ടായി. അവർ ഗ്രന്ഥമായിത്തന്നെ ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ രാജാവിന്റെ സ്നേഹവും സഖ്യതയുംമൂലം അതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നതിന്നു സാധിച്ചു. ഫെൻറി എട്ടാമന്റെ മണശേഷം എഡേപഡ് ആറാമൻ രാജാവായി. ഈ യുവരാജാവു ക്രാൻമറിന്റെ സംരക്ഷണയേയും ഉപദേശങ്ങളെയും അധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. അക്കാലത്തു സഭാസംബന്ധമായി പല നവീകരണങ്ങളും നടപ്പാക്കുന്നതിന്നു തന്നെ സാധിച്ചു. എന്നാൽ എഡേപർഡ് ആറു സംവത്സരത്തെ ഭരണശേഷം മരിച്ചുപോകയാൽ നവീകരണനേതാക്കന്മാർക്കു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പിഡ ആരംഭിച്ചു. മേരിരാജ്ഞിയുടെ ഭരണകാലം നവീകരണപ്രവർത്തകന്മാർക്കു പൊതുവേ ഭയങ്കരമായ അവസ്ഥയായിരുന്നു ഈ രാജ്ഞി ക്രാൻമറിനെ ഭണ്ഡിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ഉത്സാഹിച്ചു ഇതറിഞ്ഞു താൻ ഓടി രക്ഷപെട്ടുകൊള്ളണമെന്നു സ്നേഹിതന്മാർ ക്രാൻമറിനോടു ആലോചന പറഞ്ഞു. എ

നാൽ ക്രാൻമർ ആകട്ടെ ആ ആലോചനയെ സ്വീകരിച്ചില്ല. താമസിയാതെ അവൻ ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെട്ടു. ജയിലിൽ റിഡ്ലി, ലാററിമർ എന്നീഭട്ടെ വട്ടുതന്മാരായ തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരോടുകൂടെതാമസിച്ചു.

അൽപനാളുകളുടെശേഷം അവരെയും തന്നിൽനിന്നുകുറിക്കളഞ്ഞു. ഒരു മതദ്രോഹി എന്ന കുറ്റത്തിന് ക്രാൻമറിനെ കൊന്നുകളയേൻ ഉത്തരവുണ്ടായി. ഈ വിധി പ്രസ്താവനയുടെശേഷം ശത്രുക്കൾതന്നെ നീചമായ വേഷം ധരിപ്പിച്ചു ജയിലിലേക്കു വീണ്ടും അയച്ചു. മൂന്നുവർഷക്കാലം ഇങ്ങനെ ജയിലുകൾതോറും അയച്ചു താമസിപ്പിച്ചു. താൻ ജയിൽവാസം അനുഭവിച്ചു താമസിക്കുമ്പോൾ തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായ ലാററിമറും, റിഡ്ലിയും രക്തസാക്ഷികളായി മരിച്ച വൃത്താന്തം അറിയുന്നതിനിടയായി. വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു തന്നെ വ്യതിചലിപ്പിക്കുവാൻ ശത്രുക്കൾ ആവോളം യത്നിച്ചുതുടങ്ങി. അവരുടെ പ്രയത്നം ഫലിച്ചില്ല എന്നു പറവാൻ പാടില്ല. അവരുടെ നിരന്തരമായ ശ്രമമൂലം ക്രാൻമർ അവർക്കു അൽപം കീഴടങ്ങുവാൻ മനസ്സ് വെച്ചുപോയി. തന്നിമിത്തം താൻ താഴെ പറയുംവിധം എഴുതി ഒപ്പുവെക്കുന്നതിനിടയായി. “കാൻറർബറി ആർച്ചുബിഷോപ്പായിരുന്ന ഞാൻ, ലൂഥർ, സപിഗേഴ്ളി എന്നിവരാൽ സ്ഥാപിതമായ സകല വിധ വിശ്വാസങ്ങളെയും വെറുക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസത്തിനു എതിരായിട്ടുള്ള സകല ഉപ

ദേശങ്ങളെയും ഞാൻ നിഷേധിക്കുന്നു. ദൃശ്യമായ ഒരു സത്യസഭ മാത്രമേയുള്ളൂ എന്നും അതു വിശുദ്ധ കത്തോലിക്കാസഭയാകുന്നു എന്നും അതു മുഖേനയല്ലാതെ രക്ഷയില്ലെന്നും പാപ്പാ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ഥാനാപതിയാണെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു അതിനാൽ സകല ജനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ വണങ്ങേണ്ടതു ആശ്ചര്യകരമായതും ഇതിനാൽ ഞാൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു" ഈ രേഖയെ അതിശീഘ്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടി ഇതിന്റെ യഥാർത്ഥത്തെ തെളിയിക്കുന്നതിനു ക്രാൻമറിന്റെ ഒപ്പിനു പുറമെ സാക്ഷികളായി രണ്ടുപേരുടെ ഒപ്പു കൂടെ ചേർത്തിരുന്നു.

ശത്രുക്കളുടെ ഭീഷണിയിൽ ഭയപ്പെട്ട ജീവരക്ഷയ്ക്കായി ക്രാൻമർ ഇങ്ങനെ ചെയ്തവെങ്കിലും അവൻ പിന്നത്തേതിൽ ധൈര്യവാനായിത്തീർന്നു. അതിനാൽ പൊതുജനങ്ങളുടെ മുൻപാകെ തന്റെ വിശ്വാസോപദേശങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനു മുൻപേഖനത്തിനു എതിരായി ഒരു ലേഖനം ചമച്ചതന്റെ ഉടപ്പിന്റെ ഉറയിൽ ഒളിച്ചുസൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. തക്കസമയത്തു എടുത്തുപയോഗിക്കണമെന്നത്രെ താൻ കരുതിയിരുന്നത്.

ക്രാൻമർ റോമാമതത്തോടു ചേർന്നു എന്നും ആ വിവരങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനു ഒരു നിശ്ചിതസമയം തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നും ജനങ്ങൾ കേട്ടു അനേകർ ഓക്സ്ഫോർഡിൽ ആഭിവാസം ഒരുമിച്ചു

കൂടി. തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരിൽ പലരും തന്റെ വിശ്വാസം ത്യജിച്ചു സംസാരിക്കയില്ല എന്നുള്ള ധൈര്യത്തോടുകൂടെയാണ് വന്നുകൂടിയത്.

ക്രാൻമറിനെ ഏറ്റവും നീചമായ വേഷത്തിൽ സെൻറമേരീസ് പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ഒരു കാലത്തു എത്രയും മാനുഷമായ നിലയിൽ ഇരുന്നവനും ഏറ്റവും ഉന്നതസ്ഥാനത്തെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നവനുമായ ഈ ബിഷോപ്പിനെ ഹീനവേഷത്തിൽ കണ്ട മാത്രയിൽ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നവരിൽ അനേകം പേർ അശ്രുക്കണങ്ങൾ പൊഴിക്കുകയുണ്ടായി. തന്റെ വാർദ്ധക്യത്തിലെ ദയാനന്ദിയാവസ്ഥ കണ്ട സഹതപിക്കാത്തവർ ആരുംതന്നെ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു തോന്നുന്നില്ല.

പുൾപിററിനു സമീപത്തായി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു പീഠത്തിൽ കയറുന്നതിനു ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു താൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു. ഏറ്റവും വികൃത വസ്ത്രധാരിയായി സാധ്യമായ ആ തടവുകാരൻ ഒരു കൽ തൂണിനു നേരെ തന്റെ മുഖം തിരിച്ചു തന്റെ കൈകളെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുയർത്തിക്കൊണ്ടു ദൈവത്തോടു താൽപര്യമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവിടെ ഇതുസംബന്ധമായ ഒരു പ്രസംഗത്തിനായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഡാ. കോൾ തന്റെ പ്രസംഗം ആരംഭിച്ചു. അയാൾ ക്രാൻമറിനെ ഭയങ്കരതെറ്റുകാരനെന്നു സ്ഥാപിച്ചു വളരെ ശാസിച്ചു സംസാരിക്കുകയും അതേസമയംതന്നെ വീണ്ടും റോമാവിശ്വാസത്തിലേക്കു തിരി

ചെത്തുന്നതിനു തനിക്കിടയായതിൽ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു എന്നു പറകയും ചെയ്തു. ഈ സമയം പീഠത്തിലിരുന്നു തന്റെ കൈകളും കാലുകളും സ്വച്ഛത്തിലേക്കുയർത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ക്രാൻമർലജി തനായിതന്റെ മുഖം കീഴോട്ടു കനിച്ചു. തന്റെ കണ്ണുകളിൽനിന്നു അശ്രുധാരകളൊഴുകിത്തുടങ്ങി ഏതോ ബലഹീനത ഭവിച്ചുവെന്നുപോലെ തന്റെ മുഖം അത്ര മ്ളാനമായി കാണപ്പെട്ടു.

ഡോ. കോളിന്റെ പ്രസംഗശേഷം ജനങ്ങൾ പിരിഞ്ഞുപോകുന്നതിനാരംഭിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: “സഹോദരന്മാരെ, ഈ തടവുകാരന്റെ മനസ്സിരിവിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളിൽ ആകെങ്കിലും ആശങ്കയുണ്ടല്ലിൽ അയാൾ തന്ന പറയുന്ന മൊഴികൾ കേൾക്കുവിൻ” പിന്നീട് ക്രാൻമറിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു: “അല്ലയോ സ്നേഹിതാ! നിങ്ങൾ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതുപോലെ തന്നെനിങ്ങളുടെ തിരിച്ചുവരവിനെക്കുറിച്ചും റോമാമതത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചും ഈ ജനങ്ങളോടു സംസാരിച്ച അവരുടെ മനസ്സിലുള്ള സംശയത്തെ നീക്കിക്കളക; നിങ്ങൾ ഒരു യഥാർത്ഥകത്തോലിക്കൻ എന്നു എല്ലാവരും അറിയട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു ക്രാൻമർ തന്റെ തലയിൽനിന്നു തൊപ്പി എടുത്തുകൊണ്ടു ഇവണ്ണം പറഞ്ഞു: “കർത്താവിൽ എന്റെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരെ, എന്റെ എല്ലാ കുറ്റങ്ങളെയും ബലഹീനതകളേയും എന്നോട് ക്ഷമിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങൾ

എല്ലാവരും എനിക്കുവേണ്ടി സർവ്വശക്തനോടുപ്രാർത്ഥിച്ചിൻ. എന്തെന്നാൽ എന്റെ ബലഹീനതകളും തെറ്റുകളും അത്രവളരെയൊക്കുന്നു."

"എന്റെ മനസ്സാക്ഷിയെ കൂടുതൽ ഭണ്ഡിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സംഗതി ഞാൻ ചെയ്തുപോയി" പിന്നീട് ഞാൻ മുട്ടുകുത്തി അൽപനേരം പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷം എഴുന്നേറ്റു ഇപ്രകാരം വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: "എന്റെ ഇഹലോകവാസത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലേക്കു ഞാൻ എത്തിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും പരലോകവാസത്തിന്റെ ആരംഭദശയെ ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്", അവിടെ എന്റെ നാഥനായ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ഞാൻ വസിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു സംശയലേശമെന്യെ എന്റെ വിശ്വാസത്തെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

സ്വർഗത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും സൃഷ്ടാവായി പിതാവായി സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവത്തിൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവും അപ്പോസ്തലന്മാരും പഴയനിയമകാലത്തെയും പുതിയനിയമത്തെയും സകല പ്രവാചകന്മാരും പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവയുമായ എല്ലാ തിരുവചനങ്ങളേയും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇനിയും എന്റെ മനസ്സാക്ഷിയെ ഭണ്ഡിപ്പിക്കുന്നതും എന്റെ ഹൃദയത്തിലെ വിചാരങ്ങൾക്കു വിപരീതമായി എന്റെ കൈ എഴുതിപ്പോയവയും, എന്റെ ജീവനെപ്രതിമാത്രം ഞാൻ ഒപ്പുവച്ചുപോയിട്ടുള്ളതും ഞാൻ അങ്ങനെ എഴുതി എന്നു ലോകമെങ്ങും

ശ്രുതിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ ആ സംഗതിയെക്കുറിച്ചുകൂടെ നിങ്ങളുടെ സമക്ഷം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളാം. എന്റെ മനസ്സിലെ വിചാരങ്ങൾക്കു വിപരീതമായിസത്യത്തെ പ്രതികൂലിച്ചു എന്റെ കൈ പ്രവർത്തിച്ചുപോയതിനാൽ ആദ്യമായി ശിക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതു എന്റെ കൈ തന്നെ എന്നു ദഹിപ്പിക്കുന്നതിനു ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ആദ്യം ദഹിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതു ഈ കൈ അത്രെ.

പാപ്പായെ ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ വൈരിയായും എതിർക്രിസ്തുവായും കരുതുകയും തൻമുഖാന്തരം അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരപദേശങ്ങളെയുംനിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.”

ഈ ധൈര്യവാക്കുകൾ കേട്ടു എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു പരസ്പരം നോക്കിത്തുടങ്ങി. തൽക്ഷണം ക്രാൻമറിന്റെ ശത്രുക്കൾ കോപാവേശരായിത്തീർന്നു. ചിലർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പു കപ്പായത്തിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചുതുടങ്ങി. “കള്ളൻ” “അധർമ്മി” എന്നിങ്ങനെ അവർ ഉച്ചത്തിൽ ആഞ്ഞുവിളിച്ചു. “ദഹിപ്പിക്ക ദഹിപ്പിക്ക” എന്നുള്ള ശബ്ദം അന്തരീക്ഷമെങ്ങും മാറൊലിക്കൊണ്ടു. ഉടൻതന്നെ അവനെ അവർ ദഹനസ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ഈ സമയത്തേക്കും തന്റെ മുഖം ക്ഷീണിച്ചതായി കണ്ടില്ല. റിഡ്ലി ലാററിമർ എന്നീ ധീരപുരുഷന്മാരെ ദഹിപ്പിച്ച സ്ഥലത്തേക്കത്രെ തന്നെയും അവർകൊണ്ടുപോയതു്. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ

താൻ മുട്ടുകുത്തി തന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു പ്രാർത്ഥനാനന്തരം മരിക്കുന്നതിനൊരുവെട്ടു. എററും ഭയനീയമായ ഒരു രൂപത്തെ ചിതക്കുറിയോടു ചേർത്തു ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതു തന്റെ സ്നേഹിതന്മാർക്കു വാവിട്ടു നിലവിളിച്ചുപോയി. ഘാതകന്മാർ ചുറ്റും കൂടി തങ്ങളുടെ വേല നിവർത്തിച്ചു. തദവസരം ജനങ്ങൾ തന്നെ നോക്കിയപ്പോൾ ആദ്യം കേട്ടതു തന്റെ വലക്കെ തീയിലേക്കു നീട്ടിക്കൊണ്ടു: "ഇതു ആദ്യം നശിക്കട്ടെ" എന്നു പറയുന്നതായിരുന്നു. തന്റെ ശരീരത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ തി പിടിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ ആ കൈ വെന്തെരിഞ്ഞു. ഈ ഭയങ്കര വേദനയുടെലക്ഷണം. താനശേഷം പ്രദർശിപ്പിച്ചില്ല. തന്റെ കണ്ണുകൾ സ്വർഗ്ഗത്തേക്കുയർത്തിക്കൊണ്ടു: അതു എഴുതിയതു ഈ കയ്യൊണ്ണു" എന്നു പറയുന്ന ശബ്ദമേ കേൾപ്പാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. സംസാരിക്കുവാനുള്ള ശക്തി തന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുവരെ ഇപ്രകാരംതന്നെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. എല്ലാവരിനും ഒടുവിലായി "പ്രിയ പിതാവേ! എന്റെ ആത്മാവിനെ കൈക്കൊള്ളേണമേ." എന്നു ചുരുങ്ങിയ പ്രാർത്ഥിച്ചു തന്റെ ജീവൻ വെടിഞ്ഞു.

രക്തസാക്ഷിപ്രവരന്മാരായ അനേകരിൽ എററുവുമുയന്നു ഒരു സ്ത്രീമാനത്തെ താൻ അർഹിക്കുന്നുണ്ടു്. വിശ്വാസികളെ! വഴിയിൽ വന്നുകൂട്ടുന്ന ബലഹീനതകളെ വകവെക്കായതെയും മനുഷ്യമുഖം നോക്കായതെയും നാമും സത്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം കൊടുക്കുക.

24 ജിറോനിമോ

ആഫ്രിക്കയിൽ സഹാറാമരുദ്രമിയുടെ ഉത്തരഭാഗത്തുള്ള ഒരു പുരാതനനഗരമാണ് ആൾജീറിയാ. ഈ പട്ടണത്തിലുള്ള കാഴ്ചബംഗ്ളാവ് സന്ദർശിച്ചാൽ, ഉദ്ദേശം നാനൂറുവർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതിരക്തസാക്ഷിമരണം വരിച്ച ജിറോനിമോ എന്ന അടിമയുവാവിന്റെ പ്രതിമ കാണാവുന്നതാണ്. കേവലം ഇരുപതോളം വയസ്സുള്ളപ്പോഴാണ് ആ യുവാവ് നിർദ്ദയമായി വധിക്കപ്പെട്ടത്.

1550-മാണ്ടു് ആൾജീറിയായിൽ അറബികളായ മുസ്ലീംമാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ഒരു മകനായിട്ടാണ് നമ്മുടെ യുവാവു ജനിച്ചത്. അവനു എട്ടുവയസ്സ് മാത്രം പ്രായമുള്ളപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായ സ്പാനിഷ് പടയേററത്തിൽ ജിറോനിമോയും തദ്ദേശവാസികളായ ഒരു കൂട്ടം ആളുകളും ബന്ധനത്തിലായി നിർദ്ദയരായ പട്ടാളക്കാർ ഇവരെ തടവുകാരായി ഒറാൻ എന്ന അവരുടെ രാജ്യത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി.

ഒറാനിൽ എത്തിയതോടെ ഈ തടവുകാർ ക്രിസ്തീയ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ കീഴിൽ പരിശീലിക്കപ്പെടുകയും അങ്ങനെ ക്രമേണ ജിറോനിമോ ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തുവിശ്വാസിയായിത്തീർന്നു സ്നാനപ്പെട്ടു ദൈവമകനായി രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഏറെനാൾ കഴിയുമുമ്പെ നമ്മുടെ യുവാവു് ആ തടവിൽനിന്നു ഒരു

വിധം രക്ഷപ്പെട്ട് തിരികെ സ്വദേശത്തുവന്നു ചേർന്നു വീണ്ടും തന്റെ ഭവനത്തിൽ മാതാപിതാക്കന്മാരോടു കൂടി ഒരു മഹമ്മദ് മതാനുകാരിയായി ജീവിച്ചു.

ഒരു ക്രിസ്തുവിശ്വാസിയായി ജീവിച്ചു നാളുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സന്തോഷം തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മതത്തിൽ അനുഭവപ്പെടാത്തതുമൂലം ജിറോനിമോ അസന്തുഷ്ടനായി വീണ്ടും ഒറാനിലെ തടവുസ്ഥലത്തേക്കു സ്വമനസ്സാലെ പോയി തന്റെ പ്രതിഷ്ഠപുതുക്കി ഒരു യഥാർത്ഥവിശ്വാസിയായി അവിടെ ജീവിച്ചുപോന്നു.

അക്കാലത്തു സ്പെയിൻ ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാവു് യഹൂദന്മാരെയും മൂർവർഗ്ഗക്കാരെയും പീഡിപ്പിച്ചിരുന്നതിനാൽ അക്വട്ടർ ജീവസന്ധാരണത്തിനായി കടൽത്തീരപ്രദേശങ്ങളായ അൾജീരിയായെ ശരണം പ്രാപിച്ചു അവിടെ കടൽകൊള്ളക്കാരായി പാർത്തിരുന്നു അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം ജിറോനിമോയും മറ്റുചിലരും കൂടി ജലമാഗ്ഗമായി ആ കടലോരത്തുകൂടെയാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ അക്രമികളുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെടുകയും അവർ ഇവരെ കൊള്ള ചെയ്തതും ഒടുവിൽ അൾജീരിയായിലുള്ള അടിമച്ചന്തയിൽ കൊണ്ടുപോയി വിൽക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ യുവാവു സുമുഖനും അരോഗദുഃഖശാന്തനുംമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി ആ രാജ്യത്തെ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഏജൻറു ജിറോനിമോയെ നല്ല വിലക്കൊടുത്തു വാങ്ങി അടിമവേലയ്ക്കായി അവന്റെ വസതി

യിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ഈ ഏജൻറ് നീർദ്വയനും കൂരനുമായ ഒരു മുസ്ലീം ആയിരുന്നു. തന്റെ അടിമയുവാവു ഒരു ക്രിസ്തുവിശ്വാസിയായിരുന്നു. ഗ്രഹിച്ച യജമാനൻ എങ്ങനെയെങ്കിലും അവന്റെ വിശ്വാസത്തെ താമരാക്കി പകരം മഹമ്മദമതവിശ്വാസിയായിത്തീരുന്നതിനു അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. തദനുസരണമുള്ള അയാളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഫലശ്രുനമെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അയാൾ നമ്മുടെ യുവാവിനെ നീർദ്വയമായി മർദ്ദിച്ചു. ക്രിസ്തുവിശ്വാസത്തെ ത്യജിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇതിലും കറോമമായ ശിക്ഷയ്ക്കു വിധേയനാകുമെന്നു അവനെയെപ്പറ്റി, എങ്കിലും ജിറോനിമോ അവന്റെ വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ തയ്യാറായില്ല. കോപിഷ്ഠനായ ഏജൻറ് നമ്മുടെ യുവാവായ അടിമയെ വീണ്ടും അടിച്ചു മുറിവേൽപ്പിച്ചു എന്നെല്ലാം അക്രമങ്ങൾ ചെയ്യാമോ അതെല്ലാം ചെയ്തു അവനെ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുനോക്കി. ഏതാദൃശമായ തന്റെ ശ്രമങ്ങളെല്ലാം വിഫലമെന്നും ജിറോനിമോ അവന്റെ വിശ്വാസം ത്യജിക്കയില്ലെന്നും കണ്ടപ്പോൾ യജമാനൻ അവനു വിലയേറിയ സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്തു വശീകരിക്കുവാൻ ഒരുമ്പെട്ടു. എന്നാൽ അതു അവൻ മനപൂർവ്വം നിഷേധിക്കയാണുണ്ടായത്. ക്രിസ്തുവിനെ ത്യജിക്കുമെങ്കിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം പോലും കൊടുക്കുമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടും ജിറോനിമോ അത്രയു കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

മരണം എന്ന ഒറ്റമൂലി കൊണ്ടല്ലാതെ ജീവനോടൊപ്പം ഈ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നും പിന്തിരിയുക വാൻ സാധ്യമല്ല എന്നു ഗ്രഹിച്ച യജമാനൻ അവനെ വിളിച്ചു വിശ്വാസം ത്യജിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ മരണമെന്ന വരികുവാൻ തയ്യാറായിക്കൊള്ളുക എന്നു ആജ്ഞാപിച്ചു. അവൻ വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കാത്തപക്ഷം അവനെ എപ്രകാരം വധിക്കണമെന്നുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിക്കുവാനായി ആ ക്രൂരനായ മനുഷ്യൻ നാലുരാത്രി നിദ്രപോലും ചെയ്യാതെ കഴിച്ചു.

ആയിടയ്ക്കു ജീവനോടൊപ്പം മാത്രം നൂറിൽ പത്തു അടിമകളും അൾജിറിയായിലുള്ള ഒരു കോട്ട പണിയുന്ന ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു ദിവസം യജമാനൻ അവരുടെ വേല പരിശോധിച്ചും, ക്ഷീണം കണ്ടു അടിമകളെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ആ പണി സ്ഥലത്തു അങ്ങനെ നിൽക്കുമ്പോൾ ഒരു പൈസാ ചിക ചിന്ത അയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നുകൂടി.

ആ രാജ്യത്തു കോട്ട പണിയുന്നതു സിമൻറോസിനെയുള്ള ഒരുത്തരും ചുണ്ണാമ്പു കഴിച്ചു അച്ചിലാക്കി മടുത്തു ഇഷ്ടിക അടുത്തു ഉണക്കിയാണ്. ഈ രേഖകളെക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഏജൻറിനു ആ ക്രൂര ചിന്ത ഉണ്ടായത്. തൽക്ഷണം അയാൾ ജീവനോടൊപ്പം വിളിച്ചു ഇങ്ങനെ ആക്രോശിച്ചു. “നിന്റെ വിശ്വാസം ത്യജിക്കണമെങ്കിൽ നിനക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകാം എന്നു പറയുന്നു. ഇല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ മരണം കാര്യം ബന്ധിച്ചു ഇഷ്ടികയുള്ള ഈ കമ്മാലം

ട്ടിൽ ജീവനോടെ പൂഴ്ത്തി ഇഷ്ടികവാർത്ത ഈ കോട്ട പണിവാൻ ഞാൻ ശക്തനാണ്. അതിനു ഭരണവട്ടവാൻ പോകുന്നു. നിനക്കു വല്ലതും പറയാനുണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ പറയാം."

ഏതു ധൈര്യശാലിയേയും അമ്പരപ്പിക്കുന്ന പ്രസ്താവനയല്ലേ ഇത്? നിശ്ചയമായും ജിറോനിമോ തന്റെ വിശ്വാസം ത്വജിച്ചുകളഞ്ഞു. ജീവനെ വാങ്ങമെന്നു കേഴ് വിക്കാർ വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ ആ യുവാവിനെയോ അയാളുടെ ദൈവസ്നേഹത്തെയോ അവർ ഗ്രഹിച്ചാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

യജമാനന്റെ ഈ ആജ്ഞയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചാൻ ജിറോനിമോ സമയം വ്യയം ചെയ്തില്ല. അപമാനമോ, ശിക്ഷയോ ഉപദ്രവമോ മരണം തന്നെയോ സഹിക്കേണ്ടിവന്നാലും തന്റെ വിശ്വാസത്തെ ത്വജിച്ചാൻ സാധ്യമല്ല എന്നു കൊലയാളിയുടെ മുൻപിൽ ധൈര്യസമേതം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു ജിറോനിമോയ്ക്കു സാധിച്ചു. മരണം ജീവനിലേക്കുള്ള വാതിലാണെന്നും തന്റെ പൂർവ്വന്മാരായ അനേകർ രക്തസാക്ഷിമരണം ആസ്വദിച്ചു ജീവകലേക്കു കടന്നിട്ടുണ്ടു് എന്നും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു് ജിറോനിമോ ചെയ്ത അന്ത്യപ്രസ്താവന ആ യജമാനനെ കോപാവേശനാക്കി. അയാൾ തൽക്ഷണം കോപംകൊണ്ടു് വിറച്ചു ഇവനെ ബന്ധിപ്പിൻ എന്നു പടയാളികളോടുകൽപ്പിച്ചു. കൊലയാളിയുടെ മുഖത്തേക്കുനോക്കിക്കൊണ്ടു് ധൈര്യത്തോടും പ്രശാന്തതയോടുംകൂടെ ജിറോ

നിമോ നിന്നപ്പോൾ ഒരു ദൈവദൂതനെപ്പോലെ അവൻ ശോഭിക്കുന്നതായി കാഴ്ചക്കാർ കണ്ടു. ഭയപരവശരായ പടയാളികൾ തൽക്ഷണം കടന്നുവന്നു ആ യുവാവിനെ ബന്ധിച്ചു. “ഓ ഹാ! കൊണ്ടുപോയി കുറുമ്മായക്കൂട്ടിൽ ഇടുവിൻ” എന്ന കർണ്ണകരോരമായ ആജ്ഞയെ ശിരസ്സാവഹിച്ചുകൊണ്ടു അകമ്പടിക്കാർ ജിറോനിമോയെ എടുത്തു സിമൻറിൽ പുതുക്കിയ ഇഷ്ടിക അറത്തു. ചില ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം ജിറോനിമോയെ ജീവനോടെ അടക്കംചെയ്തു ആ ഉണങ്ങിയ സിമൻറുകുട്ട എടുപ്പിച്ചു ഇതരതുണ്ടുകളോടു ചേർത്തു കോട്ട കെട്ടുകയും ചെയ്തു.

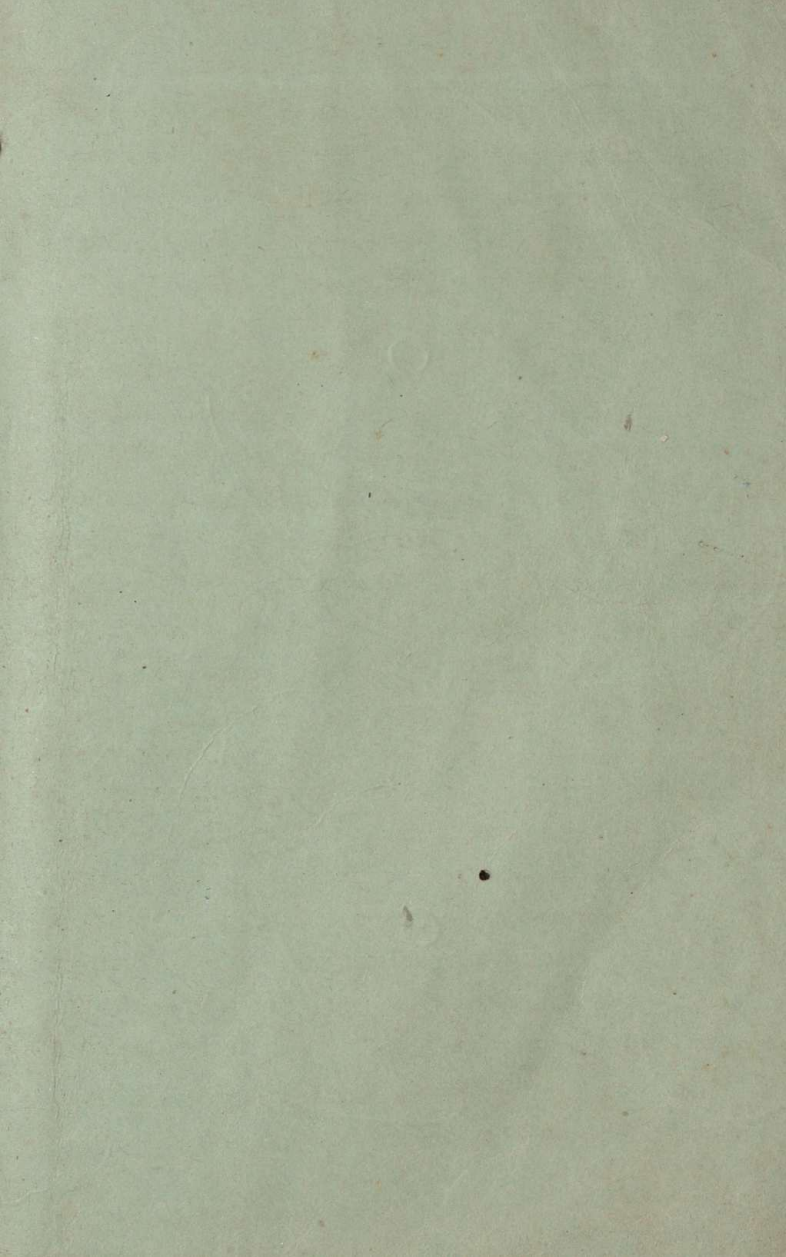
കുറെ ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം ആ നിഷ്ഠൂരനായ യജമാനൻ കോട്ട സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ജിറോനിമോയുടെ സിമൻറു തുണ്ടും കണ്ടു ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി. “ആ ക്രിസ്ത്യാനായ” ഇത്ര ധീരതയോടു കൂടിമരിക്കാമെന്നു ഞാൻ ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചില്ല”.

അൽപദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഈ സംഭവം വടക്കേ ആഫ്രിക്കയിലുള്ളവർ എല്ലാം അറിഞ്ഞു. ജിറോനിമോയുടെ ഒരു പൂർവസ്നേഹിതനായ ഹീഡോ എന്ന ക്രിസ്ത്യാൻ സന്യാസിവര്യൻ ഈ വൃത്താന്തം ശ്രവിക്കുകയും തൽഫലമായി 1569-ൽ ജിറോനിമോയുടെ ജീവചരിത്രം എഴുതി ക്രൈസ്തവസഭകൾക്കുവരുവാനുള്ള തലമുറക്കുവേണ്ടി സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഏകദേശം 300 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം 1853-ൽ ആ പഴയ കോട്ട ഇടിമുഖൊളിക്കപ്പെട്ടു. ആ ജോലി

നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നയാൾ മുഖ്യ ഇങ്ങനെ മരണം വരിച്ച ഒരു യുവാവിനെപ്പറ്റി അറിയുവാനിടയായി എങ്കിലും അതു കെട്ടുകയായെന്നു കരുതിയിരുന്നു. ഏതായാലും പരമാത്മ മറിയാമെന്നു വിചാരിച്ച അദ്ദേഹം തന്റെ ജോലിക്കാരോടു ഈ കോട്ടയുടെ ഇഷ്ടികകൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. അങ്ങനെ പരിശോധിച്ചവരവെ ജിറോനിമോയെ അടക്കം ചെയ്തിരുന്ന ഇഷ്ടിക കണ്ടെത്തുകയും അതു പൊട്ടിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ അസ്ഥികൾ കാണപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആ അസ്ഥികളെ അവർ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം എടുത്തുമാറി വലിയ ആഡംബരമോഷസമനപിതം അൾജീറിയിലുള്ള സെൻറു ഫിലിപ്പിന്റെ ദേവാലയത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി അവിടെ പുതുതായി പണികഴിപ്പിച്ച ഒരു മാർബിൾ ശവകുടീരത്തിൽ സംസ്കരിച്ചു.

കൂടാതെ ആ ഇഷ്ടികക്കല്ലിന്റെ ഉള്ളിൽ ശരീരം ഇരുന്നഭാഗം പരിശോധിക്കുകയും അതിന്റെ വലിപ്പത്തിനനുസരണമായി ജിറോനിമോയുടെ ഒരൊന്നാംതരം പ്രതിമ, തന്നെ ബന്ധിച്ച കയറുകളോടും ധരിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രത്തോടുംകൂടി വാഴ്ത്തുണ്ടാക്കി അൾജീറിയിലിലെ കാഴ്ചബംഗ്ളാവിൽ, പിൻതലമുറ കാണുകയും ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ യുവരക്തസാക്ഷിയോടുകൂടെ സ്വർഗഭാഗ്യം അനുഭവിപ്പാൻ ഇടയാകുമെന്നു പറവാൻ നമുക്കു ധൈര്യമുണ്ടോ?

KMP
MADHULORE
525018

K. I. O. C. L. SITE
2118

6.5.11

4.14.84
B. B. B.

ഇത പട്ടുകാ താമര കാണെ വിലക്കു വെട്ടി
അത പട്ടുകാ താമര കാണെ വിലക്കു വെട്ടി

1. പട്ടുകാ താമര കാണെ വിലക്കു വെട്ടി
സീതക്കു വെട്ടി വെട്ടി വെട്ടി

2. പട്ടുകാ താമര കാണെ വിലക്കു വെട്ടി
കുറുത്തു വെട്ടി

3. പട്ടുകാ താമര കാണെ വിലക്കു വെട്ടി
കുറുത്തു വെട്ടി

കേരള സാഹിത്യ
രചനാസാക്ഷികൾ

By
T. M. Varadachari

1950
1951

വില 1